

เนื้อหาการอบรมหลักสูตรอาสาสมัครประกันภัยระดับกลาง

หลักการประกันวินาศภัย

ความรู้ทั่วไปของการประกันวินาศภัย

การประกันวินาศภัย ซึ่งเป็นประเภทหนึ่งของการประกันภัย ในปัจจุบันนับได้ว่า การประกันวินาศภัยได้เข้าไปมีบทบาทเกี่ยวข้องกับบุคคล ครอบคลุม ลังคมมากขึ้น

ใน พ.ร.บ. ประกันวินาศภัยได้ให้ความหมายของคำว่าวินาศภัย หมายถึง ความเสียหายอย่างใด ๆ บรรดาที่พึงประมาณเป็นเงินได้และหมายความรวมถึงความสูญเสียในสิทธิผลประโยชน์ หรือรายได้ด้วย ซึ่งจะเห็นได้ว่า “การประกันวินาศภัย” การที่บุคคลฝ่ายหนึ่ง (บริษัทประกันภัย) ทำหน้าที่เป็นหลักประกันให้แก่บุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง (ผู้เอาประกันภัย) ว่าเมื่อเกิดความสูญเสียหรือเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินขึ้น จะได้รับชดเชยตามจำนวนและเงื่อนไขที่ได้มีการตกลงกันไว้ โดยการชดเชยจะชดเชยเป็นเงินหรือทำให้ทรัพย์สินนั้นกลับคืนสภาพเดิม หรือใกล้เคียงกับสภาพเดิม โดยผู้ทำหน้าที่เป็นหลักประกันจะได้รับค่าตอบแทนเป็นค่าเบี้ยประกันภัย

นั่นคือการประกันภัยเป็นวิธีการกระจายความเสี่ยงหรือเป็นการเฉลี่ยความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลอื่นที่มีความเสี่ยงภัยร่วมกัน

ก่อนจะศึกษาเรื่องการประกันวินาศภัย ควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเสี่ยงภัย (Risk) ภัย (Peril) และสภาวะภัย (Hazard) ซึ่งเป็นเรื่องที่มนุษย์เผชิญอยู่ในชีวิตประจำวันของทุกคน

1. การเสี่ยงภัย (Risk) หมายถึง

- 1) โอกาสที่เกิดความเสียหาย
- 2) ความเป็นไปได้ที่จะเกิดความเสียหาย
- 3) ความไม่แน่นอน
- 4) ความแปรผันของผลลัพธ์ที่แท้จริง จากผลลัพธ์ที่คาดไว้
- 5) ความน่าจะเป็นไปได้ของผลที่ออกมา แตกต่างไปจากสิ่งที่คาดไว้

ประเภทความเสี่ยงภัย

1) ความเสี่ยงภัยที่แท้จริง (Pure Risk) หมายถึง ความเสี่ยงภัยที่มีโอกาสจะเกิดความเสียหาย หรือไม่เกิดความเสียหาย เช่น บ้านหลังหนึ่ง มีโอกาสที่จะเกิดไฟไหม้หรือไม่เกิดไฟไหม้ก็ได้

2) ความเสี่ยงภัยที่มุ่งเก็งกำไร (Speculative Risk) หมายถึง ความเสี่ยงภัยที่มีโอกาสที่จะ กำไร คู่ลงทุน หรือขาดทุน เช่น การพนัน การลงทุน เป็นต้น

3) ความเสี่ยงภัยที่เอาประกันภัยได้ (Insurable Risk) หมายถึง ความเสี่ยงภัยที่เป็นความเสี่ยงภัยที่แท้จริง (Pure Risk) ซึ่งมีโอกาสที่จะเกิดความเสียหายหรือไม่เกิดก็ได้ โดยทั่วไปบริษัทประกันภัยจะรับประกันภัยประเภทนี้ จะไม่รับประกันภัยความเสี่ยงที่มุ่งเก็งกำไร

4) ความเสี่ยงภัยที่เอาประกันภัยไม่ได้ (Uninsurable Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่มีลักษณะขัดต่อกฎหมาย ความเสี่ยงมหันตภัย ผู้เอาประกันภัยไม่มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินที่เอาประกันภัย ฯลฯ

2. ภัย (Peril) หมายถึง สาเหตุที่ทำให้เกิดความเสียหาย

1) ภัยจากธรรมชาติ (Natural Peril) เช่น ไฟไหม้ป่า ลมพายุ น้ำท่วม แผ่นดินไหว ฯลฯ

2) ภัยจากบุคคล (Human Peril) เช่น การลอบวางเพลิง การทุจริต การประมาทเลินเล่อ ฯลฯ

3) ภัยจากเศรษฐกิจ (Economic Peril And Business Peril) เช่น สภาพเงินเฟ้อ สภาพเงินฝืด การเปลี่ยนแปลงในрсนิยมของผู้บริโภค ฯลฯ

3. สภาวะภัย (Hazard) หมายถึง สภาวะที่ส่งเสริมให้เกิดความเสียหายเป็นในลักษณะเงื่อนไขหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิด เพิ่มหรือลดการเสี่ยงภัย แบ่งออกเป็น

1) สภาวะด้านกายภาพ (Physical Hazard) หมายถึง สภาพของสิ่งของที่เอาประกันภัยที่มีต่อโอกาสเกิดความเสียหาย เช่น ลักษณะของสิ่งปลูกสร้าง การใช้สถานที่ สถานที่ตั้ง สุขภาพ อาชีพ เป็นต้น

2) สภาวะด้านศีลธรรม (Moral Hazard) หมายถึง สภาวะที่ทำให้เกิดโอกาสความเสียหายโดยเจตนา การไม่สุจริตใจ ผิดศีลธรรม เป็นต้น

3) สถานะด้านจิตสำนึกในการป้องกันภัย (Morale Hazard) หมายถึง สถานะที่ทำให้เกิดโอกาสความเสียหายสูงขึ้นเนื่องจาก ผู้เอาประกันภัยไม่ระมัดระวังดูแลหรือ ป้องกันทรัพย์สินให้อยู่ในสภาพอันสมควรเท่าที่จะพึงกระทำ

4 การจัดการต่อความเสี่ยงภัย (Risk Management)

หมายถึง การวางแผนและตัดสินใจของบุคคลหรือธุรกิจ ในอันที่จะหาวิธีที่ดีที่สุดมาดำเนินการกับภัยที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ทั้งนี้เพื่อที่จะขจัดหรือลดความเสียหายที่อาจจะเกิด จากภัยนั้นด้วยการเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด และลดความกังวลห่วงใยตลอดจนเป็นการสร้าง ภาพพจน์ที่ดีต่อธุรกิจ

วิธีการจัดการต่อความเสี่ยงภัย แบ่งได้เป็น 4 วิธี คือ

1) การลดความเสี่ยงภัย มีวิธีการ ดังนี้

- การป้องกันการเกิดความเสียหาย มักจะกระทำก่อนที่จะการเกิดความเสียหาย เช่น การติดป้ายเตือนการติดตั้งสัญญาณป้องกันขโมยในบ้าน การห้ามสูบบุหรี่ในบางพื้นที่ และ การตรวจสภาพรถยนต์อย่างสม่ำเสมอ เป็นต้น

- การควบคุมความเสียหาย เมื่อเกิดความเสียหายขึ้นแล้วมีการควบคุม ความรุนแรงของความเสียหายที่เกิดขึ้น เช่น มีการติดตั้งระบบการดับเพลิงแบบอัตโนมัติเพื่อ ช่วยระงับภัยที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว การควบคุมภัยที่เกิดขึ้นให้อยู่ในวงจำกัด เป็นต้น

- การแยกทรัพย์สิน เป็นการกระจายภัยมิให้ความเสียหายลุกลามถึงกัน ได้โดยง่าย เช่น การกระจายสถานที่ตั้งของอาคาร การกระจายการจัดเก็บทรัพย์สิน เป็นต้น

2) การรับความเสี่ยงภัยไว้เอง (Retention of Risk)

วิธีการนี้เหมาะสำหรับภัยที่ประเมินความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นมีมูลค่า ไม่มากนัก เจ้าของทรัพย์สินสามารถรับเสี่ยงได้เอง

3) การโอนความเสี่ยงภัย

- การโอนความเสี่ยงภัยไปให้บุคคลอื่น เช่น การจ้างบริษัทรับเหมาช่วง การก่อสร้าง เป็นต้น

- การโอนความเสี่ยงภัยให้บริษัทประกันภัย ด้วยการโอนความเสี่ยงภัย และความเสียหายทางการเงินอันอาจจะเกิดขึ้นด้วยการทำประกันภัยคุ้มครองชีวิตและทรัพย์สิน ประเภทต่างๆ

4) การหลีกเลี่ยงการเสี่ยงภัย หมายถึง การที่หลีกเลี่ยงโอกาสหรือสาเหตุที่พอจะรู้หรือคาดเดาได้ว่าอาจจะเกิดความเสียหายขึ้น เช่น การหลีกเลี่ยงที่จะเดินทางไปในสถานที่ที่ไม่ปลอดภัย การระมัดระวังในการบริโภคอาหารหรือยาบางชนิดที่จะมีทำให้เกิดการแพ้ เป็นต้น

ประโยชน์ของการประกันวินาศภัย

ประโยชน์ของการประกันภัย แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านผู้เอาประกันภัย

การประกันภัยให้ความคุ้มครองทั้งต่อบุคคลและทรัพย์สิน หากเกิดความสูญเสียหรือความเสียหายขึ้น ผู้เอาประกันภัยก็จะได้รับการชดเชยค่าความเสียหายนั้น ซึ่งเป็นการบรรเทาภาวะด้านการเงินทำให้ผู้เอาประกันภัยสามารถดำรงชีวิตต่อไปได้โดยปกติ นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างให้เกิดนิสัยการประหยัดและการออมอีกด้วย

2. ด้านธุรกิจ

1) เกิดความมั่นคงในการประกอบธุรกิจ หากมีการกระทำประกันภัยไว้เมื่อเกิดความเสียหายขึ้น ผู้ประกอบการหรือเจ้าของธุรกิจจะได้รับการชดเชยค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งต่อบุคคลและทรัพย์สิน เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินธุรกิจต่อไปได้

2) สร้างเครดิตในการกู้ยืมเงิน ในการกู้ยืมเงินระหว่างสถาบันการเงิน (ผู้ให้กู้) กับผู้กู้ (ผู้เอาประกันภัย) นั้น หากผู้กู้มีการกระทำประกันภัยเพื่อเป็นการค้ำประกันเงินกู้ยืมนั้น จะทำให้การกู้ยืมเป็นไปอย่างสะดวก

3) การเกิดเสถียรภาพด้านต้นทุนการผลิต แม้ว่าจะเกิดความสูญเสียหรือเสียหายจากภัยที่ทำประกันภัยหรือไม่ก็ตาม ค่าเบี้ยประกันภัยก็จะมีกรรมรวมไว้ เป็นต้นทุนการผลิตที่แน่นอนแล้ว และหากเกิดความเสียหายขึ้นก็จะได้รับการชดเชย เพราะได้โอนความเสี่ยงภัยไปให้บริษัทประกันภัยแล้ว

4) เพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ เจ้าของธุรกิจหรือผู้บริหารไม่ต้องกังวลกับความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้น จึงสามารถใช้เวลาไปในการบริหารและคิดสร้างสรรค์ปรับปรุง ธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ

5) ส่งเสริมธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ การประกันภัยสามารถทำให้เกิดความมั่นใจในการทำการค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากมีบริษัทประกันภัยเข้ามารับความเสี่ยงภัยต่างๆ อันอาจจะเกิดขึ้นมากมายตามสภาพของระยะทาง

3. ด้านเศรษฐกิจและสังคม

1) เป็นการระดมทุนเพื่อการพัฒนาประเทศ เนื่องจากบริษัทประกันภัยจะมีการนำเบี้ยประกันภัยไปลงทุนในรูปแบบต่างๆเช่น ซื้อพันธบัตรรัฐบาล ลงทุนในหุ้น หุ้นกู้ ซึ่งรัฐบาลหรือเอกชนจะนำไปลงทุนในโครงการต่างๆ อีกต่อหนึ่งทำให้การจ้างงาน เศรษฐกิจขยายตัว

2) ลดภาระทางสังคมและรัฐบาล การที่คนในประเทศมีการทำประกันภัยเพื่อสร้างเกราะป้องกันความสูญเสียหรือความเสียหายจากภัยอันอาจจะเกิดขึ้นกับตน ดังนั้น การประกันภัย จะช่วยสร้างความมั่นคงให้แก่สังคม ทำให้สังคมมีหลักประกันความปลอดภัย ลดภาระความช่วยเหลือของรัฐบาล

ส่วนประกอบของกรมธรรม์ประกันภัย

ส่วนประกอบของกรมธรรม์ประกันภัย ประกอบด้วย

1. ใบคำขอเอาประกันภัย แสดงรายละเอียดข้อมูลของผู้เอาประกันภัย ได้แก่

- 1) ชื่อ นามสกุล และอายุ
- 2) ที่อยู่
- 3) อาชีพ
- 4) รายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุที่เอาประกันภัย
- 5) ภัยที่ต้องการคุ้มครอง
- 6) จำนวนเงินเอาประกันภัย
- 7) ประวัติการทำประกันภัย ฯลฯ เป็นต้น

บริษัทประกันภัยจะใช้ข้อมูลในใบคำขอเพื่อ

- 1) ประเมินค่าของภัย
- 2) กำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย
- 3) เป็นข้อมูลพื้นฐานในการออกกรมธรรม์ประกันภัย

2. ธรรมเนียมประกันภัย ประกอบด้วย

1) หน้าตารางกรมธรรม์ประกันภัย โดยทั่วไป จะมีข้อมูลดังนี้

- ข้อมูลผู้เอาประกันภัย
- ข้อมูลผู้รับประกันภัย
- ระยะเวลาประกันภัย
- จำนวนเงินเอาประกันภัย/ค่าเบี้ยประกันภัย
- บริษัทประกันภัยร่วม
- ทรัพย์สินที่เอาประกันภัย
- การจำกัดความรับผิดชอบ
- ข้อตกลงคุ้มครอง
- อาณาเขตความคุ้มครอง
- เอกสารแนบท้ายเป็นต้น

2) โครงสร้างกรมธรรม์ประกันภัย

- หัวกระดาษ ชื่อ ที่อยู่บริษัทประกันภัย
- บทนำ เป็นข้อความแสดงว่ากรมธรรม์ประกันภัยเป็น สัญญาต่างตอบแทน

มีการเสนอขอทำประกันภัยโดยผู้เอาประกันภัย และการสนอง รับทำประกันภัยโดยบริษัทประกันภัยโดยผู้เอาประกันภัยจ่ายเบี้ยประกันภัย เน้นการตอบแทน

- คำจำกัดความ เป็นการให้ความหมายของคำที่มีความสำคัญเฉพาะของแต่ละกรมธรรม์ประกันภัยและใช้บ่อยครั้งในกรมธรรม์ฯ นั้นๆ กรมธรรม์ประกันภัย เช่น ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ แพทย์ ผู้ป่วยใน อุบัติเหตุ ทูพพลภาพถาวร/สิ้นเชิง ที่อยู่อาศัย เป็นต้น

- ความคุ้มครอง เป็นข้อความที่ระบุไว้ว่ากรมธรรม์ประกันภัยนั้นจะให้ความคุ้มครองอะไรบ้างเช่น กรมธรรม์ประกันอัคคีภัยให้ความคุ้มครองที่เกิดจาก ไฟไหม้ ฟ้าผ่า การระเบิดของแก๊สที่ใช้สำหรับทำแสงสว่างหรือประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัย กรมธรรม์ประกันภัย อุบัติเหตุ ให้ความคุ้มครอง การเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ ทูพพลภาพ เป็นต้น

- เงื่อนไขทั่วไป เป็นการระบุถึงสิทธิ หน้าที่และหลักเกณฑ์ต่างๆ เช่น การรับช่วงสิทธิ์ หน้าที่ของผู้เอาประกันภัยในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน การบอกเลิกกรมธรรม์ การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ อายุความ การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน/ การจ่ายค่าทดแทน เป็นต้น

เงื่อนไขทั่วไปแบ่งออกได้ 3 ประเภท คือ

1) เงื่อนไขข้อบังคับสัญญา

เป็นเงื่อนไขที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องปฏิบัติก่อนที่สัญญาจะมีผล เช่น การเปิดเผยข้อมูลจริง เป็นต้น

2) เงื่อนไขบังคับหลังสัญญา

เป็นเงื่อนไขที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องปฏิบัติภายหลังสัญญาจะมีผลแล้ว เช่น ผู้เอาประกันภัยจะต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงต่างๆ หลังจากที่กรมธรรม์ประกันภัยมีผลบังคับแล้ว เช่น การเปลี่ยนอาชีพ การย้ายสถานที่เก็บทรัพย์สิน และการเปลี่ยนประเภทการประกอบธุรกิจ เป็นต้น

3) เงื่อนไขแห่งความรับผิดชอบ

เป็นเงื่อนไขที่กำหนดให้ ผู้เอาประกันภัยต้องปฏิบัติก่อนที่จะมีสิทธิได้รับค่าสินไหมทดแทน เช่น เงื่อนไขระบุให้ผู้เอาประกันภัยต้องแจ้งให้บริษัทประกันภัยทราบทันทีเมื่อเกิดความเสียหาย และต้องจัดส่งเอกสารหลักฐานตามที่กำหนด เป็นต้น

- ข้อยกเว้น เป็นการระบุถึงเหตุการณ์ความสูญเสียชีวิตหรือเสียหายที่กรมธรรม์ประกันภัยไม่คุ้มครอง แบ่งเป็น

1) ข้อยกเว้นทั่วไป ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ภัยสงคราม ภัยทางการเมือง ภัยนิวเคลียร์ภัยจากคำสั่งของเจ้าหน้าที่รัฐ ภัยจากการกระทำโดยเจตนาของผู้เอาประกันภัย เป็นต้น

2) ข้อยกเว้นเฉพาะ ได้แก่ เงินแท่ง ทองแท่ง โบราณวัตถุ วัตถุระเบิด ต้นฉบับเอกสาร การแทงลูก การเล่นเกมกีฬาอันตราย การฆ่าตัวตาย เป็นต้น

3. เอกสารแนบท้าย

ใช้สำหรับแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยเพื่อขยายความคุ้มครองหรือจำกัดความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัย เช่น เอกสารแนบท้ายขยายความคุ้มครองภัยลมพายุ เอกสารแนบท้ายจำกัดอาณาเขตที่คุ้มครอง เป็นต้น

4. ใบสลักหลัง

ใช้เป็นเอกสารในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติม เงื่อนไขความคุ้มครอง ข้อยกเว้น และข้อมูลต่างๆ ของผู้เอาประกันภัยได้ เช่น การเปลี่ยนแปลงที่อยู่ การเพิ่ม/ลด จำนวนเงินเอาประกันภัย การเปลี่ยนแปลงผู้รับประโยชน์ เป็นต้น

5. หนังสือคุ้มครองชั่วคราว

เป็นเอกสารที่บริษัทประกันภัยออกให้แก่ผู้เอาประกันภัย เพื่อให้ความคุ้มครองชั่วคราวก่อนการออกกรมธรรม์ประกันภัย ซึ่งจะมีเงื่อนไข และข้อคุ้มครองเช่นเดียวกับกรมธรรม์ประกันภัย เมื่อมีการออกกรมธรรม์ประกันภัยแล้ว หนังสือคุ้มครองชั่วคราวก็จะสิ้นสุดลง หรือจะสิ้นสุดตามระยะเวลาที่ระบุไว้

ประเภทของการประกันวินาศภัย

ประเภทของการประกันวินาศภัย แบ่งตามลักษณะภัยได้เป็น 4 ประเภท คือ

1. การประกันอัคคีภัย แบ่งเป็น

- 1) การประกันอัคคีภัย
- 2) การประกันอัคคีภัยสำหรับที่อยู่อาศัย
- 3) การประกันอัคคีภัยสำหรับที่อยู่อาศัยแบบประหยัด

2. การประกันภัยทางทะเลและขนส่ง แบ่งเป็น

- 1) การประกันภัยการขนส่งสินค้าทางทะเล
- 2) การประกันภัยตัวเรือ
- 3) การประกันภัยสินค้าที่ขนส่งภายในประเทศ
- 4) การประกันภัยความรับผิดของผู้ขนส่ง
- 5) การประกันภัยความรับผิดของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง
- 6) การประกันภัยการขูดเจาะน้ำมันและก๊าซ
- 7) การประกันภัยตัวเครื่องบินและความรับผิด
- 8) การประกันภัยดาวเทียม เป็นต้น

3. การประกันภัยรถยนต์

- 1) การประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ
- 2) การประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ

4. การประกันภัยเบ็ดเตล็ด ได้แก่

- 1) การประกันภัยอุบัติเหตุ
- 2) การประกันภัยอุบัติเหตุเดินทาง
- 3) การประกันภัยสุขภาพ

- 4) การประกันภัยโจรกรรม
- 5) การประกันภัยสำหรับเงิน
- 6) การประกันภัยป้ายโฆษณา
- 7) การประกันการเสี่ยงภัยทุกชนิด
- 8) การประกันภัยความเสี่ยงภัยทรัพย์สิน
- 9) การประกันภัยผู้เล่นกอล์ฟ
- 10) การประกันภัยกระฉก
- 11) การประกันภัยความรับผิดชอบบุคคลภายนอก เป็นต้น

การประกันวินาศภัย หมายถึง การที่ผู้รับประกันภัยตกลงจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหากเกิดความสูญเสียหรือเสียหายจากภัยต่างๆ ซึ่งความเสียหายนั้นสามารถประเมินค่าเป็นตัวเงินได้ โดยแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. การประกันอัคคีภัย
2. การประกันภัยทางทะเลและขนส่ง
3. การประกันภัยรถยนต์
4. การประกันภัยเบ็ดเตล็ด

1. การประกันอัคคีภัย

1. ความหมายของการประกันอัคคีภัย

การประกันอัคคีภัยเป็นการให้ความคุ้มครองภัยที่เกิดขึ้นแก่ทรัพย์สินที่เกิดจากไฟไหม้ ฟ้าผ่า หรือการระเบิดของแก๊สที่ใช้สำหรับทำแสงสว่างหรือประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัย

2. หลักการทั่วไปและประเภทของการประกันอัคคีภัย

2.1 การกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับการประกันอัคคีภัย

การกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับการประกันอัคคีภัยเป็นสิทธิของผู้เอาประกันภัยว่าจะเลือกความคุ้มครองเต็มตามมูลค่าที่แท้จริงของทรัพย์สินหรือจะยอมรับภาระการเสี่ยงภัยไว้เองบางส่วน แต่หากประกันภัยทำประกันภัยสูงกว่ามูลค่าที่แท้จริงของ

ทรัพย์สินผู้เอาประกันภัยจะไม่ได้ประโยชน์แต่อย่างใด เพราะหากเกิดความเสียหายบริษัทผู้รับประกันภัยก็จะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพียงไม่เกิดค่าเสียหายที่แท้จริงเท่านั้น ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยสูงขึ้นตามจำนวนเงินเอาประกันภัยอีกด้วย

2.1.1 การประกันภัยตามมูลค่าที่แท้จริงของทรัพย์สิน

ตัวอย่างเช่น อาคารราคา 5,000,000 บาท ทำประกันอัคคีภัยตามมูลค่าที่แท้จริง 5,000,000 บาท เมื่ออาคารดังกล่าวถูกไฟไหม้เสียหายทิ้งหลังบริษัทผู้รับประกันภัยก็จะชดใช้ค่าสินไหมตามมูลค่าที่แท้จริงคือ 5,000,000 บาทตามที่ได้เอาประกันภัยไว้ แต่ถ้าไฟไหม้เพียงบางส่วนประเมินค่าเสียหายได้ 200,000 บาท ก็จะได้รับชดใช้ตามค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจริงคือ 200,000 บาท การประกันภัยตามวิธีนี้จะทำให้ผู้เอาประกันภัยได้ประโยชน์สูงสุดคือได้รับความคุ้มครองเต็มตามมูลค่าทรัพย์สินและจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยตามอัตราที่ได้รับคุ้มครอง

2.1.2 การประกันภัยต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริงของทรัพย์สิน

ในกรณีเอาประกันภัยต่ำกว่ามูลค่าทรัพย์สิน ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับภาระการเสี่ยงภัยบางส่วนไว้เอง เช่น จากตัวอย่าง ถ้าเอาประกันภัยไว้เพียง 2,500,000 บาท ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับภาระการเสี่ยงภัยในส่วนที่เหลืออีก 2,500,000 บาท วิธีนี้อาจทำให้ผู้เอาประกันภัยประหยัดค่าเบี้ยประกันภัยได้ แต่ก็ไม่ได้ได้รับความคุ้มครองเต็มมูลค่า ถ้าหากเกิดไฟไหม้อาคารเสียหายทั้งหมดบริษัทก็จะจ่ายให้เพียง 2,500,000 บาท หรือหากเกิดความเสียหายบางส่วนเป็นเงิน 1,000,000 บาท บริษัทก็จะจ่ายให้เพียง 500,000 บาท ผู้เอาประกันภัยต้องรับภาระเองอีก 500,000 บาท โดยมีวิธีคำนวณ ดังนี้

$$\text{ค่าสินไหมทดแทน} = \frac{\text{จำนวนเงินเอาประกันภัย} \times \text{ความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง}}{\text{มูลค่าที่แท้จริงของทรัพย์สิน}}$$

จากตัวอย่างข้างต้นคำนวณได้ ดังนี้

$$\text{กรณีไฟไหม้ทั้งหมด} = \frac{2,500,000 \times 5,000,000}{5,000,000} = 2,500,000 \text{ บาท}$$

$$\text{กรณีเสียหาย 1,000,000 บาท} = \frac{2,500,000 \times 1,000,000}{5,000,000} = 500,000 \text{ บาท}$$

2.1.3 การประกันภัยสูงกว่ามูลค่าที่แท้จริงของทรัพย์สิน

เนื่องจากกรรมธรรม์ประกันภัยโดยหลักทั่วไปมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้เอา

ประกันภัยเมื่อได้รับความสูญเสียจากภัยที่ได้รับความคุ้มครอง มิใช่ใช้โอกาสนี้เพื่อแสวงหา
กำไรจากค่าสินไหมทดแทน จากตัวอย่างดังกล่าวอาคารราคา 5,000,000 บาท เอาประกันภัยไว้
6,000,000 บาท เมื่อไฟไหม้ทั้งหลังก็จะได้รับการชดใช้เพียง 5,000,000 บาท คือตามมูลค่าที่
แท้จริง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการทุจริตของผู้เอาประกันภัยที่จงใจทำให้เกิดไฟไหม้ขึ้น

3. การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

เมื่อบริษัทประกันภัยตกลงรับคำเสนอขอเอาประกันภัย และได้ออกกรมธรรม์
ประกันภัยแล้วย่อมมีผลผูกพันที่จะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหากทรัพย์สินที่เอาประกันภัย
เกิดความเสียหายจากภัยที่ระบุให้ความคุ้มครองขึ้น ซึ่งผู้เอาประกันภัยสามารถเรียกร้องได้จาก
บริษัทผู้รับประกันภัย โดยผู้เอาประกันภัยจะได้รับการชดใช้ไม่เกินจำนวนค่าเสียหายที่แท้จริง
และไม่เกินจำนวนเงินที่เอาประกันภัยไว้ ซึ่งการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนสามารถทำได้หลายวิธี
เช่น

1. การชดใช้เป็นตัวเงิน
2. การซ่อมแซมให้ทรัพย์สินกลับคืนสู่สภาพเดิม
3. การจัดหาทรัพย์สินที่เป็นประเภท ชนิด และคุณภาพเดียวกันมาทดแทนให้
4. ทำให้ทรัพย์สินกลับคืนสู่สภาพเดิมเสมือนก่อนเกิดวินาศภัยหรือสร้างให้ใหม่

4. การประกันอัคคีภัยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท

4.1 การประกันอัคคีภัยมาตรฐาน เป็นการประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองความ
สูญเสียหรือความเสียหายของทรัพย์สินที่มีได้ใช้เป็นที่อยู่อาศัย เช่น อาคาร สำนักงาน โรงแรม
ห้างสรรพสินค้า ร้านค้า จนถึงอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ และทรัพย์สินที่อยู่ภายในสิ่งปลูกสร้างสิ่ง
ติดตั้งเครื่องจักรหรือเฟอร์นิเจอร์ และสินค้า ฯลฯ ที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากไฟไหม้ ฟ้าผ่า การ
ระเบิด และภัยเพิ่มเติมอื่น ๆ

4.2 การประกันอัคคีภัยสำหรับที่อยู่อาศัย ซึ่งให้ความคุ้มครองความสูญเสีย
หรือความเสียหายของทรัพย์สินที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย และทรัพย์สินที่อยู่ภายใน สิ่งติดตั้งเครื่องจักร
หรือเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากไฟไหม้ ฟ้าผ่า ภัยระเบิด ภัยจากขบวนการพาหนะ ภัย
จากอากาศยาน และภัยเนื่องจากน้ำ

4.3 การประกันอัคคีภัยแบบพิเศษ เป็นการประกันภัยที่จัดทำขึ้นเฉพาะกลุ่มผู้เอาประกันภัยที่มีรายได้น้อยให้ได้รับประโยชน์จากการทำประกันอัคคีภัย

4.1 การประกันอัคคีภัยมาตรฐาน

4.1.1. ความคุ้มครองพื้นฐานของกรมธรรม์ประกันอัคคีภัยมาตรฐาน

การประกันอัคคีภัยให้ความคุ้มครองความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อทรัพย์สินที่เอาประกันภัยจากภัยพื้นฐานต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ไฟไหม้ คือไฟที่เกิดจากอุบัติเหตุหรือไฟที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์
- 2) ไฟผ่า ต้องเกิดขึ้นโดยตรงต่อทรัพย์สินซึ่งจะเกิดไฟหรือไม่ก็ตาม
- 3) การระเบิดของแก๊ส ที่ใช้สำหรับทำแสงสว่างหรือประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัยเท่านั้น แต่ไม่รวมถึงความเสียหายจากการระเบิดของแก๊สจากแผ่นดินไหว
- 4) ความเสียหายเนื่องจากภัยเพิ่มเติม ที่ได้ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย โดยเสียเบี้ยประกันภัยเพิ่ม เช่น ภัยจากลาพายุ ภัยจากลูกเห็บ ภัยแผ่นดินไหว ฯลฯ

นอกจากนี้ยังให้ความคุ้มครองความเสียหายที่สืบเนื่องจากไฟไหม้ ซึ่งหมายความถึงความเสียหายอันเป็นผลมาจากไฟไหม้แม้ว่าความเสียหายบางประเภทจะไม่ได้เกิดขึ้นโดยตรงจากไฟไหม้ก็ตาม จะได้รับความคุ้มครองภายใต้กรมธรรม์ประกันอัคคีภัย ได้แก่

- (1) ความเสียหายที่เกิดจากน้ำที่ใช้ดับไฟ หรือสารดับเพลิงอื่น ๆ ที่ใช้ดับไฟ เช่น ทรัพย์สินที่อยู่ใกล้เคียงต้องถูกฉีดน้ำทำให้เปียกและเสียหาย เป็นต้น
- (2) ความเสียหายอันเกิดจากเจ้าหน้าที่ดับเพลิงต้องทุบกระจกเพื่อกรุยทางเข้าไปดับเพลิง หรือเจ้าหน้าที่ดับเพลิงขึ้นไปบนหลังคาเพื่อฉีดน้ำเข้าในอาคารทำให้กระเบื้องแตก เป็นต้น
- (3) ความเสียหายที่ถูกระบิดเพื่อป้องกันมิให้ไฟขยายตัวต่อไป
- (4) ความเสียหายจากควัน หรือการถูกลนจนเกรียมด้วยความร้อนจากไฟ
- (5) ความเสียหายที่เกิดจากสิ่งที่พังของกำแพงหรือการหล่นลงมาของชิ้นส่วนอาคารที่ถูกไฟไหม้ เช่น ไฟไหม้กำแพงข้างอาคารแล้วหล่นลงมาทับเอาทรัพย์สินที่เอาประกันภัยเสียหาย เป็นต้น
- (6) ทรัพย์สินที่สูญหายขณะเกิดไฟไหม้หรือหลังจากเกิดไฟไหม้

4.1.2 ข้อยกเว้นของกรมธรรม์ประกันอัคคีภัยมาตรฐาน

1) ทรัพย์สินต่อไปนี้ เว้นแต่จะได้ระบุไว้โดยชัดเจน ได้แก่

- (1) สินค้าที่อยู่ในการดูแลรักษาของผู้เอาประกันภัยในฐานะผู้รับฝากทรัพย์สิน
- (2) เงินแท่ง หรือเงินรูปพรรณ หรือทองคำแท่ง หรือทองรูปพรรณ หรืออัญมณี
- (3) โบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุสำหรับความเสียหายรวมส่วนที่เกินกว่า 10,000 บาท
- (4) ต้นฉบับหรือสำเนาเอกสาร แบบแปลน แผนผัง ภาพเขียน รูป ออกแบบลวดลาย แบบ หรือแบบพิมพ์หรือแม่พิมพ์
- (5) หลักประกันหนี้สิน หลักทรัพย์สิน เอกสารสำคัญต่าง ๆ ไปรษณียากร อากรแสตมป์ เงินตรา ธนบัตร เช็ค สมุดบัญชี หรือสมุดหนังสือเกี่ยวกับธุรกิจใด ๆ
- (6) วัตถุระเบิด
- (7) ไดนาโม หม้อแปลงไฟฟ้า เครื่องกำเนิดไฟฟ้า มอเตอร์ไฟฟ้า แผงควบคุมไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือเครื่องใช้ไฟฟ้าอื่น ๆ ซึ่งได้รับความเสียหายเนื่องจากหรือเพราะการเดินเครื่องเกินกำลัง หรือได้รับกระแสไฟฟ้าเกินกำลังหรือไฟฟ้าลัดวงจร รวมถึงไฟฟ้าลัดวงจรเนื่องจากฟ้าผ่า เฉพาะเครื่องที่เกิดการเสียหายในกรณีดังกล่าว

2) ความเสียหายต่อสิ่งใด ๆ ทุกชนิด เว้นแต่การสูญเสียบรรลุได้จากค่าเช่าที่ได้ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัยฉบับนี้ว่าได้รับความคุ้มครอง

3) ความเสียหายจากการเผาทรัพย์สินโดยคำสั่งเจ้าหน้าที่หรือพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมาย

4) เหตุแห่งความสูญเสียและความเสียหายซึ่งเกิดขึ้นจากสงคราม การจลาจล การกระทำที่มุ่งร้ายของศัตรูต่างชาติ หรือการกระทำที่มุ่งร้ายคล้ายสงคราม ไม่ว่าจะได้มีการประกาศสงครามหรือไม่ก็ตามหรือสงครามกลางเมือง การแข็งข้อ การกบฏ การจลาจล การนัดหยุดงาน การก่อความวุ่นวาย กระทำของผู้ก่อการร้าย การปฏิบัติ การรัฐประหาร การประกาศกฎอัยการศึก หรือเหตุการณ์ใด ๆ ซึ่งจะเป็นเหตุให้มีการประกาศหรือคงไว้ซึ่งกฎอัยการศึก

5) ความเสียหายที่เป็นผลโดยตรงหรือโดยอ้อม จากสาเหตุดังนี้

(1) การแผ่รังสีหรือการแพร่กัมมันตภาพรังสีจากเชื้อเพลิงนิวเคลียร์หรือจากกากนิวเคลียร์ใด ๆ อันเนื่องมาจากการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงนิวเคลียร์

(2) การระเบิดของกัมมันตรังสี หรือส่วนประกอบของนิวเคลียร์ หรือทรัพย์สินอันตรายอื่นใดที่อาจเกิดการระเบิดในกระบวนการนิวเคลียร์ได้

6) ความเสียหายต่อทรัพย์สินซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่ผู้เอาประกันภัยสามารถเรียกร้องค่าเสียหายหรือมีสิทธิได้รับการชดเชยค่าสินไหมทดแทนจากกรมธรรม์ประกันภัยทางทะเลหรือกรมธรรม์ประกันภัยการขนส่ง ยกเว้นความเสียหายส่วนที่เกินกว่าจำนวนเงิน ซึ่งจะได้รับการชดเชยจาก กรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าว

4.1.3 ทรัพย์สินที่เอาประกันภัย

ผู้เอาประกันภัยจำเป็นต้องระบุนายละเอียดของทรัพย์สินที่จะเอาประกันภัยให้ถูกต้อง อาจแบ่งออกได้ ดังนี้

1) สิ่งปลูกสร้างตัวอาคาร ที่มีได้ใช้เป็นที่อยู่อาศัย (ไม่รวมฐานราก) ได้แก่ โครงสร้างอาคาร หลังคา ฝ้าเพดาน ประตู หน้าต่าง ๆ ระบบไฟฟ้า ระบบสาธารณูปโภค ระบบรักษาความปลอดภัยและอื่น ๆ เป็นต้น

2) เฟอร์นิเจอร์ เช่น โต๊ะ ตู้ เตียง เก้าอี้ เป็นต้น เครื่องตกแต่ง เช่น รูปภาพ วอลล์เปเปอร์ ฝ้าม่าน เป็นต้น สิ่งติดตั้งตรึงตรา หมายถึงสิ่งที่สร้างขึ้นให้ติดตรึงกับอาคารและเคลื่อนย้ายไม่ได้ เช่น ตู้ฝังกับผนังหรือพื้น เป็นต้น เครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้า หมายถึง เครื่องไฟฟ้าได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ เครื่องเล่นวีดีโอ เครื่องเสียง เป็นต้น เครื่องจักร อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต หรือสต็อกสินค้าวัตถุดิบ สินค้าระหว่างผลิต สินค้าสำเร็จรูป และสินค้าสำเร็จรูปรวมทั้งวัสดุหีบห่อ

3) ทรัพย์สินอื่น ๆ ได้แก่ ทรัพย์สินที่มีมูลค่าสูงเช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องถ่ายเอกสาร เป็นต้น

4.2 การประกันอัคคีภัยสำหรับที่อยู่อาศัย

4.2.1 ความคุ้มครองพื้นฐานของกรมธรรม์ประกันอัคคีภัยสำหรับที่อยู่อาศัย

การประกันอัคคีภัยให้ความคุ้มครองความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อทรัพย์สินที่เอาประกันภัยจากภัยพื้นฐานต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ไฟไหม้
 - 2) ไฟผ่า (รวมถึงความเสียหายต่อเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้าที่เกิดจากการลัดวงจร จากฟ้าผ่า)
 - 3) การระเบิด
 - 4) ความสูญเสียหรือความเสียหายต่อทรัพย์สินที่เอาประกันภัยไว้ รวมทั้ง รั้ว กำแพง และประตู อันเกิดขึ้นจากการเฉี่ยว และ/หรือการชนของยานพาหนะหรือสัตว์พาหนะ เช่น ช้าง ม้า วัว ควาย เป็นต้น รวมถึงการเฉี่ยว ชน และหรือหล่นทับโดยสินค้าหรือทรัพย์สินที่บรรทุกมากับยานพาหนะหรือสัตว์พาหนะแต่ไม่รวมถึงอากาศยาน ทั้งนี้ บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบในความสูญเสียหรือความเสียหายต่อทรัพย์สินอันเกิดขึ้นจากการเฉี่ยวและหรือการชนของยานพาหนะหรือสัตว์พาหนะของผู้เอาประกันภัย สมาชิกในครอบครัวหรือบุคคลใดที่กระทำในทางการที่จ้างหรือถูกใช้วาน โดยผู้เอาประกันภัย
 - 5) อากาศยาน และหรือวัตถุที่ตกจากอากาศยาน รวมถึง จรวดซึ่งขับเคลื่อนด้วยตัวเองและยานอวกาศ ยกเว้น จรวดที่เป็นอาวุธ ไม่รวมถึง ความเสียหายที่เกิดจากคลื่นเสียง หรือคลื่นความดันที่มาจากอากาศยานซึ่งอยู่ในสภาพการบินปกติ
 - 6) ภัยเนื่องจากน้ำ (ไม่รวมน้ำท่วม) อันเกิดขึ้นจากปล่อย การรั่วไหล หรือการล้นออกมาของน้ำหรือไอน้ำ จากท่อน้ำ ถังน้ำ ระบบทำความร้อน ระบบทำความเย็น ระบบปรับอากาศ เครื่องสูบน้ำ และรวมถึงน้ำฝนที่ไหลผ่านเข้าไปภายในอาคารจากการเสียหายของหลังคา หน้าต่าง ประตู วงกบประตูหน้าต่าง ช่องลม ช่องรับแสงสว่าง ท่อน้ำหรือรางน้ำ ไม่รวมถึง น้ำไหลบ่า น้ำท่วมจากภายนอกอาคาร หรือน้ำที่ซึมผ่านเข้ามาทางผนัง ฐานราก และพื้นของอาคาร การล้างท่อระบายน้ำ การแตกหรือการรั่วไหลจากระบบท่อประปาใต้ดินหรือท่อดับเพลิงใต้ดิน ซึ่งเป็นท่อเมนอยู่นอกสถานที่เอาประกันภัยหรือระบบพรมน้ำดับเพลิงอัตโนมัติ
- 4.2.2 ข้อยกเว้นของกรมธรรม์ประกันอัคคีภัยสำหรับที่อยู่อาศัย**
- 1) ทรัพย์สินต่อไปนี้ เว้นแต่จะได้ระบุไว้โดยชัดเจน ได้แก่
 - (1) เงินแท่ง หรือเงินรูปพรรณ หรือทองคำแท่ง หรือทองรูปพรรณ หรืออัญมณี
 - (2) โบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุสำหรับความเสียหายรวมส่วนที่เกินกว่า 10,000 บาท

(3) ต้นฉบับหรือสำเนาเอกสาร แบบแปลน แผนผัง ภาพเขียน รูป
ออกแบบลวดลาย แบบ หรือแบบพิมพ์หรือแม่พิมพ์

(4) หลักประกันหนี้สิน หลักทรัพย์ เอกสารสำคัญต่าง ๆ ไปรษณียากร
อากรแสตมป์ เงินตรา ธนบัตร เช็ค สมุดบัญชี หรือเอกสารทางธุรกิจ

(5) วัตถุระเบิด

(6) เครื่องใช้ไฟฟ้า และอุปกรณ์ไฟฟ้าต่าง ๆ แผงวงจรไฟฟ้า
อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ สายไฟฟ้าหรือหลอดไฟฟ้า ซึ่งได้รับความเสียหายเนื่องจากหรือเพราะ
การเดินเครื่องเกินกำลัง การใช้ความกดดันเกินกำหนด ไฟฟ้าลัดวงจร การเกิดประกายไฟ
ไฟฟ้ การเผาไหม้ของสายไฟในตัวเอง การรั่วของกระแสไฟฟ้า รวมทั้งสาเหตุที่เกิดจากการ
เสื่อมสภาพตามธรรมชาติ หรือจากการใช้งาน เฉพาะเครื่องที่เกิดความเสียหายจากสาเหตุ
ดังกล่าว

(7) ยานพาหนะทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นยานพาหนะทางบก ทางน้ำ
หรือทางอากาศ

(8) ต้นไป การจัดแต่งงาน สนามหย่า

2) ความเสียหายต่อเนื่องใด ๆ ทุกชนิดเว้นแต่การสูญเสียชีวิตได้จาก
ค่าเช่าที่ได้ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัยฉบับนี้ว่าได้รับความคุ้มครอง

3) ความเสียหายจากการเผาทรัพย์สิน โดยคำสั่งเจ้าหน้าที่หรือ
พนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมาย

4) เหตุแห่งความสูญเสียและความเสียหายซึ่งเกิดขึ้นจากสงคราม
การรุกราน การกระทำที่มุ่งร้ายของศัตรูต่างชาติ หรือการกระทำที่มุ่งร้ายคล้ายสงคราม ไม่ว่าจะ
ได้มีการประกาศสงครามหรือไม่ก็ตามหรือสงครามกลางเมือง การแข็งข้อ การกบฏ การจลาจล
การนัดหยุดงาน การก่อความวุ่นวาย กระทำของผู้ก่อการร้าย การปฏิบัติ การรัฐประหาร การประกาศกฎ
อัยการศึก หรือเหตุการณ์ใดๆ ซึ่งจะเป็นเหตุให้มีการประกาศหรือคงไว้ซึ่งกฎอัยการศึก

5) ความเสียหายที่เป็นผลโดยตรงหรือโดยอ้อมจากสาเหตุ ดังนี้

(1) สงคราม การรุกราน การกระทำมุ่งร้ายของศัตรูต่างชาติ หรือ
การกระทำที่มุ่งร้ายคล้ายสงคราม ไม่ว่าจะได้มีการประกาศสงครามหรือไม่ก็ตาม หรือสงคราม
กลางเมือง การแข็งข้อ การกบฏ การจลาจล การนัดหยุดงาน การก่อความวุ่นวาย การกระทำของ

ผู้ก่อการร้าย การปฏิบัติ การรัฐประหาร การประกาศกฏอัยการศึก หรือเหตุการณ์ใด ๆ ซึ่งจะเป็นเหตุให้มีการประกาศหรือคงไว้ซึ่งกฏอัยการศึก

(2) การแผ่รังสีหรือการแพร่กัมมันตภาพรังสีจากเชื้อเพลิงนิวเคลียร์หรือจากกากนิวเคลียร์ใด ๆ อันเนื่องมาจากการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ และจากกรรมวิธีใด ๆ แห่งการแตกแยกตัวทางนิวเคลียร์ซึ่งดำเนินติดต่อกันไปด้วยตัวเอง

(3) การระเบิดของกัมมันตรังสี หรือส่วนประกอบของนิวเคลียร์ หรือทรัพย์สินอันตรายอื่นใดที่อาจเกิดการระเบิดในกระบวนการนิวเคลียร์ได้

6) ความเสียหายจากการเผาทรัพย์สิน โดยคำสั่งเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมาย

4.2.3 ทรัพย์สินที่เอาประกันภัย

1) สิ่งปลูกสร้างอาคารที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย(ไม่รวมฐานราก)หมายถึง

(1) บ้าน ทาวน์เฮ้าส์ บ้านแฝด ตึกแถว สำหรับอยู่อาศัย โรงรถ และอาคารย่อย เช่น เรือนคนรับใช้ เอนคริวเป็นต้น กำแพง รั้ว ประตู รวมทั้งส่วนปรับปรุงต่อเติม

(2) ห้องชุดสำหรับอยู่อาศัยในแฟลต อาคารชุด คอนโดมิเนียม

2) ทรัพย์สินภายในสิ่งปลูกสร้าง หมายถึง เฟอร์นิเจอร์ เช่น โต๊ะ ตู้ เตียง เก้าอี้ เป็นต้น เครื่องตกแต่ง เช่น รูปภาพ วอลท์เปเปอร์ ผ้าม่าน เป็นต้น สิ่งติดตั้งติดตั้งตรา หมายถึงสิ่งที่สร้างขึ้นให้ติดตรึงกับอาคารและเคลื่อนย้ายไม่ได้ เช่น ตู้ฝังกับผนังหรือพื้น เป็นต้น เครื่องมือ เครื่องใช้ภายในบ้าน เครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้าภายในบ้าน เครื่องดนตรี เครื่องเสียง เครื่องนุ่งห่ม และทรัพย์สินอื่น ๆ เพื่อการอยู่อาศัยของผู้เอาประกันภัย 5.3 ทรัพย์สินอื่น ๆ ได้แก่ ทรัพย์สินที่มีมูลค่าสูงเช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องถ่ายเอกสาร เป็นต้น

4.3. การประกันอัคคีภัยแบบพิเศษ

การประกันอัคคีภัยแบบพิเศษ เป็นกรมธรรม์ประกันอัคคีภัยที่จัดทำขึ้น โดยมีลักษณะความคุ้มครองมีรูปแบบที่เข้าใจง่ายและไม่มี ความสลับซับซ้อน และการกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยและการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแตกต่างจากกรมธรรม์ประกันอัคคีภัยทั้ง 2 ประเภทดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ เนื่องจาก มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยให้สามารถทำประกันอัคคีภัยเพื่อเป็นการช่วยบรรเทาภาระทางการเงินหากมีความเสียหายจากภัยที่ได้รับ ความคุ้มครอง การประกันอัคคีภัยดังกล่าวแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

4.3.1 ธรรมเนียมประกันอัคคีภัยชุมชนบ้านอยู่อาศัย

4.3.2 ธรรมเนียมประกันอัคคีภัยสำหรับที่อยู่อาศัยแบบประหยัด

4.3.1 ธรรมเนียมประกันอัคคีภัยชุมชนบ้านอยู่อาศัย

1) ความคุ้มครองของธรรมเนียมประกันอัคคีภัยชุมชนบ้านอยู่อาศัย

ธรรมเนียมประกันอัคคีภัยชุมชนบ้านอยู่อาศัยให้ความคุ้มครองความเสียหายต่อทรัพย์สินที่เอาประกันภัยซึ่งหมายถึง สิ่งปลูกสร้างของบ้าน และทรัพย์สินภายในบ้านที่ตั้งอยู่ในชุมชน อันมีสาเหตุมาจากไฟไหม้ ซึ่งเกิดขึ้นในระหว่างระยะเวลาเอาประกันภัย

2) การกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัย

การประกันอัคคีภัยชุมชนบ้านอยู่อาศัยมีการกำหนดจำนวนเงินจำกัดความรับผิดสูงสุด 20,000 บาท ทั้งนี้ เนื่องจากไม่สามารถกำหนดลักษณะของสิ่งปลูกสร้างและจำนวนเงินเอาประกันภัยให้เป็นไปตามหลักการ

3) อัตราเบี้ยประกันภัย

การกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับธรรมเนียมประกันภัยดังกล่าว กำหนดไว้เท่ากับ 365 บาทรวมอากรแสตมป์และภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว ซึ่งเป็นการกำหนดแบบตายตัวใช้เป็นมาตรฐานเดียวกันทุกบริษัท

4) ธรรมเนียมประกันภัยฉบับนี้ไม่คุ้มครอง

(1) ภัยจากสงคราม การรุกราน การกระทำที่มุ่งร้ายของศัตรูต่างชาติ หรือการกระทำที่มุ่งร้ายคล้ายสงคราม ไม่ว่าจะได้มีการประกาศสงคราม หรือไม่ก็ตาม หรือสงครามกลางเมือง

(2) ความเสียหายจากการเผาทรัพย์สิน โดยคำสั่งเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมาย

(3) การฉ้อฉล การทุจริต ของผู้เอาประกันภัย หรือผู้แทนผู้เอาประกันภัยซึ่งได้กระทำการใด หรือแสดงข้อความหรือเอกสารใดอันเป็นเท็จเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ตามธรรมเนียมประกันภัยฉบับนี้

(4) ไฟไหม้นั้นเกิดขึ้นจากการกระทำโดยเจตนาหรือสมรู้ของผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลใดที่กระทำในนามของผู้เอาประกันภัย

(5) ความเสียหายที่เป็นผลโดยตรงหรือโดยอ้อมจากสาเหตุดังนี้:-

1) การแผ่รังสี หรือการแผ่รังสีแกมมาจากฟรังสีจากเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ หรือจากกากนิวเคลียร์ ใดๆ อันเนื่องมาจากการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ และจากกรรมวิธีใด ๆ แห่งการแตกแยกตัวทางนิวเคลียร์ซึ่งดำเนินติดต่อกันไปด้วยตัวเอง

2) การระเบิดของแก๊วมันดราฟรังสี หรือส่วนประกอบของนิวเคลียร์ หรือวัตถุอันตรายอื่นใดที่อาจเกิดการระเบิดในกระบวนการนิวเคลียร์ได้

(6) ทรัพย์สินต่อไปนี้

1) เงินตรา ธนบัตร เหรียญกษาปณ์ เงินแท่ง เงินรูปพรรณ ทองคำแท่ง ทองรูปพรรณ หรืออัญมณี

2) เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้าต่าง ๆ แผงวงจรไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ สายไฟฟ้าหรือหลอดไฟฟ้า ซึ่งได้รับความเสียหายเนื่องจากหรือเพราะการเดินเครื่องเกินกำลัง การใช้ความกดดันเกินกำหนด ไฟฟ้าลัดวงจร การเกิดประกายไฟฟ้า การเผาไหม้ของสายไฟในตัวเองการรั่วของกระแสไฟฟ้า รวมทั้งสาเหตุที่เกิดจากการเสื่อมสภาพตามธรรมชาติ หรือจากการใช้งานเฉพาะเครื่องที่เกิดความเสียหายจากสาเหตุดังกล่าว

3) ยานพาหนะทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นยานพาหนะทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ

4) โทรศัพท์มือถือรวมทั้งอุปกรณ์ต่อพ่วงทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง

5) ต้นไม้ การจัดแต่ง สนามหญ้า

4.3.2 กรมธรรม์ประกันอัคคีภัยสำหรับที่อยู่อาศัยแบบประหยัด

กรมธรรม์ประกันอัคคีภัยสำหรับที่อยู่อาศัยแบบประหยัดกำหนดให้ผู้เอาประกันภัยกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยแบบความเสียหายส่วนแรก (First Loss) ซึ่งเมื่อเกิดความเสียหายแล้วก็จะได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเสียหายจริงสูงสุดไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัย ทั้งนี้ เพื่อช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อยที่เป็นเจ้าของบ้านอยู่อาศัยได้มีโอกาสเข้าถึงการประกันภัย

1) ทรัพย์สินที่เอาประกันภัย ได้แก่ บ้าน ทาวเฮาส์ บ้านแฝด ตึกแถว ห้องชุดสำหรับอยู่อาศัย ในแฟลต อาคารชุด คอนโดมิเนียม (เฉพาะสิ่งปลูกสร้าง)

2) ความคุ้มครอง

(1) ไฟไหม้

(2) ไฟฟ้า

(3) ระเบิด

(4) ภัยที่เกิดจากการเฉี่ยวการชนของยานพาหนะหรือสัตว์พาหนะ (ช้าง ม้า วัว ควาย) รวมถึงการหล่นทับของสินค้าที่บรรทุกมากับยานพาหนะหรือสัตว์พาหนะนั้น

(5) ภัยจากอากาศยานหรือวัตถุที่ตกจากอากาศยาน

(6) ภัยเนื่องจากน้ำ (ไม่รวมน้ำท่วม) ที่เกิดจากการปล่อย การรั่วไหล การล้นออกมาของน้ำ จากท่อน้ำ ถังน้ำ ระบบทำความร้อน ระบบทำความเย็น ระบบปรับอากาศรวมถึงน้ำฝนที่ไหลผ่านเข้าไปภายในอาคารจากการเสียหายของหลังคาหน้าต่าง ประตู ฯลฯ

3) กรมธรรม์ประกันภัยฉบับนี้ไม่คุ้มครอง

(1) ความเสียหายซึ่งเกิดขึ้นเป็นผลโดยตรงหรือโดยอ้อมจากสงคราม การรุกราน การกระทำที่มุ่งร้ายของศัตรูต่างชาติ หรือการกระทำที่มุ่งร้ายคล้ายสงคราม ไม่ว่าจะได้มีการประกาศสงครามหรือไม่ก็ตาม หรือสงครามกลางเมือง การแข็งข้อ การกบฏ การจลาจล การนัดหยุดงาน การก่อความวุ่นวาย การกระทำของผู้ก่อการร้าย การปฏิวัติ การรัฐประหาร การประกาศกฎอัยการศึก หรือเหตุการณ์ใด ๆ ซึ่งจะเป็นเหตุให้มีการประกาศหรือคงไว้ซึ่งกฎอัยการศึก

(2) ความเสียหายที่เป็นผลโดยตรง หรือโดยอ้อมจากสาเหตุดังนี้:-

การแผ่รังสี หรือการแพร่กัมมันตภาพรังสีจากเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ หรือจากกากนิวเคลียร์ใด ๆ อันเนื่องมาจากการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ และจากกรรมวิธีใดๆ แห่งการแตกแยกตัวทางนิวเคลียร์ซึ่งดำเนินติดต่อกันไปด้วยตัวเอง การระเบิดของกัมมันตภาพรังสี หรือส่วนประกอบของนิวเคลียร์ หรือวัตถุอันตรายอื่นใดที่อาจเกิดการระเบิดในกระบวนการนิวเคลียร์ได้

(3) ความเสียหายจากการเผาทรัพย์สิน โดยคำสั่งเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมาย

4) การกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยแบบความรับผิดชอบแรก

(First Loss)

- (1) 600,000 บาท สำหรับสิ่งปลูกสร้างเป็นอาคารคอนกรีต
- (2) 250,000 บาท สำหรับสิ่งปลูกสร้างเป็นอาคารครึ่งตึกครึ่งไม้
- (3) 150,000 บาท สำหรับสิ่งปลูกสร้างเป็นอาคารที่ไม่ใช่คอนกรีต

หรือครึ่งตึกครึ่งไม้ **First Loss** หมายถึง เมื่อเกิดความเสียหายขึ้นบริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนตั้งแต่บาทแรกจนถึงจำนวนเงินจำกัดความรับผิด โดยไม่มีการนำเงินโอนไขหลักการเฉลี่ยมาใช้

5) เบี้ยประกันภัยสำหรับกรรมกรรมประกันอัคคีภัยสำหรับที่อยู่อาศัย

แบบประหยัด

การกำหนดเบี้ยประกันภัย 600 บาทต่อกรรมกรรมประกันภัย สำหรับวงเงินเอาประกันภัย ทั้ง 3 แบบข้างต้น ไว้ 600 บาท

5. ปัจจัยในการกำหนดอัตราเบี้ยประกันอัคคีภัย

ในปัจจุบันได้มีการกำหนดอัตราเบี้ยประกันอัคคีภัยไว้ให้บริษัทประกันภัยปฏิบัติเป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยกำหนดแตกต่างกันตามแต่ละลักษณะการใช้สถานที่ ชั้นของสิ่งปลูกสร้างซึ่งแบ่งเป็น 3 ชั้นของสิ่งปลูกสร้าง (กำหนดตามวัสดุที่ใช้สำหรับโครงสร้าง ผนัง และพื้นของอาคาร) และสถานที่ตั้งทรัพย์สินที่อยู่ในเขตชุมชนแออัดย่อมมีลักษณะความเสี่ยงภัยแตกต่างกันกับสถานที่ที่อยู่ชานเมือง เกี่ยวกับการเข้าถึงของพนักงานดับเพลิงหากเกิดเพลิงไหม้ สถานที่ที่มีระบบการป้องกันอัคคีภัยและการติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิง เช่น มีการเตรียมความพร้อมโดยการซ้อมดับเพลิงปีละ 2 ครั้ง หรือมีการติดตั้งเครื่องพรมน้ำดับเพลิงอัตโนมัติครอบคลุมพื้นที่ เป็นต้น ซึ่งจะได้รับการพิจารณาให้ส่วนลดเบี้ยประกันภัยได้ด้วย

6. การทำประกันภัยระยะยาว

โดยทั่วไปการทำประกันอัคคีภัยจะมีการทำประกันภัยเป็นแบบปีต่อปี แต่การทำประกันอัคคีภัยมาตรฐานสามารถทำประกันภัยระยะยาว 2 ปี หรือ 3 ปี ได้ และการประกันอัคคีภัยสำหรับที่อยู่อาศัยสามารถทำประกันภัยระยะยาวได้สูงสุดถึง 30 ปี ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันภัยระยะยาวด้วย ดังนี้ หากทำประกันภัยระยะยาว 2 ปี บริษัทจะคิดเบี้ยประกันภัยเท่ากับ 175% ของเบี้ยประกันภัย 1 ปี และหากทำประกันภัยระยะยาว 3 ปี บริษัทจะคิดเบี้ยประกันภัยเท่ากับ 250% ของเบี้ยประกันภัย 1 ปี ซึ่งจะทำให้เสียเบี้ยประกันภัยน้อยกว่าการทำประกันภัยแบบปีต่อปี

2. การประกันภัยทางทะเลและขนส่ง (Marine Cargo Insurance)

2.1 การประกันภัยการขนส่งสินค้าทางทะเล จะให้ความคุ้มครองความเสียหายของสินค้าที่บรรทุกในยานพาหนะต่างๆ ที่ทำการขนส่งในประเทศ และระหว่างประเทศและความเสียหายของตัวเรือ

1. ความคุ้มครอง

ในการประกันภัยการขนส่งสินค้าทางทะเลโดยทั่วไป มีเงื่อนไขความคุ้มครอง 3 แบบ

1.1 Institute Cargo Clause (C) ให้ความคุ้มครองความสูญเสียหรือเสียหายที่มีต่อสินค้าที่เกิดจากภัยต่างๆ ได้แก่ เปลิงไหม้ ระเบิด เรือเกยตื้น เรือจมหรือล่ม ยานพาหนะพลิกคว่ำหรือชนกับวัตถุอื่นใด การขนส่งสินค้าลงจากเรือ ณ ท่าเรือหลบภัย ความเสียหายที่เกิดกับส่วนรวมหรือสินค้าถูกโยนทิ้งทะเล ยกเว้น แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด หรือฟ้าผ่า น้ำซัดตกทะเล น้ำในทะเล ทะเล หรือแม่น้ำ เข้าไปในเรือ ระวังเรือ ยานพาหนะ ตู้คอนเทนเนอร์ รถยก หรือสถานที่เก็บสินค้า ความสูญเสียโดยสิ้นเชิงทั้งหีบห่อ ซึ่งตกจากเรือหรือตกขณะขนขึ้นหรือขนลงจากเรือ

1.2 Institute Cargo Clause (B) ให้ความคุ้มครองเหมือน (C) แต่ขยายความคุ้มครองไปถึงความสูญเสียหรือเสียหายของสินค้าที่เกิดจากแผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด ฟ้าผ่า สินค้าถูกคลื่นซัดตกเรือไป จากแม่น้ำ ทะเลสาบ หรือน้ำรั่วเข้ามาในเรือ ในยานพาหนะในระหว่างหรือในตู้ลำเลียง ความเสียหายจากน้ำเข้ามาในระหว่าง ตู้คอนเทนเนอร์ หรือสถานที่เก็บสินค้า การสูญเสียโดยสิ้นเชิงทั้งหีบห่อเนื่องจากตกน้ำหรือหล่นระหว่างขนขึ้นลงจากเรือ ความสูญเสียหรือความเสียหายของวัตถุที่เอาประกันภัยโดยมีเหตุผลเนื่องมาจาก เปลิงไหม้หรือการระเบิด เรือเกยตื้นหรือพลิกคว่ำ ยานพาหนะบนบกพลิกคว่ำหรือตกลง เรือหรือยานลำเลียงชนหรือสัมผัสกับวัตถุภายนอก การขนส่งสินค้าลงที่ทำเรือหลบภัย และความเสียหายจากความเสียหายร่วม

1.3 Institute Cargo Clause (A) ให้ความคุ้มครองความสูญเสียหรือเสียหายจากภัยทุกชนิดที่มีได้ระบุไว้ในข้อยกเว้น ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่ถือว่าให้ความคุ้มครองกว้างที่สุด

ความคุ้มครองพิเศษ

นอกเหนือจากความคุ้มครองทั่วไป ดังกล่าวแล้ว ผู้เอาประกันภัยยังสามารถซื้อความคุ้มครองเพิ่มขึ้นอีกเป็นภัยพิเศษ ที่นิยามกัน มีดังต่อไปนี้

- 1) ความเสียหายจากฝน น้ำจืด หรือน้ำทะเล
- 2) การส่งสินค้าไม่ครบตามจำนวนที่บอกระหว่างการขนส่งโดยผู้รับขน
- 3) ขโมยของขโมยขโมย และ/หรือ การส่งสินค้าไม่ครบ ตามจำนวนโดยผู้รับขน
- 4) การแตกหัก งอ และ/หรือ บุก
- 5) การรั่วไหลหรือขาดจำนวนไป
- 6) ความเสียหายจากกะชอนที่ใช้เกี่ยวจากตะปู
- 7) การฉีกขาด การขีดข่วน
- 8) ความเสียหายจากเปื้อนน้ำมัน คราบไข หรือถูกกับสินค้าอื่น
- 9) ถูกน้ำกรด หนูและแมลงที่เกิดจากการขาดการระบายอากาศ และความ ร้อน การระอุไหม้ขึ้นเอง
- 10) การเปราะเปื้อน หรือถูกเจือปนโดยสิ่งแปลกปลอมอื่น

2. เงื่อนไขการซื้อขายสินค้า

2.1 F.O.B. (Free on Board) ราคาเฉพาะสินค้าอย่างเดียว

ฝ่ายผู้ขายมีหน้าที่รับผิดชอบในการนำสินค้าส่งขึ้นเรือเดินสมุทร โดยไม่จ่ายค่าระวางเรือเดินสมุทรให้ล่วงหน้า และไม่ต้องซื้อประกันภัยการขนส่งสินค้าทางทะเลในช่วงการขนส่งโดยเรือเดินสมุทรไปจนกระทั่งส่งมอบแก่ผู้ซื้อ ณ คลังสินค้าของผู้ซื้อปลายทาง

2.2 C & F (Cost and Freight) ราคาสินค้าบวกค่าระวางเรือ

ฝ่ายผู้ขายจะนำสินค้าไปลงเรือเดินสมุทร พร้อมกับจ่ายค่าระวางเรือ ณ ต้นทาง แต่ไม่ต้องทำประกันภัยระหว่างการเดินทางขนส่งสินค้าให้ (เป็นหน้าที่ของผู้ซื้อที่ต้องจัดทำประกันภัยระหว่างการเดินทางจนถึงคลังสินค้าปลายทาง)

2.3 C.I.F. (Cost Insurance and Freight) ราคาสินค้า บวกค่าระวางเรือ และ บวกค่าประกันภัย

ฝ่ายผู้ขายจะนำสินค้าไปลงเรือเดินสมุทร พร้อมกับจ่ายค่าระวางเรือ ณ ต้นทาง และซื้อประกันภัยการขนส่งสินค้าทางทะเลคุ้มครองสินค้าไปจนถึงคลังสินค้าของผู้ซื้อ ณ เมืองท่าปลายทาง

3. ข้อยกเว้น

3.1 ข้อยกเว้นทั่วไป

- 1) ความเสียหายใดๆ จากการกระทำโดยมิชอบของผู้เอาประกันภัย
- 2) การรั่วซึมปกติ ปริมาณหรือน้ำหนักขาดหายไปโดยปกติ หรือการสึกหรอหรือสึกกร่อนตามปกติของวัตถุแห่งการประกันภัย
- 3) ความสูญเสียเสียหาย หรือค่าใช้จ่าย ที่เกิดขึ้นจากการบรรจุหีบห่อ หรือการจัดเตรียมวัตถุแห่งการประกันภัยที่ไม่เพียงพอหรือไม่เหมาะสม
- 4) ความสูญเสียเสียหาย หรือค่าใช้จ่าย อันมีสาเหตุมาจากข้อเสียดังกล่าวในตัวเอง หรือลักษณะอันเป็นธรรมชาติของวัตถุแห่งการประกันภัยเอง
- 5) ความสูญเสียใดๆ อันมีเหตุใกล้ชิดมาจากการล่าช้า ถึงแม้การล่าช้านั้นจะเกิดจากภัยที่คุ้มครองก็ตาม
- 6) ความสูญเสียใดๆ อันเกิดจากการล้มละลาย การไม่สามารถชำระหนี้ของเจ้าของเรือหรือผู้เช่าเหมาเรือ หรือผู้ดำเนินการเดินเรือ
- 7) การกระทำ ความเสียหายโดยเจตนา หรือการทำลายโดยเจตนาต่อวัตถุแห่งการประกันภัย โดยการกระทำผิดกฎหมายต่อบุคคลใดก็ตาม (มีเฉพาะในเงื่อนไข ICC(B) และ ICC(C) แต่ใน ICC(A) ไม่ได้ระบุข้อยกเว้นนี้)
- 8) ความสูญเสียใดๆ จากการใช้อาวุธสงครามที่เกิดจากการแตกประจุขออะตอมนิวเคลียร์ หรือกัมมันตภาพรังสี

3.2 ข้อยกเว้นไม่สมบูรณ์และไม่พร้อมออกเดินทะเล บริษัทประกันภัยจะไม่ชดเชยความเสียหายเมื่อเรือ ยานพาหนะ หรือแม้แต่ตู้ลำเลียงก็ตาม มีสภาพไม่พร้อมสมบูรณ์จะใช้เดินทะเล หรือใช้บรรทุกลำเลียงสินค้า ในกรณีที่พิสูจน์ได้ว่าผู้เอาประกันภัยหรือตัวแทนของผู้เอาประกันภัยมีส่วนรู้เห็นด้วยเท่านั้น

3.3 ข้อยกเว้นภัยสงคราม

- 1) สงคราม สงครามการเมือง กบฏ ปฏิวัติ การลุกฮือของฝูงชน การกระทำที่มุ่งเป็นปฏิปักษ์หรือต่อต้าน การเป็นปฏิปักษ์ของชาติศัตรู
- 2) การยึด จับกุม หน่วงเหนี่ยว กักขัง
- 3) ทุ่นระเบิด ตอร์ปิโด ลูกระเบิด หรืออาวุธสงครามที่ผลัดหลง

3.4 ข้อยกเว้นการนัดหยุดงาน

1) ไม่คุ้มครองความเสียหายใดๆ ที่เกิดหรือมีผลมาจากผู้นัดหยุดงาน คนที่ถูกปิดงาน หรือผู้ที่ร่วมก่อความวุ่นวายทางแรงงาน จลาจล วุ่นวายของฝูงชน

2) เกิดจากผู้ก่อการร้าย หรือบุคคลใดที่กระทำการหรือมีจุดมุ่งหมายทางการเมือง (ภัยที่ยกเว้นประเภทสงคราม การนัดหยุดงาน หรือการจลาจล สามารถขอชื้อขยายความคุ้มครองได้แต่เฉพาะประเภทภัยสงครามนั้น ความคุ้มครองจะมีผลบังคับในขณะที่สินค้าอยู่ในยานพาหนะบนน้ำเท่านั้น ถ้าขึ้นบกแล้วความคุ้มครองภัยสงครามจะระงับไปทันที เมื่อกลับไปอยู่บนเรือแล้วก็จะเริ่มความคุ้มครองอีกครั้งหนึ่ง)

3.5 ธรรมเนียมประกันภัยนี้ไม่คุ้มครองถึงความเสียหายโดยตรงหรือสืบเนื่องจากการลักทรัพย์ การปล้นทรัพย์ การชิงทรัพย์ ยักยอกทรัพย์ หรือน้ำโจ่ง หรือสงคราม จลาจล การก่อการร้าย ก่อวินาศกรรม ทุ่นระเบิด ไม่ว่าความเสียหายนั้นจะเกิดขึ้นก่อนหรือหลังตัวเรือที่ได้รับอุบัติเหตุเสียหาย

3.6 ธรรมเนียมประกันภัยนี้ไม่คุ้มครองถึงความเสียหายโดยตรงหรือที่ขนส่งเสื่อมสภาพ หรือไม่เหมาะสมต่อการใช้บรรทุกขนส่ง เรือรั่ว ถูกน้ำฝน เรือบรรทุกเกินน้ำหนัก การบรรทุกผิดหลักระวาง ถูกพายุ ถูกคลื่นใต้น้ำ หรือทรัพย์สินที่เอาประกันภัยเป็ยกน้ำ โดยที่เรือไม่ได้รับอุบัติเหตุเสียหายตามนัยแห่งการคุ้มครอง

3.7 ธรรมเนียมนี้ไม่คุ้มครองถึงความเสียหายโดยตรงหรือสืบเนื่องมาจากภัยดังต่อไปนี้

- สงคราม การรุกราน หรือการกระทำของศัตรู การมุ่งร้ายหรือการกระทำใดๆ อันมีลักษณะคล้ายสงคราม (ไม่ว่าจะมีการประกาศใช้สงครามหรือไม่) การกบฏ หรือการจลาจล การยึดอำนาจ การปฏิวัติ หรือถูกยึดไปใช้โดยกฏอัยการศึก

- การปล้น ชิงทรัพย์ ลักทรัพย์ ยักยอกทรัพย์หรือน้ำโจ่ง

- การพลัดตก การแตกหัก หรือการรั่วไหล เว้นแต่เป็นความเสียหายเนื่องจากอุบัติเหตุของยานพาหนะดังกล่าวตามธรรมเนียมนี้ในระหว่างทำการขนส่ง

3.8 ธรรมเนียมนี้ไม่คุ้มครองถึงความเสียหายอันเกิดจากยานพาหนะที่ขนส่งเสื่อมสภาพหรือไม่เหมาะสมแก่การใช้บรรทุกขนส่ง การบรรทุกเกินน้ำหนัก การบรรทุกผิดหลักระวาง

4. การเรียกร้องค่าเสียหาย ค่าสินไหมทดแทน

ในกรณีที่เกิดความเสียหายหรือสูญเสียชีวิตสินที่เอาประกันภัย ผู้เอาประกันภัย ต้องพยายามบรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้วรวบรวมหลักฐานแจ้งบริษัทประกันภัย เพื่อเรียกค่าสินไหมทดแทน หลักฐานเอกสารที่จำเป็นสำหรับประกอบการเรียกค่าสินไหมมีดังนี้ เอกสารสำคัญ มี 7 อย่าง ตามรายการ ดังต่อไปนี้

- 1) ต้นฉบับกรมธรรม์ประกันภัยทางทะเลและขนส่ง
- 2) ใบกำกับสินค้าและใบแสดงการบรรจุหีบห่อ (Invoice & Packing List)
- 3) ใบตราส่งสินค้า (Bill of Lading)
- 4) หลักฐานแสดงความเสียหาย เช่น Survey Report, Wharf Survey Note, Shorthanded Cargo List ฯลฯ
- 5) หลักฐานหรือเอกสารประกอบอื่น ๆ เช่น Charter Party, Sale Contract, Stowage Plan ฯลฯ
- 6) สำเนาหนังสือเรียกร้องค่าเสียหายถึงผู้ขนส่ง/ผู้ที่เกี่ยวข้องพร้อมหนังสือตอบจากผู้ขนส่ง/ผู้ที่เกี่ยวข้องในความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น

5. ปัจจัยในการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยการขนส่งสินค้าทางทะเล

- 1) เรือ สภาพโครงสร้าง อายุ สหามาตรฐานเรือที่ได้รับการยอมรับในการจดทะเบียนเรือ
- 2) เส้นทางขนส่ง ระยะทาง ท่าเรือที่ต้องจอดเพื่อเปลี่ยนถ่ายน้ำมัน การขนย้าย ฯลฯ มีความปลอดภัยหรือไม่ สภาพภูมิอากาศ
- 3) ลักษณะของสินค้า มีความเสี่ยงต่อความเสียหายมากเพียงใด เช่น มะพร้าวตากแห้งเสี่ยงต่อความชื้น เมล็ดกาแฟ โกโก้ จะเสี่ยงต่อการขึ้นราได้ง่าย เนื้อแข็งต้องใช้ห้องเย็นที่มีประสิทธิภาพ เป็นต้น
- 4) เงื่อนไขความคุ้มครอง

6. การกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัย

การประกันภัยการขนส่งสินค้าทางทะเลนั้น ตามหลักสากลนิยมมักจะกำหนดมูลค่าของสินค้าที่เอาประกันภัยเป็นร้อยละ 110 ของราคาสินค้าที่ซื้อขายกันในเงื่อนไขแบบ

C.I.F. หรือ C & F ซึ่งการกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัย ร้อยละ 10 ที่บวกเข้าไปนั้นเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการออกของและขนส่งต่อ

7. การกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยการขนส่งสินค้าทางทะเล

อัตราเบี้ยประกันภัย กำหนดไว้ระหว่าง 0.10% - 15% ของจำนวนเงินเอาประกันภัย โดยที่อัตราเบี้ยประกันภัยขั้นต่ำเท่ากับ 500 บาท/กรมธรรม์ ตัวอย่างเช่น

เงื่อนไขการซื้อขาย	จำนวนเงินเอาประกันภัย (บาท)	อัตราเบี้ยประกันภัย	เบี้ยประกันภัย (บาท)
1. แบบ <i>F.O.B.</i> (ราคาสินค้าอย่างเดียว)	10,000,000	0.1% – 15%	10,000 – 1,500,000
2. แบบ <i>C.I.F.</i> หรือ <i>C&F</i> (ราคาสินค้าบวก 10%)	11,000,000	0.1% – 15%	11,000 – 1,650,000

8. ประโยชน์ของการทำประกันภัยขนส่งสินค้าทางทะเล

ผู้ประกอบการไม่ว่าจะเป็นผู้ส่งออก หรือผู้ส่งสินค้าเข้า ควรเป็นฝ่ายจัดซื้อการประกันภัยการขนส่งสินค้าทางทะเลเอง เพราะหากได้ทำความเข้าใจและศึกษาวิธีปฏิบัติแล้ว ผู้ประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ จะสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายในการขนส่งนี้ได้ และยังรักษาผลประโยชน์ในแง่การซื้อความคุ้มครองที่เหมาะสม และให้หลักประกันและความมั่นใจในเรื่องการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทประกันภัย

1) ในฐานะผู้ส่งออก (Exporter) การเสนอขายสินค้าในราคา C.I.F. จะยังความสะดวกแก่ผู้ซื้อสินค้าปลายทาง โดยปกติค่าเบี้ยประกันภัยที่จัดซื้อในประเทศควรจะหาซื้อได้ในราคาที่ต่ำกว่าที่ผู้ซื้อสินค้าจะจัดหาได้

2) ในฐานะผู้ส่งสินค้าเข้า (Importer) การจัดซื้อประกันภัยในประเทศ จะทำให้ผู้ส่งสินค้าเข้าได้รับประโยชน์จากการลดค่าใช้จ่ายในด้านเบี้ยประกันภัยและความสะดวกในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ปกติการส่งซื้อสินค้า ผู้ขายสินค้าจะเสนอราคามาให้ในแบบต่าง ๆ ผู้ส่งสินค้าเข้าจึงควรสอบถามราคาไปยังผู้ขายให้เสนอมาทั้ง 3 แบบ เพื่อเปรียบเทียบกับราคาค่าเบี้ยประกันภัยในประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่อาจสามารถหาซื้อประกันภัยในประเทศได้เองในอัตราที่ต่ำกว่าต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากพบว่าเงื่อนไขความคุ้มครองที่ผู้ขายเสนอให้นั้นไม่เพียงพอ อาจขอซื้อประกันภัยในประเทศในเงื่อนไขความคุ้มครองที่กว้างกว่าในอัตราค่าเบี้ยประกันภัยที่ต่ำกว่าหรือเท่ากันได้

นอกจากนี้ เนื่องจากการคิดภาษีขาเข้านั้น กรมศุลกากรได้กำหนดให้คิดจากราคา C.I.F. ดังนั้น การที่สามารถลดค่าเบี้ยประกันภัยได้ นอกจากเป็นการลดค่าใช้จ่ายโดยตรงจากการเสียเบี้ยประกันภัยแล้ว ยังสามารถลดค่าภาษีขาเข้าที่ลดต่ำลงได้

3) การซื้อประกันภัยในประเทศ ในกรณีที่ส่งสินค้าเข้า หากสินค้าเสียหาย ผู้ส่งสินค้าเข้าสามารถติดต่อกับบริษัทประกันภัยโดยตรง ดัดปัญหาเรื่องความล่าช้าในการจ่ายค่าสินไหมทดแทน ทำให้ผู้ส่งสินค้าเข้าไม่ต้องแบกภาระจากการลงทุนสินค้า และลดค่าใช้จ่ายในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน จากบริษัทประกันภัยในต่างประเทศ

4) โดยที่การประกันภัยการขนส่งสินค้าทางทะเลมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการค้าระหว่างประเทศ จึงเป็นแหล่งทำรายได้เข้าประเทศที่สำคัญทางหนึ่ง และยังช่วยลดเงินตราต่างประเทศที่จะต้องเสียให้กับต่างประเทศโดยแฝงออกไปในราคาสินค้าที่สั่งซื้อเข้ามา นอกจากนี้ผู้ประกอบการจะได้ประโยชน์จากการลดค่าใช้จ่ายด้านเบี้ยประกันภัย และได้รับบริการที่รวดเร็วแล้ว ยังเป็นการช่วยให้ดุลการค้าและดุลการชำระเงินดีขึ้นอีกด้วย

นอกจากนี้ ยังเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมประกันภัยในประเทศให้ขยายตัวทำรายได้เพิ่มขึ้น รัฐก็จะได้ภาษีอากรจากธุรกิจประเภทนี้มากขึ้น ประชาชนมีงานทำและรายได้จากการทำงานสูงขึ้น เป็นผลดีต่อความมั่นคงของประเทศชาติอย่างยิ่ง

2.2 การประกันภัยตัวเรือ (Marine Hull Insurance)

การติดต่อค้าขายหรือการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศเป็นระยะทางไกลๆ โดยทั่วไปจะนิยมขนส่งสินค้าดังกล่าวไปทางทะเลโดยใช้เรือเป็นยานพาหนะ ทั้งนี้ เนื่องมาจากการขนส่งสินค้าทางเรือจะสามารถนำสินค้าไปได้ครั้งละจำนวนมากๆ และค่าใช้จ่ายต่ำกว่าเมื่อเทียบกับการ

ขนส่งแบบอื่น ดังนั้น ยานพาหนะในการขนส่งคือเรื่อนั้นจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และมีความเสี่ยงภัยต่อสภาพการณ์ที่จะต้องประสบเมื่อทำการขนส่ง การประกันภัยตัวเรือจึงมีบทบาทสำคัญที่จะเข้ามารองรับความเสียหายอันอาจเกิดขึ้นและช่วยบรรเทาความเสียหายทางการเงินแก่เจ้าของเรือ

ความคุ้มครอง

การประกันภัยตัวเรือ ให้ความคุ้มครองความสูญเสียหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นกับตัวเรือ โดยแบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ดังนี้

1. ภัยจากมลภาวะ
2. เรือในเครือเดียวกัน
3. ของใหม่แทนของเก่า
4. การปฏิบัติกับท้องเรือ
5. ความเสียหายที่ยังไม่มีการซ่อม
6. ค่าบำเหน็จตัวแทน
7. ค่าจ้างและบำรุงรักษา

ข้อยกเว้น

ข้อยกเว้นที่สำคัญ ได้แก่

1. ภัยสงคราม
 2. ภัยนิวเคลียร์
 3. ภัยจากนัดหยุดงาน
 4. ภัยอันเกิดจากการกระทำอันมีเจตนาร้าย
 5. เครื่องจักรเสียหรือขัดข้อง
 6. การสึกหรอ
 7. ความเสียหายที่เกิดจากความล่าช้า
 8. ความเสียหายที่เกิดจากการจงใจกระทำของผู้เอาประกันภัย
- เป็นต้น

การชดเชยค่าสินไหมทดแทน

การชดเชยค่าสินไหมทดแทนมีปัจจัยในการพิจารณา ดังนี้

- ความเสียหายโดยสิ้นเชิง (Total Loss) จ่ายเต็มตามจำนวนเงินเอาประกันภัย
- ความเสียหายบางส่วน (Partial Loss) จ่ายตามความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง
- ความรับผิดชอบส่วนแรก (deductible) เจ้าของเรือจะต้องรับผิดชอบในส่วนแรกของความเสียหายในแต่ละครั้งตามที่ได้ตกลงกัน
- ความรับผิดชอบจากการชนกัน (Collision Liability) เป็นความรับผิดชอบต่อเรือ

คู่กรณี รวมถึงค่าใช้จ่ายในการฟ้องร้อง

- ค่ากู้ภัยและค่าเสียหายและปฏิบัติการ ค่าใช้จ่ายในการกู้เรือและค่าใช้จ่ายอื่นๆ เพื่อบรรเทาความเสียหาย
- ความเสียหายร่วม (General Average) การโยนของทิ้งทะเลเพื่อให้เรือปลอดภัยรวมถึงค่าใช้จ่ายในการกอบกู้เรือ

3. การประกันภัยรถยนต์ (อยู่ในหลักสูตรอาสาสมัครประกันภัย ระดับต้น)

4. การประกันภัยเบ็ดเตล็ด

4.1 การประกันภัยอุบัติเหตุ

หมายถึง การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองสำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน และทำให้เกิดผลที่ไม่คาดคิด หรือมุ่งหวัง

โดยทั่วไปการประกันภัยอุบัติเหตุ เป็นการประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองต่อผู้เอาประกันภัยตลอด 24 ชั่วโมงทั่วโลกตามระยะเวลาเอาประกันภัย 1 ปี ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยประสบอุบัติเหตุได้รับการบาดเจ็บทางร่างกาย และหากผลของการบาดเจ็บนั้นส่งผลให้ผู้เอาประกันภัยต้องเข้ารับการรักษาพยาบาล หรือรุนแรงถึงขั้นทุพพลภาพ สูญเสียอวัยวะ หรือเสียชีวิต บริษัทประกันภัยจะเข้ามาชำระค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจาก การรักษาพยาบาลของผู้เอาประกันภัย หรือจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยหาก ผู้เอาประกันภัยต้องสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพ หรือเสียชีวิต

การประกันภัยอุบัติเหตุในปัจจุบันแบ่งออกเป็น 3 กรมธรรม์ ตามกลุ่มความเสียหายที่แตกต่างกัน ซึ่งจัดเป็นแบบมาตรฐาน นั่นคือ ทุกบริษัทกำหนดใช้เหมือนกัน ได้แก่

- ก. ธรรมนูญประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล
- ข. ธรรมนูญประกันภัยอุบัติเหตุกลุ่ม
- ค. ธรรมนูญประกันภัยอุบัติเหตุสำหรับนักเรียน นิสิต และนักศึกษา

ก. ธรรมนูญประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล ใช้สำหรับการประกันภัยเฉพาะบุคคลคนเดียวหรือรายบุคคล **ธรรมนูญประกันภัยอุบัติเหตุกลุ่ม** ใช้สำหรับการประกันภัยกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เช่น เจ้าหน้าที่สำนักงาน คปภ. พนักงานบริษัทต่างๆ เป็นต้น **ธรรมนูญประกันภัยอุบัติเหตุสำหรับนักเรียน นิสิต และนักศึกษา** ซึ่งถือว่าเป็นธรรมนูญประกันภัยประเภทกลุ่ม ที่แยกออกต่างหากจากธรรมนูญประกันภัยอุบัติเหตุกลุ่ม เนื่องจากกลุ่มบุคคลดังกล่าวมีความเสี่ยงที่น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยทั่วไปแล้วธรรมนูญประกันภัยดังกล่าวทั้ง 3 ประเภท กำหนดความคุ้มครอง ซ้อยกเว้น และเงื่อนไขต่างๆ ที่เหมือนกัน

ธรรมนูญประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล ใช้สำหรับการประกันภัยเฉพาะบุคคลคนเดียว หรือรายบุคคลนั้น ซึ่งสรุปข้อตกลงคุ้มครองและเอกสารแนบท้ายรวมทั้งซ้อยกเว้น ดังนี้ คือ

ข้อตกลงคุ้มครอง

ธรรมนูญประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล กำหนดข้อตกลงคุ้มครองให้ผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกซื้อได้ ดังนี้ คือ

1. การเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ สายตา หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง (อ.บ.1)
2. การเสียชีวิต การสูญเสียอวัยวะ สายตา การรับฟังเสียง การพูดออกเสียง หรือทุพพลภาพถาวร (อ.บ.2)

ซึ่งจะเห็นว่าแบบ อ.บ. 2 จะให้ความคุ้มครองเพิ่มจาก อ.บ. 1 ในส่วนของการรับฟังเสียง การพูดออกเสียง และการสูญเสียนิ้ว หรือการทุพพลภาพถาวรบางส่วน และธรรมนูญประกันภัยสำหรับนักเรียน นิสิต และนักศึกษานั้น จะมีเฉพาะข้อตกลงคุ้มครองแบบ อ.บ.1 เท่านั้น เนื่องจาก อ.บ.2 เป็นข้อตกลงคุ้มครองที่มีความเสี่ยงไม่สอดคล้องกับกลุ่มนักเรียน นิสิต และนักศึกษา

3. การทุพพลภาพชั่วคราวสิ้นเชิง
4. การทุพพลภาพชั่วคราวบางส่วน และ
5. การรักษาพยาบาล
6. กระจกแตกหัก ไฟไหม้ น้ำร้อนลวก และการบาดเจ็บอวัยวะภายใน

7. การชดเชยรายได้ระหว่างการเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาล

8. อุบัติเหตุสาธารณะ (เป็นการจ่ายผลประโยชน์เพิ่มเติม)

เอกสารแนบท้าย

กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล ได้กำหนดเอกสารแนบท้ายไว้เพื่อเป็นการขยายความคุ้มครอง การจำกัดความคุ้มครองเพิ่มเติมจากข้อตกลงคุ้มครองในกรมธรรม์ประกันภัย เพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้เอาประกันภัย ดังต่อไปนี้

1. เอกสารแนบท้ายขยายคุ้มครอง

- 1) การขับขี่หรือโดยสารรถจักรยานยนต์
- 2) การเล่นหรือแข่งกีฬาอันตราย
- 3) การโดยสารอากาศยานที่มีได้ประกอบการโดยสารการบินพาณิชย์
- 4) สงคราม การรุกราน การปฏิวัติ การกบฏ
- 5) การนัดหยุดงาน การจลาจล การที่ประชาชนก่อความวุ่นวายถึงขนาดลุกฮือ

ต่อต้านรัฐบาล

6) การก่อการร้าย

7) ค่าใช้จ่ายทันตกรรม

หากผู้เอาประกันภัยต้องการให้ได้รับความคุ้มครองในเหตุการณ์ที่ระบุไว้ในข้อยกเว้น ก็สามารถที่จะขอซื้อเพิ่มเติมเพื่อเป็นการขยายความคุ้มครองเพิ่มเติม โดยการจ่ายเบี้ยประกันภัยเพิ่มได้

2. เอกสารแนบท้ายจำกัดความรับผิดชอบการถูกฆาตกรรมหรือถูกทำร้าย

ร่างกาย

กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล โดยปกติแล้วจะให้ความคุ้มครองรวมถึง การถูกฆ่า หรือถูกทำร้ายร่างกายด้วย ไม่ว่าจะการถูกฆ่าหรือถูกทำร้ายร่างกายจะเป็นโดยเจตนา หรือไม่ก็ตาม อย่างไรก็ตาม หากผู้เอาประกันภัยเห็นว่าตนไม่มีความเสี่ยงภัยในการถูกฆ่าหรือถูกทำร้ายร่างกาย ก็สามารถที่จะไม่เอาประกันภัยในส่วนนี้ได้ โดยผู้เอาประกันภัยก็จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยไป

ข้อยกเว้น

กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล โดยปกติแล้วจะมุ่งให้ความคุ้มครองสำหรับอุบัติเหตุทั่วไปที่เป็นความเสี่ยงภัยพื้นฐานเท่านั้น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องกำหนดเป็นข้อยกเว้นไว้สำหรับความเสี่ยงบางอย่างที่เกิดขึ้นจากบางเหตุการณ์ไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย เพื่อให้ผู้เอาประกันภัย พึงต้องเพิ่มการระมัดระวังในการใช้ชีวิตประจำวัน หรือพึงหลีกเลี่ยงตามหลักกฎหมายหรือเกี่ยวกับความสงบของบ้านเมือง ดังต่อไปนี้

- 1) การกระทำขณะอยู่ภายใต้ฤทธิ์สุรา สารเสพติด หรือยาเสพติดให้โทษจนไม่สามารถครองสติได้
- 2) การฆ่าตัวตาย พยายามฆ่าตัวตาย หรือการทำร้ายร่างกายตนเอง
- 3) การได้รับเชื้อโรค ปรสิต เว้นแต่การติดเชื้อโรค หรือบาดเจ็บหัก หรือโรคกลัวน้ำ ซึ่งเกิดจากบาดแผลที่ได้รับมาจากอุบัติเหตุ
- 4) การรักษาทางเวชกรรมหรือศัลยกรรม เว้นแต่ที่จำเป็นจะต้องกระทำเนื่องจากได้รับบาดเจ็บซึ่งได้รับความคุ้มครองภายใต้กรมธรรม์ประกันภัยนี้
- 5) การแท้งลูก
- 6) การรักษาฟันหรือการรักษารากฟัน เว้นแต่การรักษาที่ได้เกิดขึ้นภายใน 7 วันนับจากวันเกิดอุบัติเหตุ
- 7) การเปลี่ยนหรือใส่ฟันปลอม การครอบฟัน ทันตกรรมประดิษฐ์
- 8) อาหารเป็นพิษ
- 9) การปวดหลัง
- 10) สงคราม การปฏิบัติ การกบฏ การจลาจล การนัดหยุดงาน การที่ประชาชนก่อความวุ่นวายลุกฮือต่อต้านรัฐบาล
- 11) การก่อการร้าย
- 12) การแผ่รังสีหรือกัมมันตภาพรังสีจากเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ อวูชนิวเคลียร์
- 13) การระเบิดของกัมมันตภาพรังสี หรือส่วนประกอบของนิวเคลียร์ หรือวัตถุอันตรายอื่นใดที่อาจเกิดการระเบิดในกระบวนการนิวเคลียร์ได้
- 14) การแข่งกีฬาอันตราย เช่น การแข่งรถ แข่งเรือ แข่งม้า แข่งสกีทุกชนิด รวมถึงเจ็ตสกีด้วย แข่งสเก็ต ชกมวย การเล่นบันจีจัมพ์ การดำน้ำ

- 15) ขณะขับขี่หรือโดยสารรถจักรยานยนต์
- 16) ขณะที่อยู่โดยสารอยู่ในเครื่องบินที่มีใช้สายการบินพาณิชย์ เช่น เฮลิคอปเตอร์ เป็นต้น
- 17) ขณะขับขี่หรือปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานประจำอากาศยานใดๆ
- 18) ขณะเข้าร่วมทะเลาะวิวาทหรือมีส่วนช่วยทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท
- 19) ขณะก่ออาชญากรรม หรือขณะถูกจับกุม หรือหลบหนีการจับกุม
- 20) ขณะที่เข้าปราบปรามหรือปฏิบัติการทางสงครามหากผู้เอาประกันภัยเป็นทหาร ตำรวจ หรืออาสาสมัคร

ข. กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุกลุ่ม ใช้สำหรับการประกันภัยกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งสรุปข้อตกลงคุ้มครองและเอกสารแนบท้าย รวมทั้งข้อยกเว้นกรมธรรม์ประกันภัยเหมือนกับกรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลทุกประการ เพียงแต่มีผู้ถือกรมธรรม์ประกันภัยเข้ามาเกี่ยวข้องในเงื่อนไขทั่วไปและข้อกำหนดของกรมธรรม์ประกันภัยเนื่องจากกรมธรรม์ประกันภัยในลักษณะดังกล่าวบริษัทจะออกกรมธรรม์ประกันภัยเพียงฉบับเดียวให้ผู้ถือกรมธรรม์ประกันภัย ที่เป็นบริษัท หรือนายจ้างของผู้เอาประกันภัยเก็บไว้ โดยจะออกใบรับรองการประกันภัยรวมทั้งสรุปสาระสำคัญของกรมธรรม์ประกันภัยให้แก่สมาชิกผู้เอาประกันภัยแต่ละราย

ค. กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุสำหรับนักเรียน นิสิต และนักศึกษา ใช้สำหรับการประกันภัยกลุ่มที่แยกออกจากกรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุกลุ่ม เนื่องจากกลุ่มบุคคลดังกล่าวมีความเสี่ยงที่น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป และมีผู้ถือกรมธรรม์ประกันภัยเข้ามาเกี่ยวข้องในเงื่อนไขทั่วไปและข้อกำหนดของกรมธรรม์ประกันภัย เนื่องจากกรมธรรม์ประกันภัยในลักษณะดังกล่าวบริษัทจะออกกรมธรรม์ประกันภัยเพียงฉบับเดียวให้ผู้ถือกรมธรรม์ประกันภัยซึ่งเป็นโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาเก็บไว้ เหมือนกับกรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุกลุ่ม

4.2 การประกันภัยอุบัติเหตุเดินทาง

หมายถึง การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองสำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน และทำให้เกิดผลที่ไม่คาดคิด หรือมุ่งหวัง เฉพาะในช่วงเวลาการเดินทางเท่านั้น

โดยทั่วไปการประกันภัยอุบัติเหตุเดินทาง การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัยในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยประสบอุบัติเหตุในระหว่างการเดินทาง จนได้รับการบาดเจ็บทางร่างกาย และหากผลของการบาดเจ็บนั้นทำให้ผู้เอาประกันภัยต้องเข้ารักษาพยาบาล หรือรุนแรงถึงขั้นเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ สายตา หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง บริษัทประกันภัยจะเข้ามารับภาระค่าใช้จ่าย ที่เกิดขึ้นจากการรักษาพยาบาลของผู้เอาประกันภัย หรือจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัย หากผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง

การประกันภัยอุบัติเหตุเดินทางในปัจจุบันแบ่งออกเป็น 2 กรมธรรม์ ตามกลุ่มความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ซึ่งจัดเป็นแบบมาตรฐาน นั่นคือ ทุกบริษัทกำหนดใช้เหมือนกัน ได้แก่

- ก. กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุเดินทางสำหรับบุคคลและกลุ่มทั่วไป
- ข. กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุเดินทางสำหรับธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

ก. กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุเดินทางสำหรับบุคคลและกลุ่มทั่วไป ใช้สำหรับการประกันภัยเฉพาะบุคคลหรือกลุ่มคนทั่วไปที่ต้องการทำประกันภัยตนเองเป็นรายเที่ยว โดยไม่ผ่านบริษัทนำเที่ยวหรือทัวร์ ซึ่งสรุปข้อตกลงคุ้มครองและเอกสารแนบท้าย รวมทั้งข้อยกเว้น ดังนี้ คือ

ข้อตกลงคุ้มครอง

กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุเดินทางสำหรับบุคคลหรือกลุ่มทั่วไป กำหนดข้อตกลงคุ้มครองให้ผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกซื้อได้ ดังนี้ คือ

- 1) การเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ สายตา หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง
- 2) การรักษาพยาบาล

เอกสารแนบท้าย

กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุเดินทางสำหรับบุคคลหรือกลุ่มทั่วไป ได้กำหนดเอกสารแนบท้ายไว้เพื่อเป็นการขยายความคุ้มครอง การจำกัดความคุ้มครองเพิ่มเติมจากข้อตกลงคุ้มครองในกรมธรรม์ประกันภัย เพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้เอาประกันภัย ดังต่อไปนี้

1. เอกสารแนบท้ายขยายคุ้มครอง

- การจับขี้หรือโดยสารรถจักรยานยนต์
- การเล่นหรือแข่งกีฬาอันตราย
- การโดยสารอากาศยานที่มีได้ประกอบการโดยสารการบินพาณิชย์

หากผู้เอาประกันภัยต้องการให้ได้รับความคุ้มครองในเหตุการณ์ที่ระบุไว้ในข้อยกเว้นก็สามารถที่จะขอซื้อเพิ่มเติมเพื่อเป็นการขยายความคุ้มครองเพิ่มเติม โดยการจ่ายเบี้ยประกันภัยเพิ่มได้

2. เอกสารแนบท้ายจำกัดความรับผิดชอบกรณีการถูกฆาตกรรมหรือถูกทำร้ายร่างกาย

กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุเดินทาง โดยปกติแล้วจะให้ความคุ้มครองรวมถึงการถูกฆ่า หรือถูกทำร้ายร่างกายด้วย ไม่ว่าจะการถูกฆ่าหรือถูกทำร้ายร่างกายจะเป็นโดยเจตนา หรือไม่ก็ตาม อย่างไรก็ตาม หากผู้เอาประกันภัยเห็นว่า ตนไม่มีความเสี่ยงภัยในการถูกฆ่าหรือถูกทำร้ายร่างกายก็สามารถที่จะไม่เอาประกันภัยในส่วนนี้ได้ โดยผู้เอาประกันภัยก็จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยไป

ข้อยกเว้น

กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุเดินทางสำหรับบุคคลหรือกลุ่มทั่วไป โดยปกติแล้วจะมุ่งให้ความคุ้มครองสำหรับอุบัติเหตุทั่วไปที่เป็นความเสี่ยงภัยพื้นฐานเท่านั้น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องกำหนดเป็นข้อยกเว้นไว้สำหรับความเสี่ยงบางอย่างที่เกิดขึ้นจากบางเหตุการณ์ที่เป็นความเสี่ยงมากกว่าปกติไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย ดังต่อไปนี้

- 1) การกระทำขณะอยู่ภายใต้ฤทธิ์สุรา สารเสพติด หรือยาเสพติดให้โทษจนไม่สามารถครองสติได้
- 2) การฆ่าตัวตาย พยายามฆ่าตัวตาย หรือการทำร้ายร่างกายตนเอง
- 3) การได้รับเชื้อโรค ปรสิต เว้นแต่การติดเชื้อโรค หรือบาดเจ็บหัก หรือโรคกลัวน้ำ ซึ่งเกิดจากบาดแผลที่ได้รับมาจากอุบัติเหตุ

- 4) การรักษาทางเวชกรรมหรือศัลยกรรม เว้นแต่ที่จำเป็นจะต้องกระทำเนื่องจากได้รับบาดเจ็บซึ่งได้รับความคุ้มครองภายใต้กรมธรรม์ประกันภัยนี้
- 5) การแท้งลูก
- 6) การรักษาฟันหรือการรักษารากฟัน เว้นแต่การรักษาที่ได้เกิดขึ้นภายใน 7 วันนับจากวันเกิดอุบัติเหตุ
- 7) การเปลี่ยนหรือใส่ฟันปลอม การครอบฟัน ทันตกรรมประดิษฐ์
- 8) อาหารเป็นพิษ
- 9) การปวดหลัง
- 10) สงคราม การปฏิบัติ การกบฏ การจลาจล การนัดหยุดงาน การที่ประชาชนก่อความวุ่นวายลุกฮือต่อต้านรัฐบาล
- 11) การก่อการร้าย
- 12) การแผ่รังสีหรือกัมมันตภาพรังสีจากเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ อวุชนิวเคลียร์
- 13) การระเบิดของกัมมันตภาพรังสี หรือส่วนประกอบของนิวเคลียร์
- 14) การแข่งกีฬาอันตราย เช่น การแข่งรถ แข่งเรือ แข่งม้า แข่งสกีทุกชนิด รวมถึงเจ็ตสกีด้วย แข่งสเก็ต ชกมวย การเล่นบันจี้จัมพ์ การดำน้ำ เป็นต้น
- 15) ขณะขับขีหรือโดยสารรถจักรยานยนต์
- 16) ขณะที่โดยสารอยู่ในเครื่องบินที่มีโช้สายการบินพาณิชย์ เช่น เฮลิคอปเตอร์ เป็นต้น
- 17) ขณะขับขีหรือปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานประจำอากาศยานใดๆ
- 18) ขณะเข้าร่วมทะเลาะวิวาทหรือมีส่วนช่วยทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท
- 19) ขณะก่ออาชญากรรม หรือขณะถูกจับกุม หรือหลบหนีการจับกุม
- 20) ขณะที่เข้าปราบปรามหรือปฏิบัติการทางสงครามหากผู้เอาประกันภัยเป็นทหาร ตำรวจ หรืออาสาสมัคร

ข. กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุเดินทางสำหรับธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ใช้สำหรับการประกันภัยกลุ่มธุรกิจนำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ ซึ่งเป็นบริษัททัวร์ หรือบริษัทนำเที่ยวที่ต้องการทำประกันภัยให้นักท่องเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ ตาม พ.ร.บ. ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535 ซึ่งได้กำหนดให้ “ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีการประกันภัยอุบัติเหตุให้กับนักท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ ในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยกรณี

เสียชีวิต สูญเสียอวัยวะหรือทุพพลภาพไม่ต่ำกว่าสองแสนบาทต่อคน และกรณีบาดเจ็บไม่ต่ำกว่าหนึ่งแสนบาทต่อคน เว้นแต่นักท่องเที่ยวที่มีประกันภัยอุบัติเหตุโดยผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวอื่นอยู่แล้ว” ซึ่งสรุปสาระสำคัญตามองค์ประกอบของกรมธรรม์ประกันภัยเหมือนกับกรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุเดินทางสำหรับบุคคลหรือกลุ่มทั่วไปทุกประการ เพียงแต่มีผู้ถือกรมธรรม์ประกันภัยเข้ามาเกี่ยวข้องในส่วนของเงื่อนไขทั่วไปและข้อกำหนดของกรมธรรม์ประกันภัยเนื่องจากกรมธรรม์ประกันภัยในลักษณะดังกล่าวบริษัทจะออกกรมธรรม์เพียงฉบับเดียวให้ผู้ถือกรมธรรม์ประกันภัยเก็บไว้ และรวมทั้งระยะเวลาการเดินทางการเดินทางที่กำหนดไว้แตกต่างกัน ดังนี้ คือ

ข้อตกลงคุ้มครอง

กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุเดินทางสำหรับธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ กำหนดข้อตกลงคุ้มครองให้ผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกซื้อได้เหมือนกับกรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุเดินทางสำหรับบุคคลหรือกลุ่มทั่วไปทุกประการ ดังนี้ คือ

- 1) การเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ สายตา หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง
- 2) การรักษาพยาบาล

เอกสารแนบท้าย

กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุเดินทางสำหรับธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ไม่ได้กำหนดเอกสารแนบท้ายไว้เหมือนกับกรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุเดินทางสำหรับบุคคลหรือกลุ่มทั่วไป เนื่องจากกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวมีไว้เพื่อรองกฎกระทรวงฉบับที่ 2 ตาม พ.ร.บ. ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535

ข้อยกเว้น

กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุเดินทางสำหรับธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ กำหนดข้อยกเว้นไว้เหมือนกับกรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุเดินทางสำหรับบุคคลและกลุ่มทั่วไปทุกประการ

4.3 การประกันภัยสุขภาพ

หมายถึง การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองสำหรับค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล เนื่องจากการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุหรือการเจ็บป่วยจากโรคร้าย

โดยทั่วไปการประกันภัยสุขภาพ เป็นการประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองต่อผู้เอาประกันภัย ประกันภัย ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยได้รับการบาดเจ็บทางร่างกายเนื่องจากอุบัติเหตุ หรือการเจ็บป่วย จากโรคร้าย และหากการบาดเจ็บหรือการเจ็บป่วยนั้นส่งผลให้ผู้เอาประกันภัยต้องเข้ารับการรักษาพยาบาล บริษัทประกันภัยจะเข้ามาชำระค่าใช้จายที่เกิดขึ้นจากการรักษาพยาบาลของผู้เอาประกันภัย

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัย ประสบอุบัติเหตุได้รับการบาดเจ็บทางร่างกาย และหากผลของการบาดเจ็บนั้น

การประกันภัยสุขภาพในปัจจุบันแบ่งออกเป็น 2 กรมธรรม์ ตามประเภทของกรมธรรม์ประกันภัย คือ

ก. กรมธรรม์ประกันภัยสุขภาพส่วนบุคคล

ข. กรมธรรม์ประกันภัยสุขภาพกลุ่ม

ก. กรมธรรม์ประกันภัยสุขภาพส่วนบุคคล ใช้สำหรับการประกันภัยเฉพาะบุคคลคนเดียวกรมธรรม์ประกันภัยสุขภาพกลุ่ม ใช้สำหรับการประกันภัยกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เช่น กลุ่มเจ้าหน้าที่สำนักงาน คปภ. กลุ่มพนักงานบริษัทต่างๆ เป็นต้น โดยทั่วไปแล้ว กรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าว ทั้ง 2 ประเภท กำหนดความคุ้มครองและเอกสารแนบท้าย รวมทั้งข้อยกเว้นที่เหมือนกัน โดยสรุปดังนี้ คือ

ข้อตกลงคุ้มครอง

กรมธรรม์ประกันภัยสุขภาพส่วนบุคคล กำหนดข้อตกลงคุ้มครองให้ผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกซื้อได้ ดังนี้ คือ

1) การรักษาตัวในโรงพยาบาล (ผู้ป่วยใน) ให้ความคุ้มครองเมื่อผู้เอาประกันภัยต้องเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลในฐานะผู้ป่วยใน สำหรับค่าใช้จ่าย คือ

1.1) ค่าห้อง ค่าอาหาร และค่าบริการพยาบาล

1.2) ค่าบริการทั่วไป

1.3) ค่าใช้จ่ายในกรณีที่มีการรักษาพยาบาลหรือผ่าตัดฉุกเฉินภายใน 24 ชั่วโมงหลังจากเกิดอุบัติเหตุ

2) การรักษาพยาบาลโดยการผ่าตัด ให้ความคุ้มครองสำหรับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจาก

2.1) การผ่าตัดโดยแพทย์หรือศัลยแพทย์

2.2) การปรึกษาแพทย์ในกรณีมีการผ่าตัด

3) การดูแลโดยแพทย์ ให้ความคุ้มครองสำหรับค่าใช้จ่ายในการดูแลโดยแพทย์ของโรงพยาบาลแต่ละวัน หรือค่าปรึกษาแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะโรค

4) การรักษาพยาบาลที่ไม่ได้อยู่รักษาตัวในโรงพยาบาล (ผู้ป่วยนอก) ให้ความคุ้มครองสำหรับค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลที่คลินิกหรือแผนกผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาล

เอกสารแนบท้าย

กรมธรรม์ประกันภัยสุขภาพส่วนบุคคล ได้กำหนดเอกสารแนบท้ายไว้ เพื่อเป็นการขยายความคุ้มครองเพิ่มเติมจากข้อตกลงคุ้มครองในกรมธรรม์ประกันภัย เพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้เอาประกันภัย ดังต่อไปนี้

1) การคลอดบุตร ให้ความคุ้มครองสำหรับค่าใช้จ่ายในการพักรักษาตัวในโรงพยาบาลเพื่อการคลอดบุตร ได้แก่ ค่าห้องและค่าอาหารประจำวัน ค่าห้องผ่าตัดและยาสลบ และค่ารถพยาบาล รวมทั้งการผ่าตัด กรณีการคลอดบุตร การทำแท้ง การแท้งบุตร

2) การรักษาฟัน ให้ความคุ้มครองสำหรับค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล หรือค่าการบริการโดยทันตแพทย์

3) การดูแลโดยพยาบาลพิเศษ ให้ความคุ้มครองสำหรับค่าใช้จ่ายของพยาบาลที่มีความจำเป็นโดยคำสั่งของแพทย์ ขณะเป็นผู้ป่วยในในโรงพยาบาล หรือพักฟื้นที่บ้าน ภายหลังจากการรักษาตัวในโรงพยาบาล

4) การรักษาการบาดเจ็บหรือการเจ็บป่วยที่มีค่าใช้จ่ายสูง ให้ความคุ้มครองสำหรับค่าใช้จ่ายทั้งหมดของค่าบริการในโรงพยาบาล การผ่าตัด และการรักษาพยาบาล ซึ่งเป็นส่วนเกินจากข้อตกลงคุ้มครองการรักษาตัวในโรงพยาบาล (ผู้ป่วยใน)

ข้อยกเว้น

กรมธรรม์ประกันภัยสุขภาพส่วนบุคคล โดยปกติแล้วจะมุ่งให้ความคุ้มครองสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นและสมควรทางการแพทย์และมาตรฐานทางการแพทย์เป็นสำคัญ ดังนั้นจึงมีความจำเป็น ที่ต้องกำหนดเป็นข้อยกเว้นสำหรับค่าใช้จ่ายบางอย่างที่เกิดขึ้นจากบางเหตุการณ์ไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย รวมทั้งโดยทั่วไปจะไม่คุ้มครองการค่าใช้จ่าย ซึ่งมีได้เกิดขึ้นจากการบาดเจ็บหรือการเจ็บป่วยที่แท้จริง ดังต่อไปนี้

- 1) สภาพที่เป็นมาก่อนการเอาประกันภัย
- 2) การตรวจรักษาหรือการผ่าตัดเพื่อเสริมสวย หรือศัลยกรรม
- 3) การตั้งครรภ์ แท้งบุตร การทำหมันหรือการคุมกำเนิด
- 4) โรคนิวโมเนีย หรือโรคหัดหรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
- 5) การตรวจรักษา หรือการป้องกัน การใช้ยา หรือสารต่างๆ เพื่อชะลอการเสื่อมของวัย หรือการเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ การรักษาความผิดปกติทางเพศ และการแปลงเพศ
- 6) การตรวจสุขภาพทั่วไป
- 7) การตรวจรักษาความผิดปกติเกี่ยวกับสายตา
- 8) การตรวจรักษา หรือผ่าตัด เกี่ยวกับฟัน หรือเหงือก
- 9) การรักษาหรือการบำบัดการติดยาเสพติดให้โทษ บุหรี่ สุรา หรือสารออกฤทธิ์ ต่อจิตประสาท
- 10) การตรวจรักษา อาการ หรือโรคที่เกี่ยวข้องกับภาวะทางจิตใจ โรคทางจิตเวช
- 11) การตรวจรักษาที่ไม่ใช่แผนปัจจุบัน รวมถึงแพทย์ทางเลือก
- 12) การฆ่าตัวตาย การพยายามฆ่าตัวตาย
- 13) สงคราม การรุกราน การกบฏ การจลาจล การนัดหยุดงาน การที่ประชาชนก่อความวุ่นวายลุกฮือต่อต้านรัฐบาล

ข. กรมธรรม์ประกันภัยสุขภาพกลุ่ม ใช้สำหรับการประกันภัยกลุ่มบุคคล ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งสรุปข้อตกลงคุ้มครองและเอกสารแนบท้าย รวมทั้งข้อยกเว้นเหมือนกับกรมธรรม์ประกันภัยสุขภาพส่วนบุคคลทุกประการเพียงแต่มีผู้ถือกรมธรรม์ประกันภัยเข้ามา

เกี่ยวข้องในเงื่อนไขทั่วไปและข้อกำหนดของกรมธรรม์ประกันภัย เนื่องจากกรมธรรม์ประกันภัย ในลักษณะดังกล่าวบริษัทจะออกกรมธรรม์ประกันภัยเพียงฉบับเดียวให้ผู้ถือกรมธรรม์ประกันภัย ที่เป็นบริษัท หรือนายจ้างของผู้เอาประกันภัยเก็บไว้ โดยจะออกใบรับรองการประกันภัยพร้อมกับสรุปสาระสำคัญของกรมธรรม์ประกันภัยให้แก่สมาชิกผู้เอาประกันภัยแต่ละราย ซึ่งสรุปข้อตกลงคุ้มครองและเอกสารแนบท้าย ดังนี้ คือ

ข้อตกลงคุ้มครอง

กรมธรรม์ประกันภัยสุขภาพกลุ่ม กำหนดข้อตกลงคุ้มครองให้ผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกซื้อได้เหมือนกับกรมธรรม์ประกันภัยสุขภาพส่วนบุคคลทุกประการ ดังนี้ คือ

1) การรักษาตัวในโรงพยาบาล (ผู้ป่วยใน) ให้ความคุ้มครองเมื่อผู้เอาประกันภัยต้องเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาลในฐานะผู้ป่วยใน สำหรับค่าใช้จ่าย คือ

1.1) ค่าห้อง ค่าอาหาร และค่าบริการพยาบาล

1.2) ค่าบริการทั่วไป

1.3) ค่าใช้จ่ายในกรณีที่มีการรักษาพยาบาลหรือผ่าตัดฉุกเฉินภายใน 24 ชั่วโมงหลังจากเกิดอุบัติเหตุ

2) การรักษาพยาบาลโดยการผ่าตัด ให้ความคุ้มครองสำหรับค่าใช้จ่าย ที่เกิดขึ้นจาก

2.1) การผ่าตัดโดยแพทย์หรือศัลยแพทย์

2.2) การปรึกษาแพทย์ในกรณีมีการผ่าตัด

2.3) การดูแลโดยแพทย์ ให้ความคุ้มครองสำหรับค่าใช้จ่ายในการดูแลโดยแพทย์ของโรงพยาบาลแต่ละวัน หรือค่าปรึกษาแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะโรค

2.4) การรักษาพยาบาลที่ไม่ได้อยู่รักษาตัวในโรงพยาบาล (ผู้ป่วยนอก) ให้ความคุ้มครองสำหรับค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลที่คลินิกหรือแผนกผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาล

เอกสารแนบท้าย

กรมธรรม์ประกันภัยสุขภาพกลุ่ม ได้กำหนดเอกสารแนบท้ายไว้เพื่อเป็นการขยายความคุ้มครอง การจำกัดความคุ้มครองเพิ่มเติมจากข้อตกลงคุ้มครองในกรมธรรม์ประกันภัย เพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้เอาประกันภัยเหมือนกับกรมธรรม์ประกันภัยสุขภาพส่วนบุคคลทุกประการ ดังต่อไปนี้

1) การคลอดบุตร ให้ความคุ้มครองสำหรับค่าใช้จ่ายในการรักษาตัวในโรงพยาบาลเพื่อการคลอดบุตร ได้แก่ ค่าห้องและค่าอาหารประจำวัน ค่าห้องผ่าตัดและยาสลบ และค่ารถพยาบาล รวมทั้งการผ่าตัด กรณีการคลอดบุตร การทำแท้ง การแท้งบุตร

2) การรักษาฟัน ให้ความคุ้มครองสำหรับค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล หรือค่าการบริการโดยทันตแพทย์

3) การดูแลโดยพยาบาลพิเศษ ให้ความคุ้มครองสำหรับค่าใช้จ่ายของพยาบาลที่มีความจำเป็นโดยคำสั่งของแพทย์ ขณะเป็นผู้ป่วยในในโรงพยาบาล หรือพักฟื้นที่บ้าน ภายหลังจากการรักษาตัวในโรงพยาบาล

4) การรักษาการบาดเจ็บหรือการเจ็บป่วยที่มีค่าใช้จ่ายสูง ให้ความคุ้มครองสำหรับค่าใช้จ่ายทั้งหมดของค่าบริการในโรงพยาบาล การผ่าตัด และการรักษาพยาบาล ซึ่งเป็นส่วนเกินจากข้อตกลงคุ้มครองการรักษาตัวในโรงพยาบาล (ผู้ป่วยใน)

ข้อยกเว้น

กรมธรรม์ประกันภัยสุขภาพกลุ่ม กำหนดข้อยกเว้นไว้เหมือนกับกรมธรรม์ประกันภัยสุขภาพส่วนบุคคลทุกประการ ดังต่อไปนี้

- 1) สภาพที่เป็นมาก่อนการเอาประกันภัย
- 2) การตรวจรักษาหรือการผ่าตัดเพื่อเสริมสวย หรือศัลยกรรม
- 3) การตั้งครรภ์ แท้งบุตร การทำหมันหรือการคุมกำเนิด
- 4) โรคเอดส์ หรือกามโรคหรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
- 5) การตรวจรักษาหรือการป้องกัน การใช้ยา หรือสารต่างๆ เพื่อชะลอการเสื่อมของวัย หรือการเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ การรักษาความผิดปกติทางเพศ และการแปลงเพศ

6) การตรวจสุขภาพทั่วไป

- 7) การตรวจรักษาความผิดปกติเกี่ยวกับสายตา
- 8) การตรวจรักษา หรือผ่าตัด เกี่ยวกับฟัน หรือเหงือก
- 9) การรักษาหรือการบำบัดการติดยาเสพติดให้โทษ บุหรี่ สุรา หรือสารออกฤทธิ์ ต่อจิตประสาท
- 10) การตรวจรักษา อาการ หรือโรคที่เกี่ยวข้องกับภาวะทางจิตใจ โรคทางจิตเวช
- 11) การตรวจรักษาที่ไม่ใช่แผนปัจจุบัน รวมถึงแพทย์ทางเลือก
- 12) การฆ่าตัวตาย การพยายามฆ่าตัวตาย
- 13) สงคราม การรุกราน การกบฏ การจลาจล การนัดหยุดงาน การที่ประชาชนก่อความวุ่นวายลุกฮือต่อต้านรัฐบาล

4.4 การประกันภัยโจรกรรม (BURGLARY INSURANCE)

การประกันภัยโจรกรรมคืออะไร

การประกันภัยโจรกรรม เป็นการประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองความสูญเสียหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ทรัพย์สินต่างๆ ที่อยู่ในสถานที่เอาประกันภัย เช่น บ้านอยู่อาศัย สำนักงาน โรงงาน ร้านค้า โกดัง เป็นต้น ซึ่งเกิดจากการถูกลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์

ความคุ้มครอง

1) ความสูญเสียหรือเสียหายต่อทรัพย์สินที่เอาประกันภัย

บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เพื่อความสูญเสียหรือความเสียหายต่อทรัพย์สินที่เอาประกันภัยอันเกิดจากความคุ้มครอง แบ่งเป็น 3 แบบ

จร. 1 การลักทรัพย์ที่ปรากฏ ร่องรอยชัดเจน	จร. 2 การลักทรัพย์ที่ปรากฏร่องรอยชัดเจน การชิงทรัพย์ การปล้นทรัพย์	จร. 3 การลักทรัพย์ การชิงทรัพย์ การปล้นทรัพย์
การลักทรัพย์โดยบุคคลใด ๆ ที่มีได้ระบุง่วนไว้ ซึ่งได้เข้าไป หรือออกจากสถานที่ที่เอาประกัน ภัยโดยใช้กำลังอย่างรุนแรงและ ทำให้ เกิดร่องรอยความเสียหายที่เห็น ได้ชัดเจนต่อสถานที่ที่เอาประกัน ภัยจากการใช้เครื่องมือวัตถุระเบิด ไฟฟ้า เคมี รวมทั้งความสูญเสีย หรือความเสียหายจากความ พยายามกระทำการดังกล่าว	การลักทรัพย์โดยบุคคลใด ๆ ที่มี ได้ระบุง่วนไว้ ซึ่งได้เข้าไปหรือ ออกจากสถานที่ที่เอาประกันภัย โดยใช้กำลังอย่างรุนแรงและทำให้ เกิดร่องรอยความเสียหายที่เห็นได้ ชัดเจนต่อสถานที่ที่เอาประกันภัย จากการใช้เครื่องมือ วัตถุระเบิด ไฟฟ้า เคมี หรือเกิดจากการชิง ทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ รวมทั้ง ความสูญเสียหรือความเสียหายจาก ความพยายามกระทำการดังกล่าว	การลักทรัพย์หรือการชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ โดยบุคคลใด ๆ ที่มีได้ระบุง่วนไว้ รวมทั้งความ สูญเสียหรือความเสียหายจาก ความพยายามกระทำการดังกล่าว

2) ความเสียหายต่อตัวอาคารซึ่งเก็บทรัพย์สินที่เอาประกันภัย

บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เพื่อความเสียหายต่อส่วนหนึ่งส่วนใด
ของตัวอาคาร อันเกิดจากการกระทำซึ่งได้รับความคุ้มครองตามข้อ 1) ดังกล่าวข้างต้น

ข้อยกเว้น

การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครองหรือรวมถึง

- 1) ความสูญเสียหรือความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบ
เองตามที่ระบุไว้ในหน้าตาราง
- 2) ความสูญเสียหรือความเสียหายอันเกิดจากหรือสืบเนื่องจากสงคราม (ไม่ว่า
จะประกาศหรือไม่ก็ตาม) สงครามกลางเมือง การนัดหยุดงาน การจลาจล การที่ประชาชนก่อความ
วุ่นวายถึงขนาดลุกฮือต่อต้านรัฐบาล การกบฏการปฏิวัติ การยึดทรัพย์โดยคำสั่งของรัฐบาล หรือ
เจ้าหน้าที่บ้านเมือง

3) ความสูญเสียหรือความเสียหายอันเกิดจากอัคคีภัย หรือระเบิด ไม่ว่าจะเกิดจากสาเหตุใดก็ตาม เว้นแต่ความสูญเสียหรือเสียหายจากระเบิด อันเป็นผลมาจากการเข้าไปในสถานที่เอาประกันภัยโดยการใช้วัตถุระเบิด และมีเจตนาเพื่อที่จะทำการลักทรัพย์ หรือชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์

4) ความเสียหายของกระจกหรือสิ่งประดับบนกระจกหรือข้อความบนกระจก

5) ความสูญเสียหรือความเสียหายอันเกิดจากการกระทำหรือการมีส่วนร่วมโดยบุคคลใด ซึ่งอยู่โดยชอบด้วยกฎหมายในสถานที่ตามที่ระบุไว้ในตารางกรมธรรม์ประกันภัย หรือเกิดจากการกระทำโดยผู้เอาประกันภัยหรือหุ้นส่วนของผู้เอาประกันภัย หรือกรรมการ หรือพนักงาน หรือลูกจ้างของผู้เอาประกันภัย ทั้งนี้ไม่ว่าจะกระทำด้วยตนเองโดยลำพัง หรือสมรู้ร่วมคิดกับบุคคลอื่น

6) ความสูญเสียหรือความเสียหายของเงิน ทอง อัญมณี โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ เหริยวัตถุ ต้นฉบับเอกสาร โฉนด แบบแปลน แผนที่ ภาพเขียน รูปออกแบบ ลวดลาย แบบหรือแบบพิมพ์ หลักประกันหนี้สิน หลักทรัพย์ เอกสารสำคัญต่างๆ ไปรษณียากร อากรแสตมป์ เงินตรา ธนบัตร บัตรเครดิต บัตรธนาคาร เช็ค สมุดบัญชี หรือสมุดหนังสือเกี่ยวกับธุรกิจใด ๆ เว้นแต่ระบุให้รวมอยู่ในการประกันภัยนี้โดยชัดแจ้ง

7) ความสูญเสียหรือความเสียหายซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่สถานที่ตามที่ระบุไว้ในตารางกรมธรรม์ประกันภัยถูกทอดทิ้ง โดยไม่มีผู้อาศัย หรือไม่มีผู้ดูแลรักษา เป็นเวลาเกินกว่า 7 วัน ติดต่อกัน

8) ความสูญเสียหรือความเสียหายซึ่งพบเมื่อตรวจสอบบัญชีสินค้า เจตนาข้อยกเว้นนี้ เพื่อยกเว้นภัยเนื่องจากการขาดหายของสินค้าโดยไม่ทราบสาเหตุ

ทั้งนี้ผู้เอาประกันภัยต้องจัดทำบัญชีรายละเอียดของสต็อกสินค้าที่เอาประกันภัย เพื่อที่บริษัทสามารถตรวจสอบได้ในกรณีที่เกิดความสูญเสียหรือความเสียหาย

วิธีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และการจำกัดความรับผิดชอบของบริษัท

บริษัทจะพิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

2.1) ช่อมแซมความเสียหายที่แท้จริง หรือ

2.2) จัดหาทรัพย์สินที่คล้ายคลึงกันมาทดแทน

2.3) จ่ายเป็นเงินตามมูลค่าที่แท้จริง (ไม่รวมกำไร) ของทรัพย์สินนั้น
ขณะที่เกิดความสูญเสียหรือความเสียหาย

การกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัย สำหรับการประกันภัยโจรกรรม แยกได้
เป็น 3 แบบ คือ

1. การกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยเต็มมูลค่า (Full Value) หรือกำหนดตามมูลค่าที่แท้จริงของทรัพย์สิน (Actual Cash Value) ในการชดเชยค่าสินไหมทดแทน บริษัทจะชดเชยตามมูลค่าที่แท้จริงของทรัพย์สินที่เป็นของใหม่ หักด้วยค่าเสื่อม ณ เวลาที่เกิดความเสียหาย ผู้เอาประกันภัยต้องรับภาระส่วนเฉลี่ยความสูญเสียหรือความเสียหายไปตามส่วนทุก ๆ รายการ และหากมีมากกว่าหนึ่งรายการให้แยกพิจารณาเป็นแต่ละรายการ (นำหลักการเฉลี่ยค่าเสียหายมาใช้)

2. การกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยต่ำกว่ามูลค่าเต็ม (First Loss) เป็นการกำหนดจำนวนเงินประกันต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริงของทรัพย์สินนั้น และบริษัทผู้รับประกันภัยจะจ่ายสินไหมทดแทนให้กับผู้เอาประกันภัยตามความเสียหายที่แท้จริงแต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัย กรณีนี้ผู้รับประกันภัยจะไม่นำหลักการเฉลี่ยค่าเสียหายมาใช้

3. การกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยแบบกำหนดมูลค่า (Agreed Value) เป็นการกำหนดจำนวนเงินประกันที่ผู้เอาประกันภัยตกลงล่วงหน้าว่า จำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย คือ มูลค่าของทรัพย์สินที่เอาประกันภัยในกรณีที่เกิดความเสียหายสิ้นเชิง มักใช้ในกรณีทรัพย์สินบางประเภทที่ประเมินมูลค่ายาก ไม่มีสามารถกำหนดราคาที่แน่นอนได้ เช่น เพชรพลอย โบราณวัตถุ ฯลฯ

อัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันภัยโจรกรรม (ต่อปี)

1. การประกันภัยแบบเต็มมูลค่า (Full Value Basis)

0.10% - 6.0%

2. การประกันภัยแบบจำนวนเงินเอาประกันภัยต่ำกว่ามูลค่าเต็ม (First Loss Basis)

ก. จำนวนจากจำนวนเงินเอาประกันภัย (First Loss Sum Insured)

0.20% - 8.0%

ข. จำนวนจากมูลค่าเต็ม (Full Value Sum Insured)

0.05% - 4.0%

4.5 การประกันภัยป้ายโฆษณา

การประกันภัยป้ายโฆษณาคืออะไร

ปัจจุบันการแข่งขันในทางการตลาดมีมากยิ่งขึ้น ทั้งการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ รวมถึงการใช้ป้ายโฆษณาเป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้ผู้บริโภค ที่เดินทางสัญจรไปมาเห็นได้อย่างชัดเจน เช่น การติดตั้งป้ายโฆษณาบนอาคารสูง ป้ายโฆษณาบริเวณทางแยกที่มีขนาดใหญ่ บางป้ายโฆษณาอาจเป็นไฟนีออน เป็นต้น จะเห็นได้ว่าเมื่อป้ายโฆษณามีขนาดใหญ่มากก็ย่อมมีความเสี่ยงมากไปด้วย เมื่อมีลมพายุป้ายอาจล้มหรือพังลงมาทำให้เกิดความสูญเสียหรือความเสียหายต่อทรัพย์สินหรือเกิดความบาดเจ็บทางร่างกายของบุคคลภายนอก

การประกันภัยป้ายโฆษณา เป็นการประกันภัยที่เข้ามารองรับความเสี่ยงต่อความเสียหายของตัวป้ายโฆษณา และให้ความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกที่อาจได้รับความเสียหายต่อร่างกายหรือทรัพย์สินจากป้ายโฆษณานั้น

ความคุ้มครอง

กรมธรรม์ประกันภัยป้ายโฆษณา ให้ความคุ้มครองแยกเป็น 2 หมวด คือ

หมวด 1 ความสูญเสียหรือความเสียหายต่อป้ายโฆษณา

หมวด 2 ความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก

หมวด 1 ความสูญเสียหรือความเสียหายต่อป้ายโฆษณา

การประกันภัยนี้จะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เอาประกันภัยสำหรับความสูญเสียหรือเสียหายใด ๆ ต่อป้ายโฆษณา หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของป้ายโฆษณาอันเกิดจาก

- 1) อุบัติเหตุซึ่งเกิดจากเหตุภายนอก โดยคำว่า “อุบัติเหตุ” ให้อรรถาธิบายถึงเหตุการณ์ที่เกิดต่อเนื่องกันในอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นครั้งเดียว
- 2) อัคคีภัย ไฟฟ้า ภัยระเบิด หรือลักทรัพย์

ข้อยกเว้น หมวด 1

การประกันภัยนี้จะไม่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ ถ้าความเสียหายดังกล่าวเกิดจาก

- 1.การละลาย การไหม้ของหลอดไฟหรือท่อ ที่เกิดจากไฟฟ้าลัดวงจร หรือการเสียหายของเครื่องยนต์กลไก หรือความบกพร่องของไฟฟ้า หรือเครื่องจักรกล

2.การซ่อมแซม การทำความสะอาด การเคลื่อนย้ายหรือการติดตั้ง ความสึกหรอ การเสื่อมสภาพ การเสื่อมราคา

3.ความเสียหายแก่หลอดไฟ เว้นแต่หลอดไฟถูกกระทบแตก

4.การใช้งานมากเกินไป ใช้ความร้อนสูงเกินขนาด หรือเร่งเครื่องเกินกำลัง

5.ความเสียหายเกิดจากสภาพของบรรยากาศ

หมวด 2 ความรับผิดชอบบุคคลภายนอก

การประกันภัยนี้ จะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่บุคคลภายนอกสำหรับจำนวนเงินที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย อันเนื่องมาจาก

1) ความบาดเจ็บหรือสูญเสียชีวิตอันเกิดแก่บุคคลภายนอก (มิใช่บุคคลในครอบครัวซึ่งอยู่ด้วยกันกับผู้เอาประกันภัยหรือลูกจ้างของผู้เอาประกันภัยที่เกิดขึ้นในระหว่างทางการที่จ้าง) และเป็นผลมาจากอุบัติเหตุซึ่งเกิดจากป้ายโฆษณา

2) ความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก (อันมิใช่เป็นทรัพย์สินของผู้เอาประกันภัย หรือผู้เอาประกันภัยเป็นผู้เก็บรักษา ควบคุม หรือครอบครอง หรือเป็นของบุคคลซึ่งทำให้กับผู้เอาประกันภัย)

อนึ่ง ความรับผิดชอบในหมวดนี้ให้รวมถึงความเสียหายใดๆ จากการติดตั้ง

ข้อยกเว้น หมวด 2 การประกันภัยภายใต้หมวดนี้ ไม่คุ้มครอง

1. ความรับผิดชอบตามกฎหมาย

ข้อยกเว้นทั่วไป สำหรับหมวดที่ 1 และหมวดที่ 2 การประกันภัยนี้ไม่รับผิดชอบในความเสียหายดังต่อไปนี้

1. ความเสียหายต่อเนื้อไม่ว่าจากสาเหตุใดก็ตาม

2. ความสูญเสียหรือเสียหาย เกิดจากหรือสืบเนื่องมาจาก

2.1 น้ำท่วม ใต้ฝุ่น เฮอร์เคน ทอร์นาโด ภูเขาไฟระเบิด แผ่นดินไหว หรือภัยธรรมชาติที่ร้ายแรงอื่น

2.2 ภัยสงคราม (ไม่ว่าจะมีการประกาศหรือไม่ก็ตาม) สงครามกลางเมือง การกระทำที่มุ่งร้ายคล้ายสงคราม

2.3 การนัดหยุดงาน การจลาจล การปฏิวัติ การกบฏ หรือการที่ประชาชนลุกฮือต่อต้านรัฐบาล

3. ความสูญเสียหรือเสียหายต่อทรัพย์สินที่เอาประกันภัยไว้ อันเกิดจาก หรือสืบเนื่องมาจาก การแผ่กัมมันตภาพรังสีจากเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ หรือจากกากนิวเคลียร์ซึ่งเกิดจากการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงนิวเคลียร์และจากกรรมวิธีใดๆ เป็นการแตกแยกตัวนิวเคลียร์ ซึ่งดำเนินติดต่อกันไปด้วยตัวเอง

การกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยและจำนวนเงินจำกัดความรับผิด

การกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัย กำหนดจากจำนวนเงินที่ผู้เอาประกันภัยสามารถจัดสร้างปายขึ้นมาได้ ซึ่งประกอบด้วยราคาของวัสดุที่จัดทำปาย, ค่าแรง, ค่าขนส่งและค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการติดตั้ง

อัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันภัยปายโฆษณา (ต่อปี)

1. ปายโฆษณา		2. ความรับผิดต่อบุคคลภายนอก 100,000 บาท	
		ต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง	
ขั้นต่ำ	ขั้นสูง	ขั้นต่ำ	ขั้นสูง
0.75% ของจำนวนเงินเอาประกันภัย	3.0% ของจำนวนเงินเอาประกันภัย	5.0 บาท ต่อตารางเมตร ของพื้นที่ปายโฆษณา	15.0 บาท ต่อตารางเมตร ของพื้นที่ปายโฆษณา
เบี้ยประกันภัยต่ำสุด 100 บาท		เบี้ยประกันภัยขั้นต่ำ 100 บาท	

ทั้งนี้การพิจารณากำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยขึ้นอยู่กับลักษณะของความเสียหายของปายโฆษณา เช่น อัตราเบี้ยประกันภัยปายโฆษณาที่ติดตั้งบนอาคารสูง จะสูงกว่า ที่ติดตั้งบนพื้นดิน หรืออัตราเบี้ยประกันภัยปายโฆษณาปายที่ทำด้วยสังกะสีหรืออลูมิเนียม จะสูงกว่าโครงปายโฆษณาทำด้วยเหล็กหรือโลหะอื่น ๆ ที่มั่นคง เป็นต้น

4.6 การประกันภัยความเสี่ยงภัยทรัพย์สิน (Industrial All Risks Insurance)

ปัจจุบันกรมธรรม์ประกันภัยความเสี่ยงภัยทรัพย์สินได้กำหนดใช้เป็นมาตรฐานเดียวกันทุกบริษัท โดยได้แปลมาจากกรมธรรม์ประกันภัย Accidental Damage (property) Insurance (ABI FORM) โดยได้มีการปรับปรุงเงื่อนไขบางประเด็นเพื่อให้เป็นไปตามหลักกฎหมายในประเทศไทย และเป็นประโยชน์ต่อผู้เอาประกันภัยเพิ่มมากขึ้น กรมธรรม์ประกันภัยนี้ใช้สำหรับผู้ประกอบธุรกิจต่าง ๆ ที่เห็นว่าการทำประกันอภัยภัยซึ่งเป็นความคุ้มครองแบบระบุภัยยังไม่เพียงพอภัยภัยที่เพิ่มขึ้น ก็สามารถทำประกันภัยความเสี่ยงภัยทรัพย์สินเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินของตนได้

ความคุ้มครอง

การประกันภัยความเสี่ยงภัยทรัพย์สินให้ความคุ้มครองผู้เอาประกันภัยตามมูลค่าทรัพย์สินที่เอาประกันภัย ณ เวลาที่เกิดการสูญเสีย ความสูญเสียหรือความเสียหาย หรือตามจำนวนที่เสียหายจริง หรือทำการซ่อมแซมหรือเปลี่ยนใหม่สำหรับรายการสูญหาย หรือความเสียหายทางกายภาพของทรัพย์สินที่เอาประกันภัยโดยอุบัติเหตุใด ๆ ที่มีได้ระยอกเว้นไว้ ซึ่งเกิดขึ้นภายในระยะเวลาเอาประกันภัย

จากความคุ้มครองที่กำหนดไว้ แยกการสูญหายหรือความเสียหายของทรัพย์สินออกเป็น 3 ประเด็นคือ

1. ต้องเป็นความเสียหายทางกายภาพ (Physical loss or damage)
2. ต้องเป็นอุบัติเหตุ (Accidental) ที่มีได้ระยอกเว้นไว้ในข้อยกเว้น
3. ต้องเกิดขึ้นภายในระยะเวลาประกันภัย

ทรัพย์สินที่เอาประกันภัย

ทรัพย์สินที่เอาประกันภัย ต้องระบุจำนวนเงินเอาประกันภัยแยกไว้ตามรายการแต่ละรายการ เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยรวมทั้งระบุในตารางกรมธรรม์

ทรัพย์สินที่เอาประกันภัยได้แก่ อาคาร เครื่องจักร สต็อกสินค้าหรือวัตถุดิบ เฟอร์นิเจอร์ เครื่องใช้สำนักงาน เป็นต้น

การกำหนดความรับผิดส่วนแรก (Deductible)

เนื่องจากกรมธรรม์ประกันภัยความเสียหายทรัพย์สินจะให้ความคุ้มครองกว้าง ดังนั้น โอกาสในการเรียกร้องค่าสินไหมย่อมมีมากตามไปด้วย บริษัทประกันภัยจึงมีการกำหนดให้มี “ความรับผิดส่วนแรก” กล่าวคือ ให้ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้รับผิดชอบในจำนวนเงินส่วนแรกของค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้น และบริษัทรับผิดชอบในส่วนที่เกินจากการรับผิดส่วนแรกของผู้เอาประกันภัย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เอาประกันภัยเพิ่มความระมัดระวังมิให้เกิดความเสียหายขึ้น ซึ่งการกำหนดความรับผิดส่วนแรกย่อมมีผลให้อัตราเบี้ยประกันภัยลดลง

สาเหตุของความเสียหายที่ไม่ได้รับความคุ้มครอง

เนื่องจากความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยนี้มีความคุ้มครองลักษณะกว้าง ดังนั้นผู้เอาประกันภัยจึงควรศึกษาข้อยกเว้นที่ไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยให้ชัดเจนเพื่อประโยชน์ในการรักษาสิทธิในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน

1) ความเสียหายต่อทรัพย์สินที่เอาประกันภัยอันเกิดจากสาเหตุ

ดังต่อไปนี้

- 1.1) ความผิดพลาดหรือความบกพร่องในการออกแบบ การใช้วัสดุหรือฝีมือแรงงาน
- 1.2) การเสื่อมสภาพของทรัพย์สินที่เอาประกันภัย
- 1.3) การหยุดชะงักของระบบการจ่ายน้ำ ก๊าซ กระแสไฟฟ้า เชื้อเพลิง ระบบการกำจัดของเสีย
- 1.4) การพังทลายหรือการแตกร้าวของอาคาร
- 1.5) การกัดกร่อนหรือการผุกร่อน สนิม การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ ความชื้น ความแห้ง การบุคเน้าขึ้นรา หดตัว ระเบิด ภูเขา สูดุเสียหายหนัก มลภาวะ การปนเปื้อน การเปลี่ยนแปลงสี รส กลิ่น การกัดแทะของแมลงหรือสัตว์
- 1.6) การลักทรัพย์ เว้นแต่เป็นการลักทรัพย์โดยใช้กำลังอย่างรุนแรงทำให้เกิดร่องรอยความเสียหายต่อตัวอาคาร
- 1.7) การฉ้อโกงหรือไม่ซื่อสัตย์ต่อผู้เอาประกันภัย
- 1.8) การสูญเสียบนหรือการขาดหายโดยไม่ทราบสาเหตุซึ่งพบเมื่อ

ตรวจสอบ

- 1.9) การรั่ว แหก ยวบแสบ ของหม้อกำเนิดไอน้ำ ถึงอัดความดัน
- 1.10) การชำรุดเสียหายหรือขัดข้องของระบบกลไกหรือระบบไฟฟ้าของเครื่องจักร
- 1.11) การเอ่อล้น การปล่อย การรั่ว การแตกของถังเก็บน้ำ หรืออุปกรณ์ หรือท่อในขณะที่สถานที่นั้นถูกทิ้งร้างไม่ใช้งาน
- 1.12) การพังทลาย การเซาะของชายฝั่งทะเลหรือแม่น้ำลำคลอง
- 1.13) การยุบตัว การโก่งตัว หรือการเคลื่อนตัวของพื้นดิน
- 1.14) การทรุดตัวตามปกติของสิ่งปลูกสร้าง
- 1.15) ลม ฝน ลูกเห็บ น้ำค้างแข็ง หิมะ น้ำท่วม ทรายหรือฝุ่น ซึ่งทำความเสียหายให้แก่ทรัพย์สินที่อยู่กลางแจ้งหรือเก็บอยู่ในอาคาร โปร่ง หรือตอรั้ง ประตูลูก
- 1.16) การแข็งตัวจากความเย็น หรือการแข็งตัว หรือการรั่วไหลของวัสดุหลอมละลาย

2) ความเสียหายอันมีสาเหตุมาจาก

- 2.1) การกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้เอาประกันภัย
- 2.2) การหยุดทำงาน การล่าช้า การสูญเสียดลาด หรือความเสียหายต่อเนื่อง

3) ความเสียหายอันเป็นผลโดยตรงหรือโดยอ้อมจากเหตุการณ์ ดังต่อไปนี้

- 3.1) สงคราม การรุกราน การกระทำของศัตรูต่างชาติ การกระทำอันเป็นปฏิปักษ์หรือการปฏิบัติการเยี่ยงสงคราม สงครามการเมือง
- 3.2) การก่อความไม่สงบของประชาชนถึงขนาดลุกฮือต่อต้านรัฐบาล การกบฏ การปฏิวัติ การยึดอำนาจ การปกครองโดยทหาร
- 3.3) การก่อการร้าย โดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับขบวนการผู้ก่อการร้ายเพื่อผลทางการเมืองและสร้างความหวาดกลัวแก่สาธารณชน ข้อยกเว้นนี้ไม่ใช้บังคับกรณีความเสียหายอันเกิดจากอัคคีภัย
- 3.4) การสูญเสียการครอบครองเนื่องจากการถูกยึดทรัพย์ การโอนทรัพย์สินเป็นของรัฐ การเวนคืนการเรียกเอาโดยคำสั่งโดยชอบตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่
- 3.5) การสูญเสียการครอบครองอาคารจากการเข้าครอบครองที่มีชอบด้วยกฎหมาย

3.6) การทำลายทรัพย์สินโดยคำสั่งเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตามกฎหมาย

4) ความเสียหายอันสืบเนื่องจาก

4.1) อาวุธนิวเคลียร์

4.2) ปฏิบัติยานิวเคลียร์ กัมมันตภาพรังสี การตกตัวของประจุ การแผ่รังสี

5) การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครองทรัพย์สินดังต่อไปนี้

5.1) เงินตรา เช็ค แสตมป์ พันธบัตร บัตรเครดิต หลักทรัพย์ เพชร พลอย อัญมณี โลหะมีค่า ทอง ขนสัตว์ โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ วัตถุหายาก เว้นแต่ระบุไว้ให้คุ้มครอง

5.2) กระจก หรือกระจกที่ติดตั้งถาวร

5.3) เครื่องแก้ว เครื่องกระเบื้อง เครื่องเคลือบดินเผา หินอ่อน หรือ วัตถุอื่นที่เปราะหรือแตกง่าย

5.4) อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ประมวลผลข้อมูล

ข้อยกเว้น 1-4 จะไม่นำมาบังคับสำหรับความเสียหายอันเกิดจากไฟไหม้ ฟ้าผ่า ระเบิด อากาศยาน จลาจล นั้ดหยุดงาน การกระทำด้วยเจตนาร้าย ภัยยานพาหนะหรือสัตว์ ภัยแผ่นดินไหว ภัยน้ำท่วม ภัยเนื่องจากน้ำ

5.5) ทรัพย์สินที่อยู่ในการดูแลของผู้เอาประกันภัย

5.6) ยานพาหนะที่จดทะเบียนสำหรับใช้บนถนน

5.7) ทรัพย์สินที่อยู่ระหว่างการขนส่ง ซึ่งมีใช่เป็นการเคลื่อนย้ายภายในสถานที่ตั้งหรือเก็บทรัพย์สินที่เอาประกันภัยที่ระบุในตารางกรมธรรม์ฯ

5.8) ทรัพย์สินหรือสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ระหว่างการรื้อถอน การก่อสร้างหรือการติดตั้งรวมทั้งวัตถุหรือวัสดุที่เกี่ยวข้องนั้น

5.9) ที่ดิน ทางสัญจร ทางเท้า ถนน ลานบิน รางรถไฟ เขื่อน อ่างเก็บน้ำ คลอง บ่อน้ำ ท่อส่ง อุโมงค์ สะพาน อุโมงค์ ท่อจอดเรือ ทรัพย์สินที่อยู่ในเหมือง ใต้ดิน หรืออยู่นอกชายฝั่ง

5.10) ปศุสัตว์ พืชไร่ หรือต้นไม้

5.11) ทรัพย์สินที่ได้รับความเสียหายซึ่งเป็นผลมาจากกระบวนการผลิต

5.12) เครื่องจักรในระหว่างการติดตั้ง การเคลื่อนย้าย หรือการเปลี่ยนตำแหน่งที่ตั้ง

5.13) ทรัพย์สินที่อยู่ในระหว่างการเปลี่ยนแปลงแก้ไข ซ่อมแซม ทดลอง การติดตั้งซ่อมบำรุงแต่ยังคงคุ้มครองต่อความเสียหายตามมาหากความเสียหายนั้นเกิดจากภัยที่ได้รับความคุ้มครอง

5.14) ทรัพย์สินที่ได้มีการเอาประกันภัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว

5.15) ทรัพย์สินที่เสียหายที่สามารถเรียกร้องได้จากกรมธรรม์ฯ ทางทะเลและขนส่ง เว้นแต่ความเสียหายส่วนเกินซึ่งไม่ได้รับจากกรมธรรม์ฯ ทางทะเลและขนส่ง

5.16) ความเสียหายของหม้อกำเนิดไอน้ำ อุปกรณ์หรือท่อประหยัด เชื้อเพลิง กังหันไอน้ำ เครื่องจักรอุปกรณ์ อันเกิดจากการระเบิด หรือแตกร้าวของตัวเอง

4.7 การประกันภัยกระจก

การประกันภัยกระจกคืออะไร

การประกันภัยกระจก เป็นการประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองความเสียหายต่อกระจก อันเกิดจากสาเหตุใด ๆ ที่มีได้ระบุยกเว้นไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย

ความคุ้มครอง

กรมธรรม์ประกันภัยให้ความคุ้มครองเฉพาะกระจก ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นและสมควรเพื่อนำสิ่งอื่นมาปิดไว้ในระหว่างที่ยังไม่ได้นำกระจกมาใส่แทน ความรับผิดชอบของบริษัทจำกัดเพียงไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัย โดยบริษัทอาจจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือหากระจกอื่นมาทดแทน ถ้าบริษัทตกลงหากระจกอื่นมาทดแทน ผู้เอาประกันภัยต้องคัดแปลง ถอดออก หรือซ่อมให้อยู่ในสภาพเดิมซึ่งเครื่องประกอบหน้าต่าง ๆ ขอบหน้าต่าง สิ่งตรึงตรา กรอบหน้าต่าง กระจเบื้อง และวัตถุอื่นทำนองเดียวกันซึ่งจำเป็นต้องคัดแปลงหรือถอดออกก่อนที่จะเอากระจกใหม่มาใส่ได้ ผู้เอาประกันภัยต้องออกค่าใช้จ่ายในการนี้ด้วย

ข้อยกเว้น การประกันภัยกระจกไม่คุ้มครองภัยต่อไปนี้

1. การเสียหายอันเป็นผลต่อเนื่องจากการที่กระจกแตก เช่น ตู้กระจกแตก เศษกระจกหล่นลงบนขนมเค้กที่อยู่ในตู้ ทำให้ขนมเค้กทั้งหมดเสียหาย เช่นนี้ เรียกร้องค่าสินไหมทดแทนได้เฉพาะตู้กระจกเท่านั้น การประกันภัยนี้ไม่จ่ายความเสียหายที่มีต่อขนมเค้ก

หรือกระจกด้านหน้าของร้านค้าแตก ต้องสร้างที่กำบังชั่วคราว การค้าไม่สามารถดำเนินไปตามปกติได้ ร้านค้าขาดรายได้ การประกันภัยกระจกจ่ายเฉพาะกระจก ค่าใช้จ่ายในการติดตั้งและค่าสร้างที่กำบังชั่วคราว แต่ไม่คุ้มครองถึงความเสียหายต่อเนื่อง ในกรณีนี้คือการขาดรายได้

2. การแตกหักหรือการเสียหายเกิดขึ้น โดยหรือเป็นผลต่อเนื่องจากการเกิดอัคคีภัย หรือภัยอื่นใดซึ่งคุ้มครองโดยหรืออาจซื้อความคุ้มครองได้จากกรมธรรม์ประกันภัยอัคคีภัยมาตรฐาน จากข้อยกเว้นนี้ภัยต่าง ๆ ที่กรมธรรม์ประกันภัยอัคคีภัยให้ความคุ้มครอง คือ อัคคีภัย ไฟฟ้า การระเบิดของแก๊สหุงต้มที่ใช้สำหรับทำแสงสว่างหรือเพื่อประโยชน์ใช้สอยในครัวเรือน กระจกที่เสียหายจากภัยดังกล่าวจะไม่ได้ได้รับความคุ้มครองจากกรมธรรม์ประกันภัยกระจก รวมทั้งภัยอื่นใดที่อาจซื้อความคุ้มครองได้จากกรมธรรม์ประกันอัคคีภัยมาตรฐาน เช่น ลมพายุ แผ่นดินไหว ภัยจากควัน ภัยน้ำท่วม ภัยจากยานพาหนะ ภัยทางอากาศ ภัยจลาจลและนัดหยุดงานภัยเนื่องจากป่าเถื่อนและการกระทำด้วยเจตนาร้าย เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากกรมธรรม์ประกันภัยแต่ละประเภทมีความคุ้มครองเพื่อความเสียหายเฉพาะ จะไม่มีการประกันภัยที่ซ้ำซ้อนกัน และไม่มีการประกันภัยใดที่ให้ความคุ้มครองวินาศภัยได้ทุกอย่างโดยไม่มีข้อยกเว้น ดังนั้นความเสียหายต่อกระจกที่ให้ความคุ้มครองได้ในกรมธรรม์อัคคีภัย จะไม่ได้รับความคุ้มครองภายใต้กรมธรรม์ประกันภัยกระจก

3. การแตกหักหรือการเสียหายต่อสิ่งที่เขียนบนกระจก หรือสิ่งประดับใดซึ่งติดไว้บนกระจก เว้นแต่ได้ระบุไว้ในกรมธรรม์และการเสียหายนั้นต้องเป็นผลจากการแตกของกระจกตามปกติ กระจกที่การประกันภัยนี้ให้ความคุ้มครอง หมายถึงกระจกแผ่นเรียบคุณภาพขัดมันปกติ ถ้าเป็นกระจกพิเศษ เช่น กระจกกันกระสุน กระจกกรองแสง กระจก one way กระจกที่มีการแกะสลัก หรือกระจกที่มีตัวอักษรหรือมีลวดลายต่าง ๆ เป็นต้นกระจกเหล่านี้ราคาสูงกว่ากระจกธรรมดาทั่วไป ถ้าผู้เอาประกันภัยต้องการประกันภัยกระจกพิเศษเหล่านี้ ต้องแจ้งให้บริษัททราบและระบุทั้งราคาและลักษณะกระจกไว้ในกรมธรรม์ให้ชัดเจน มิฉะนั้นอาจเกิดข้อพิพาทระหว่างผู้เอาประกันภัยและบริษัทประกันภัยได้เมื่อกระจกเสียหายและผู้เอาประกันภัยได้รับกระจกแผ่นเรียบคุณภาพขัดมันปกติไปแทนกระจกพิเศษ

4. ค่าใช้จ่ายในการเคลื่อนย้ายสิ่งติดตั้งเครื่องตรา หมายถึงค่าใช้จ่ายจำเป็น ซึ่งใช้ในการย้ายเคลื่อนย้ายที่เป็นอุปสรรคแก่การเปลี่ยนกระจำที่แตก เช่น ค่าใช้จ่ายในการตัด โครงเหล็กที่ปิดเพื่อให้สามารถติดตั้งกระจกแทนกระจกบานที่แตกเป็นต้น

5. การแตกหักหรือเสียหายของโครงกระจก การประกันภัยกระจก ให้ ความคุ้มครองเฉพาะกระจกไม่รวมถึงโครงกระจก หากผู้ประกันภัยต้องการให้คุ้มครองโครง กระจกด้วย บริษัทประกันภัยอาจขยายความคุ้มครองส่วนนี้ให้โดยผู้เอาประกันภัยเสียเบี้ย ประกันภัยเพิ่ม

6. การแตกหักหรือเสียหายเนื่องจากภัยสงคราม, ศัตรูต่างชาติ (ไม่ว่า สงครามจะประกาศหรือไม่ก็ตาม) สงครามกลางเมือง การกบฏ การปฏิวัติ ภัยสงครามฯ ข้อยกเว้นนี้เป็นข้อยกเว้นของกรมธรรม์ประกันภัยทุกประเภท เนื่องจากเป็นภัยที่อยู่นอกเหนือ การควบคุมของบริษัทประกันภัย ผู้เอาประกันภัย บุคคลหรือหน่วยงานทั่วไป เป็นภัยทาง การเมือง ดังนั้น กระจกที่ประกันภัยไว้เสียหายเนื่องจากภัยสงครามจะไม่ได้รับความคุ้มครองจาก กรมธรรม์ประกันภัยกระจก

อัตราเบี้ยประกันภัยกระจก 3%-25% (ต่อปี)

การประกันภัยความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก

การประกันภัยความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกคืออะไร

การประกันภัยความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก หรือ การประกันภัยความรับผิดชอบตาม กฎหมายต่อสาธารณชน เป็นการประกันภัยที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับเจ้าของกิจการหรือ สถานประกอบการ เช่น โรงแรม อาคารสำนักงาน โรงงาน เป็นต้น โดยที่ความรับผิดชอบตาม กฎหมายของผู้เอาประกันภัย ต้องเกิดขึ้น โดยอุบัติเหตุภายในสถานที่ประกอบการ หรือเกิดขึ้น จากสถานที่ประกอบการของผู้เอาประกันภัย หรือลูกจ้างของผู้เอาประกันภัยซึ่งทำงานประจำ ณ สถานประกอบการ ในขณะที่ออกไปปฏิบัติงานนอกสถานที่ประกอบการ

ข้อตกลงคุ้มครอง

บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในนามผู้เอาประกันภัยให้แก่บุคคลภายนอกที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ตามจำนวนเงินที่ระบุไว้ในตารางกรมธรรม์ประกันภัยสำหรับ

1. จำนวนเงินที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายที่จะชดใช้เป็นค่าเสียหายสำหรับ
 - 1.1 การเสียชีวิตหรือความบาดเจ็บต่อร่างกายหรือความเจ็บป่วยของบุคคลใดๆนอกจาก
 - 1.1.1 ลูกจ้างของผู้เอาประกันภัยขณะอยู่ในระหว่างทางการที่จ้าง หรือบุคคลผู้ซึ่งในขณะที่เกิดอุบัติเหตุอยู่ในระหว่างการปฏิบัติงานให้ผู้เอาประกันภัยภายใต้สัญญาว่าจ้างหรือการ ฝึกงาน
 - 1.1.2 บุคคลในครอบครัวหรือบุคคลที่อยู่ด้วยกันกับผู้เอาประกันภัย ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงหรือโดยอ้อมกับกิจการของผู้เอาประกันภัยดังระบุไว้ในตารางกรมธรรม์ประกันภัย
 - 1.2 ความสูญเสียหรือความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลใดๆนอกจาก
 - 1.2.1 ทรัพย์สินที่ผู้เอาประกันภัยเป็นเจ้าของหรือครอบครอง หรืออยู่ในความดูแลหรือควบคุม หรือกำลังใช้ หรือกำลังปฏิบัติงาน โดยผู้เอาประกันภัย
 - 1.2.2 ทรัพย์สินที่ลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้เอาประกันภัย ดูแล ควบคุม กำลังใช้ หรือกำลังปฏิบัติงาน เพื่อผู้เอาประกันภัยในระหว่างทางการที่จ้าง

ความรับผิดชอบตามกฎหมายดังกล่าวข้างต้น ต้องเกิดขึ้นโดยอุบัติเหตุอันเกี่ยวกับกิจการหรือธุรกิจของผู้เอาประกันภัยภายใต้ขอบเขตของการเสี่ยงภัยที่เอาประกันภัยไว้ และเกิดขึ้นในระหว่างระยะเวลาเอาประกันภัย ณ อาณาเขตการคุ้มครอง ซึ่งระบุไว้ในตารางกรมธรรม์ประกันภัย
2. จำนวนเงินอันเกี่ยวข้องกับการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนซึ่งได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ ประกันภัยฉบับนี้สำหรับ
 - 2.1 ค่าใช้จ่าย ค่าธรรมเนียมในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ซึ่งผู้เอาประกันภัยต้องชดใช้ให้กับ ผู้เรียกร้อง
 - 2.2 ค่าใช้จ่าย ค่าธรรมเนียม ซึ่งผู้เอาประกันภัยได้จ่ายไปด้วยความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากบริษัท

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในนามของผู้แทนโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้เอาประกันภัย ภายใต้บังคับเงื่อนไข ความคุ้มครอง ข้อยกเว้น และเอกสารแนบท้ายแห่งกรมธรรม์ประกันภัยนี้ สำหรับความรับผิดซึ่งผู้เอาประกันภัยก่อไว้ แต่ผู้แทนโดยชอบด้วยกฎหมายนั้นต้องปฏิบัติครบถ้วนตาม และอยู่ภายใต้บังคับแห่งสัญญาประกันภัยนี้เท่าที่จะใช้บังคับได้เสมือนว่าตนเป็นผู้เอาประกันภัย

ข้อยกเว้น

การประกันภัยในหมวดนี้ไม่คุ้มครอง

1. ความรับผิดส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดเองตามที่ระบุไว้ในหน้าตารางกรมธรรม์ประกันภัย
2. ความรับผิดใดๆที่เกิดขึ้นจากคำพิพากษาหรือขบวนการยุติธรรม ซึ่งมีใช้ศาลไทยหรือที่เกิดขึ้น หรือสืบเนื่องจากคำพิพากษาของศาลไทย เพื่อบังคับคดีให้ตัดสินนอกอาณาเขตราชอาณาจักรไทย
3. ความรับผิดซึ่งเกิดจากการเป็นเจ้าของ การครอบครอง การดูแล การควบคุม การใช้ หรือการให้สัญญาหรือการชี้แนะโดยผู้เอาประกันภัย หรือในนามของผู้เอาประกันภัยสำหรับยานพาหนะทุกชนิดที่ขับเคลื่อนด้วยเครื่องยนต์ (รวมทั้งเครื่องจักรหรือยานใดๆที่ดันหรือลากโดยเครื่องยนต์)
4. ความรับผิดใดๆซึ่งเกิดจาก หรือสืบเนื่องจาก
 - 4.1 การที่ผู้เอาประกันภัยเป็นเจ้าของ ครอบครอง หรือใช้ หรือบำรุงรักษาเครื่องจักรรถ ปั่นจั่น บันไดเลื่อน หม้อน้ำที่ใช้กำลังไอน้ำ หรือภาชนะอัดความดันไอน้ำ ทำเทียบเรือ สะพานเทียบเรือ
 - 4.2 งานก่อสร้าง งานต่อเติม หรือเรืออเนกอาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างใดๆ
 - 4.3 สินค้าหรือสิ่งของใดๆซึ่งผลิต ขาย จัดหา ซ่อมแซม บริการ หรือดำเนินการโดยผู้เอาประกันภัยหรือผู้กระทำการแทนผู้เอาประกันภัย
5. ความรับผิดไม่ว่าลักษณะใดๆ อันเกิดจากหรือเกี่ยวเนื่องจาก หรือเป็นผลโดยตรงหรือโดยอ้อมจาก น้ำท่วม น้ำสกปรก กากเคมี ฝุ่น ควน ก๊าซพิษ ของเหลว หรือของแข็งที่เป็นพิษ มลพิษ หรือมลภาวะใดๆ
6. ความรับผิดใดๆอันเกิดจากหรือสืบเนื่องมาจากรถยนต์ หรือการเคลื่อนย้ายสิ่งค้ำจุนหรือทำให้สิ่งค้ำจุนอ่อนกำลังลง

7. ความรับผิดซึ่งเกิดจากสัญญาที่ผู้เอาประกันภัยทำขึ้น ซึ่งถ้าไม่มีสัญญาดังกล่าว ความรับผิดของผู้เอาประกันภัยจะไม่เกิดขึ้น

8. ความรับผิด ซึ่งเกิดจาก

8.1 คำแนะนำหรือบริการทางเทคนิคหรือวิชาชีพใดๆ โดยผู้เอาประกันภัย หรือผู้ที่ทำแทนผู้เอาประกันภัย

8.2 การที่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ที่ทำแทนผู้เอาประกันภัยในการรักษา เว้นแต่การปฐมพยาบาล

9. การปรับทางแพ่ง อาญา หรือโดยสัญญา

10. ความรับผิดไม่ว่าลักษณะใดๆ อันเกิดจากหรือเกี่ยวเนื่องมาจาก หรือเป็นผลโดยตรงหรือโดยอ้อมจาก

หลักเกณฑ์ในการจ่ายค่าสินไหมทดแทนเป็นอย่างไร

การประกันภัยความรับผิดต่อบุคคลภายนอกมีหลักเกณฑ์ในการจ่ายค่าสินไหมทดแทน ดังนี้

1. บริษัทประกันภัยจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในนามของผู้เอาประกันภัย นั้น หมายถึง บริษัทประกันภัยสามารถที่จะจ่ายเงินค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกผู้ได้รับความเสียหายได้โดยตรง แม้ว่าบริษัทประกันภัยจะไม่มีความสัมพันธ์ใดๆ กับผู้เสียหายก็ตาม

2. สาเหตุที่เกิดความรับผิดซึ่งทำให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลภายนอกนั้น จะต้องเกิดขึ้น โดยอุบัติเหตุ ซึ่งหมายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยฉับพลันและไม่ได้คาดคิดมาก่อน เป็นเหตุการณ์ที่ไม่ได้เกิดขึ้นโดยเจตนา แต่เกิดขึ้น โดยความประมาทเลินเล่อของผู้เอาประกันภัย

3. บริษัทประกันภัยจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหาย หรือบุคคลภายนอก เฉพาะจำนวนเงินที่ ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายเท่านั้น ถ้าเป็นความรับผิดอย่างอื่นที่ไม่มีกฎหมายรองรับ บริษัทประกันภัยก็ไม่มี ความผูกพันจะต้องจ่าย

4. บุคคลภายนอกผู้ได้รับความเสียหาย หมายถึง บุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่ไม่ใช่เป็นบุคคลใน ครอบครัว หรือบุคคลที่อยู่ด้วยกันกับผู้เอาประกันภัย ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรง หรือโดยอ้อมกับกิจการของผู้เอาประกันภัย หรือลูกจ้างของผู้เอาประกันภัยขณะอยู่ในระหว่างทางที่จ้าง หรือบุคคลผู้ซึ่งในขณะที่เกิดอุบัติเหตุอยู่ระหว่างการปฏิบัติงานให้ผู้เอาประกันภัย ภายใต้สัญญาว่าจ้างหรือการฝึกงาน

5. บริษัทประกันภัยจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนภายในวงเงินที่กำหนดไว้ใน
กรมธรรม์ประกันภัยหรือเรียกว่า“จำนวนเงินจำกัดความรับผิด”

พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมปี พ.ศ. 2551

เนื่องจาก พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ที่มีอยู่เดิม โครงสร้างพระราชบัญญัติจึงยังคงเป็น โครงของกฎหมายปี 2535 แต่มีการแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อหาให้มีความเป็นสากลและทันสมัยมากขึ้น ถูกแบ่งออกเป็น 6 หมวดดังนี้

หมวด 1 บริษัท (ม.6 – ม.26) กฎหมายในหมวดนี้เกี่ยวข้องกับ การขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย การกำหนดสัดส่วนผู้ถือหุ้นสัญชาติไทย การควบโอนกิจการ การเปิดสาขาของบริษัทประกันภัย การวางหลักทรัพย์ประกัน การจัดสรรเงินสำรอง ซึ่งจะขอยกตัวอย่างบางมาตรา เช่น

มาตรา 6 (วรรคแรก) การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยจะกระทำได้เมื่อได้จัดตั้งขึ้นในรูปบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด และโดยได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยจากรัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

มาตรา 7 (วรรคแรก) บริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศจะตั้งสาขาของบริษัทเพื่อประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี ในการนี้รัฐมนตรีจะอนุญาตโดยมีเงื่อนไขก็ได้

มาตรา 19 การวางหลักทรัพย์ประกันไว้กับนายทะเบียน กฎหมายกำหนดให้บริษัท ณ เวลาที่ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ต้องวางหลักทรัพย์ของบริษัทไว้กับนายทะเบียนเป็นประกันตามมูลค่าที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง โดยหลักทรัพย์จะต้องเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทย หรือทรัพย์สินอื่นตามที่ประกาศกำหนดก็ได้ หลักทรัพย์ประกันจึงเปรียบเสมือนหลักประกันของบริษัทที่ไว้กับนายทะเบียน เมื่อขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการประกันภัย โดยนายทะเบียนจะเป็นผู้เก็บรักษาหลักทรัพย์ไว้เอง ซึ่งหลักทรัพย์ดังกล่าวไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีในกรณีของบริษัทยังประกอบธุรกิจอยู่ และในกรณีที่บริษัทเลิกประกอบกิจการ เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัย มีสิทธิได้รับชำระหนี้จากเงินวางหลักทรัพย์ก่อนเจ้าหนี้อื่น ส่วนในกรณีที่บริษัทล้มละลาย เจ้าหนี้จะได้รับชำระหนี้จากเงินดังกล่าวเสมือนหนึ่งเจ้าหนี้มีประกัน

กฎหมายกำหนดให้บริษัทประกันวินาศภัย ต้องวางหลักทรัพย์ไว้กับนายทะเบียน ตามประเภทของการประกอบธุรกิจที่บริษัทขอรับใบอนุญาต ซึ่งประเภทของธุรกิจประกันวินาศภัย ตามที่ระบุไว้ในกฎกระทรวงมีทั้งหมด 4 ประเภท กล่าวคือ การประกันอัคคีภัย การประกันภัยทางทะเลและการขนส่ง การประกันภัยรถ การประกันภัยประเภทอื่น ๆ บริษัทต้องวางหลักทรัพย์ประกันไว้กับนายทะเบียนประเภทละไม่น้อยกว่าสามล้านบาท สำหรับบริษัทประกันชีวิตต้องวางหลักทรัพย์ประกันไว้กับนายทะเบียนเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสี่ล้านบาท

หมวด 2 การควบคุมบริษัท (ม. 28 – ม. 58) กฎหมายในหมวดนี้มุ่งควบคุมการดำเนินการของบริษัท เช่น การลงทุนของบริษัท การออกกรมธรรม์ประกันภัย การคำนวณเบี้ยประกันภัยของบริษัท ข้อที่บริษัทห้ามปฏิบัติ การให้อำนาจเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่สอดส่องดูแลบริษัท ซึ่งจะขอยกตัวอย่างบางมาตรา เช่น

มาตรา 29 (วรรคแรก) กรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทออกให้แก่ผู้เอาประกันภัย ต้องเป็นไปตามแบบและข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ รวมทั้งเอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยด้วย

มาตรา 30 (วรรคแรก) อัตราเบี้ยประกันภัยที่บริษัทกำหนด จะต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

มาตรา 31 ห้ามมิให้บริษัทกระทำการดังต่อไปนี้

(1) ประกอบธุรกิจประกันชีวิต

(2)

(3) ลดทุนโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(4) ฝากเงินไว้ที่อื่นนอกจากที่ธนาคาร บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์

(5) เก็บเงินสดไว้ที่อื่นนอกจากเก็บไว้ที่สำนักงานของบริษัท

.....

(12) รับชำระเบี้ยประกันภัยจากผู้เอาประกันภัยลดลงต่ำกว่าจำนวนที่ต้องชำระ

.....

(17) ขายหรือให้อสังหาริมทรัพย์ใดๆ หรือสังหาริมทรัพย์ที่มีมูลค่ารวมกันสูงกว่าที่นายทะเบียนกำหนดแก่กรรมการบริษัท หรือซื้อทรัพย์สินจากกรรมการบริษัท ทั้งนี้รวมถึง

บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการบริษัทตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากคณะกรรมการบริษัทและได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

มาตรา 37 ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขใดๆ ให้บริษัทปฏิบัติในเรื่องดังต่อไปนี้ได้

(1) การเก็บเบี้ยประกันภัย

.....

(6) การกำหนดวิธีการออกและเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย

.....

(7) การกำหนดอัตราค่าจ้างหรือบำเหน็จสำหรับตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัย ตามประเภทของการประกันวินาศภัย (ปรากฏดังเอกสารแนบหมายเลข 1)

หมวด 3 การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย (ม. 59 – ม. 62)

หมวด 4 ตัวแทนประกันวินาศภัย และนายหน้าประกันวินาศภัย (ม. 63 – ม. 78)

กฎหมายในหมวดนี้เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลคนกลางประกันภัย โดยกำหนดให้บุคคลดังกล่าวต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด ต้องมีใบอนุญาต และพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการประกันภัยอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะขอยกตัวอย่างบางมาตรา เช่น

มาตรา 63 ผู้ใดจะกระทำการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

คำขอรับใบอนุญาตและใบอนุญาต ให้เป็นไปตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย ให้ระบุด้วยว่าเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทใด

มาตรา 64 ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(1) บรรลุนิติภาวะ

(2) มีภูมิลำเนาในประเทศไทย

(3) ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(4) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริต เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(5) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(6) ไม่เป็นนายหน้าประกันวินาศภัย

(7) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยในระยะเวลาห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(8) ได้รับการศึกษาวิชาประกันวินาศภัยจากสถาบันการศึกษาที่คณะกรรมการประกาศกำหนดหรือสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัยได้ตามหลักสูตรและวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 66 ให้ตัวแทนประกันวินาศภัยมีสิทธิรับเบี้ยประกันภัยในนามของบริษัทตัวแทนประกันวินาศภัยอาจทำสัญญาประกันภัยในนามของบริษัทได้เมื่อได้รับหนังสือมอบอำนาจจากบริษัท

นายหน้าประกันวินาศภัยหรือพนักงานของบริษัทซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงินอาจรับเบี้ยประกันภัยในนามของบริษัทได้เมื่อได้รับหนังสือมอบอำนาจจากบริษัท

หนังสือมอบอำนาจของบริษัทตามวรรคสองและวรรคสามให้ทำตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

หนังสือมอบอำนาจของบริษัท แม้มิได้ทำตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดก็ไม่เป็นเหตุให้เสื่อมสิทธิของผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 72 ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยและใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในกำหนดสองเดือนก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ โดยผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตต้องมีหนังสือรับรองว่าผ่านการฝึกอบรมเพิ่มเติมจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยหรือผ่านการอบรมตามหลักสูตรและวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยประกาศกำหนด

ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งได้ต่ออายุใบอนุญาตครบสองคราวติดต่อกันแล้วและได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ใบอนุญาตที่ออกให้ต่อไปมีอายุครั้งละห้าปี

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 76 นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย หรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย เมื่อปรากฏแก่นายทะเบียนว่าตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย

(1) กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(2) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่นายทะเบียนหรือคณะกรรมการประกาศกำหนด

(3) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 64 หรือมาตรา 67 แล้วแต่กรณี

(4) ดำเนินงานทำให้เกิดหรืออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือประชาชน

เมื่อนายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งคำสั่งนั้นไปยังผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด 5 กองทุนประกันวินาศภัย (ม.79-83/2) กฎหมายในหมวดนี้เกี่ยวข้องกับ การจัดตั้งกองทุนขึ้นเพื่อคุ้มครองเจ้าหนี้ตามสัญญาประกันภัย กรณีบริษัทถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือล้มละลาย

หมวด 6 บทกำหนดโทษ (ม. 84-111/2) โทษการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ คือ โทษทางอาญา ซึ่งมีทั้งจำคุกและปรับ ตามความรุนแรงของการกระทำ ความผิดที่เกิดขึ้น

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยการประกันภัย การประกันวินาศภัย

1. ลักษณะของสัญญาประกันภัย

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ป.พ.พ.) มาตรา 861 บัญญัติไว้ว่า “อันว่าสัญญาประกันภัย คือ สัญญาซึ่งบุคคลหนึ่งตกลงจะใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือใช้เงินจำนวนหนึ่งให้ในกรณีวินาศภัยหากมีขึ้น หรือในเหตุอย่างอื่นในอนาคตตั้งได้ระบุไว้ในสัญญา และในการนี้บุคคลอีกคนหนึ่งตกลงจะส่งเงินซึ่งเรียกว่า เบี้ยประกันภัย”

1.1 สัญญาประกันภัย เป็นสัญญาต่างตอบแทน ที่เกิดขึ้นจากความตกลงระหว่างบุคคลสองฝ่าย โดยฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่า ผู้รับประกันภัยเป็นฝ่ายที่มีหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเมื่อเกิดวินาศภัยหรือชดใช้เงินจำนวนหนึ่งให้เมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ระบุไว้ในสัญญาเกิดขึ้นในอนาคต ขณะที่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่า ผู้เอาประกันภัยมีหน้าที่ที่จะต้องชำระเงินจำนวนหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า เบี้ยประกันภัยเป็นการตอบแทน

1.2 สัญญาประกันวินาศภัย เป็นสัญญาที่จะต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ สำหรับสัญญาประกันภัยที่เกิดขึ้นสมบูรณ์ตามกฎหมายด้วยวาจา นั้น แม้จะเป็นสัญญาประกันภัยที่สมบูรณ์กันตามกฎหมายก็ตาม แต่เมื่อจะต้องฟ้องร้องบังคับคดีกันแล้ว กฎหมายบังคับว่าต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบหรือลายมือชื่อของตัวแทนฝ่ายนั้นเป็นสำคัญ มิฉะนั้นจะไม่สามารถฟ้องร้องบังคับคดีได้ คำว่าหลักฐานเป็นหนังสือ นั้น หมายถึง การจัดทำข้อความใดๆ ลงในเอกสารเพื่อให้เกิดความหมายว่า ได้มีการทำสัญญาประกันภัยขึ้นไว้ หากฝ่ายผู้เอาประกันภัยทำขึ้นไว้ ผู้รับประกันภัยก็สามารถใช้หลักฐานเป็นหนังสือนั้นฟ้องร้องบังคับคดี เช่น เรียกร้องเบี้ยประกันภัยได้ แต่ถ้าหากฝ่ายผู้รับประกันภัยทำขึ้นไว้เป็นกรรมกรรมประกันภัย ผู้เอาประกันภัยก็สามารถใช้หลักฐานเป็นหนังสือนั้นฟ้องร้องเรียกค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยได้ เช่นกัน

2. หลักสำคัญพื้นฐานของสัญญาประกันวินาศภัย

นอกจากลักษณะสำคัญของสัญญาประกันภัยตามที่กล่าวมาแล้ว สัญญาประกันวินาศภัยยังมีหลักสำคัญพื้นฐานอยู่อีก 6 ประการดังนี้ คือ

2.1 หลักส่วนได้เสียในเหตุประกันภัย (Principle of Insurable Interest)

หมายถึง ส่วนได้เสียที่อาจเอาประกันภัยได้ คือ ผู้เอาประกันภัยจะต้องมีกรรมสิทธิ์ สิทธิ ประโยชน์ หรือความรับผิดชอบตามกฎหมายในวัตถุที่เอาประกันภัยในขณะที่ทำสัญญาประกันภัย

สาระสำคัญของส่วนได้เสียในเหตุประกันภัยนั้นสามารถพิจารณาได้ดังนี้ คือ

- 1) จะต้องมีการกรรมสิทธิ์ สิทธิ ประโยชน์ หรือความรับผิดชอบตามกฎหมาย ซึ่งสามารถตีราคาเป็นเงินได้
- 2) กรรมสิทธิ์ สิทธิ หรือประโยชน์เหล่านั้นจะต้องมีอยู่เหนือทรัพย์สินหรือความรับผิดชอบ อันเป็นวัตถุที่เอาประกันภัยในขณะที่ทำสัญญาประกันภัย
- 3) ผู้เอาประกันภัยจะต้องมีความผูกพันกับวัตถุที่เอาประกันภัยในกรณีที่จะเกิดความเสียหายกับเขา หากวัตถุที่เอาประกันภัยนั้นเกิดวินาศภัย
- 4) ความผูกพันระหว่างผู้เอาประกันภัยกับวัตถุที่เอาประกันภัยนั้นจะต้องเป็นไปตามกฎหมาย
- 5) วินาศภัยที่เกิดขึ้นจะต้องมีผลกระทบต่อ การสูญเสียทางการเงิน

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 863 ได้บัญญัติไว้ว่า “อันสัญญาประกันภัยนั้น ถ้าผู้เอาประกันภัยมิได้มีส่วนได้เสียในเหตุที่ประกันไว้ นั้นไซ้ ท่านว่ายอมไม่ผูกพันคู่สัญญาแต่อย่างหนึ่งอย่างใด”

ดังนั้น ถ้าหากในระหว่างสัญญาประกันภัย การเสี่ยงภัยได้หมดไปหรือวัตถุที่เอาประกันภัยหมดไปหรือได้มีการโอนวัตถุที่เอาประกันภัยไปให้ผู้อื่นแล้ว ส่วนได้เสียในเหตุประกันภัยนั้นก็หมดไปด้วย ซึ่งจะทำให้สัญญาประกันภัยนั้นไม่มีผลผูกพันกับผู้ที่ไม่มีส่วนได้เสียในเหตุประกันภัยนั้นอีกต่อไป

ตัวอย่าง

1. เจ้าของโรงงานมีส่วนได้เสียในโรงงานที่เขาเป็นเจ้าของ ในกรณีที่เกิดไฟไหม้โรงงานหลังนั้นทั้งหมด วัตถุที่เอาประกันภัยก็หมดลง ส่วนได้เสียก็สิ้นสุดลงเช่นกัน
2. กรณีที่นายไก่อ ซึ่งเป็นเจ้าของโรงงานหลังหนึ่งได้ขายโรงงานหลังนั้นให้แก่ นายไข่ ไปแล้ว ส่วนได้เสียของนายไก่อ ที่จะทำประกันอัคคีภัยโรงงานหลังนั้นก็สิ้นสุดลง

2.2 หลักสุจริตอย่างยิ่ง (Principle of Utmost Good Faith)

เนื่องจากสัญญาประกันภัยต้องอาศัยเหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอนมาเป็นปัจจัยในการกำหนดการชำระค่าสินไหมทดแทนของผู้รับประกันภัย โดยผู้รับประกันภัยจะต้องอาศัยข้อมูลต่างๆของผู้เอาประกันภัยเพื่อประกอบการตัดสินใจว่าจะเข้ารับเสี่ยงภัยหรือไม่ ดังนั้น ผู้เอาประกันภัยจะต้องเปิดเผยข้อความจริงเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมของการเสี่ยงภัยนั้นของผู้เอาประกันภัยให้ผู้รับประกันภัยทราบโดยละเอียดหน้าที่การเปิดเผยข้อความจริงตามหลักสุจริตอย่างยิ่งนี้ ปัจจุบันใช้เป็นหลักของสัญญาประกันภัยในทุกประเทศที่มีกิจการประกันภัยและมีกฎหมายประกันภัย ซึ่งพอจะแบ่งประเภทของการเปิดเผยข้อความจริงดังนี้ คือ

2.2.1 การแถลงข้อความเท็จ (Misrepresentation) หมายถึง การที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องตอบข้อซักถามของบริษัทประกันภัยในขณะขอทำสัญญาประกันภัยให้ตรงกับความเป็นจริง ซึ่งจะกระทำโดยวาจาหรือลายลักษณ์อักษรตามแต่กรณี

2.2.2 การไม่เปิดเผยข้อความจริง (Non-Disclosure) หมายถึง การเปิดเผยข้อความจริงที่เป็นสาระสำคัญ ซึ่งอยู่ในความรู้เห็นของผู้เอาประกันภัย ทั้งที่เป็นข้อรู้เห็นโดยแท้และข้อที่น่าจะรู้เห็นอันเป็นหน้าที่ของผู้เอาประกันภัยจะต้องเปิดเผยให้ผู้รับประกันภัยทราบโดยไม่ต้องสอบถาม การไม่เปิดเผยข้อความจริงนี้ในบางกรณี เรียกว่าการปกปิดข้อความจริง แต่ในการตีความนั้น กรณีจะถือว่าเป็นการปกปิดข้อความจริงก็ต่อเมื่อผู้เอาประกันภัยมีเจตนาจะปกปิดข้อความจริงนั้นไว้ไม่ให้ผู้รับประกันภัยทราบ

การแถลงข้อความเท็จ และการไม่เปิดเผยข้อความจริงดังกล่าว มีผลทำให้สัญญาประกันภัยตกเป็นโมฆียะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 865 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า

“ถ้าในเวลาทำสัญญาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยก็ดีหรือในกรณีประกันชีวิตบุคคลอื่นการใช้เงินย่อมอาศัยความทรงชีพหรือมรณะของเขานั้นก็ดี รู้อยู่แล้วละเว้นเสียไม่เปิดเผยข้อความจริง ซึ่งอาจจะได้จูงใจผู้รับประกันภัยให้เรียกเบี้ยประกันภัยสูงขึ้นอีก หรือให้บอกปิดไม่ยอมทำสัญญา หรือว่ารู้อยู่แล้วแถลงข้อความนั้นเป็นความเท็จไซ้ ท่านว่าสัญญานั้นเป็นโมฆียะ

ถ้ามิได้ใช้สิทธิบอกล้างภายในกำหนดเดือนหนึ่ง นับแต่วันที่ผู้รับประกันภัยทราบมูลอันจะบอกล้างก็ดีหรือมิได้ใช้สิทธินั้นภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันทำสัญญาก็ดี ท่านว่าสิทธินั้นเป็นอันระงับสิ้นไป”

ข้อความจริงที่เป็นสาระสำคัญซึ่งผู้ขอเอาประกันภัยมีหน้าที่จะต้องเปิดเผยให้ผู้รับประกันภัยทราบนั้น มักจะเป็นสิ่งซึ่งมีการเสี่ยงภัยมากกว่าปกติและเกี่ยวเนื่องกับสภาวะภัยทางศีลธรรม ซึ่งผู้รับประกันภัยจะให้ความสนใจเป็นพิเศษในการพิจารณาว่าจะรับประกันภัยนั้นหรือไม่ และถ้าหากรับประกันภัยได้ จะรับในอัตราเบี้ยประกันภัยปกติ หรือจะต้องคิดอัตราเบี้ยประกันภัยที่สูงขึ้น หรือจะต้องกำหนดเงื่อนไขพิเศษในการรับประกันภัยนั้น เป็นต้น

ตัวอย่าง

การที่นายไก่อ่ นารถของตนที่เพิ่งเสียหายจากการที่เกิดอุบัติเหตุไปเฉี่ยวชนขอนไม้ มาขอทำประกันภัยรถยนต์ชั้น 1 กับบริษัทประกันภัยแห่งหนึ่ง โดยไม่แจ้งให้บริษัททราบว่ารถของตนเพิ่งไปเกิดอุบัติเหตุมาและมีส่วนใดของรถที่เสียหายบ้าง นอกจากนั้นนายไก่อ่ ยังมีเจตนาที่จะทุจริตต่อบริษัท โดยการแจ้งเคลมความเสียหายจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับรถคันนี้ ก่อนที่บริษัทตกลงจะรับประกันภัยด้วย ในกรณีเช่นนี้ ถือว่านายไก่อ่ ไม่เปิดเผยข้อความจริงที่เป็นสาระสำคัญให้บริษัททราบ ซึ่งถ้าหากบริษัททราบข้อความจริงนี้ก่อนก็จะปฏิเสธการรับประกันภัยรถยนต์คันนี้อย่างแน่นอน บริษัทประกันภัยแห่งนี้จึงสามารถจะใช้สิทธิบอกล้างสัญญาประกันภัยนั้นได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 865

2.2.3 คำรับรอง (warranties) หมายถึง การที่ผู้เอาประกันภัยให้คำรับรองต่อผู้รับประกันภัยว่า ผู้เอาประกันภัยจะต้องกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อประโยชน์ในการเสี่ยงภัยของผู้รับประกันภัย เช่น ผู้เอาประกันภัยจะไม่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในอาคารที่เอาประกันภัยหรือผู้เอาประกันภัยจะต้องมีอุปกรณ์ดับเพลิงติดตั้งอยู่ในอาคารที่เอาประกันภัย คำรับรองโดยทั่วไปจะต้องเขียนไว้ชัดเจนในสัญญาประกันภัย การปฏิบัติผิดคำรับรองหรือการไม่ปฏิบัติตามคำรับรองมีผลเท่ากับการปฏิบัติผิดเงื่อนไขอันเป็นสาระสำคัญของสัญญาประกันภัย ผู้รับประกันภัยมีสิทธิปฏิเสธความรับผิดชอบตามสัญญาประกันภัยได้

2.3 หลักการชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามความเป็นจริง (Principle of Indemnity)

ผู้รับประกันภัยจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามมูลค่าความเสียหายที่แท้จริง ซึ่งข้อกำหนดนี้มีไว้เพื่อให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันภัยได้รับกำไรจากการเกิดวินาศภัยตามสัญญา อันจะเป็นมูลเหตุให้มีการเกิดวินาศภัยโดยเจตนา เพื่อหวังจะได้รับผลประโยชน์จากสัญญาประกันภัย

การชดเชยค่าเสียหายตามความเป็นจริงนี้ ยึดหลักปฏิบัติเพื่อให้ผู้เอาประกันภัย กลับคืนสู่สถานะเดิมเหมือนเมื่อก่อนเกิดวินาศภัยโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้โดยมีวิธี ดังต่อไปนี้ คือ

1) การจ่ายเป็นตัวแทน วิธีการจ่ายค่าสินไหมทดแทนเป็นตัวแทนนี้เป็นวิธีที่ง่าย ที่สุดและก่อให้เกิดสภาพคล่อง

2) การซ่อมแซม วิธีนี้จะเหมาะสมในกรณีที่เกิดความเสียหายเพียงบางส่วน และอยู่ในวิสัยที่จะซ่อมแซมให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้

3) การหาของมาทดแทน เป็นการชดเชยค่าสินไหมทดแทนที่ผู้รับประกันภัย จะต้องหาสิ่งที่เป็นชนิด ประเภท และคุณภาพเดียวกับทรัพย์สินที่เอาประกันภัยมาทดแทนให้ โดยจะไม่จ่ายเป็นตัวแทนให้ผู้เอาประกันภัยไปหาซื้อเองหรือไม่ซ่อมแซมให้ เพราะทรัพย์สินที่ เอาประกันภัยชนิดนั้นอาจเป็นทรัพย์สินที่โดยสภาพของการใช้สอยไม่สามารถซ่อมแซมให้ กลับคืนสู่สภาพเดิมได้ วิธีนี้มักใช้กับสังหาริมทรัพย์

4) การทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิมการจ่ายค่าสินไหมทดแทนด้วยวิธีนี้เป็นการ ทำให้ทรัพย์สินที่เอาประกันภัยไว้กลับคืนสู่สภาพเดิมเหมือนก่อนเกิดวินาศภัย ซึ่งไม่สามารถ กระทำได้โดยวิธีซ่อมแซมหรือหาของมาทดแทน เช่น โรงงานถูกไฟไหม้หรือระเบิดเสียหาย ทั้งหมด ผู้รับประกันภัยจะก่อสร้างโรงงานนั้นขึ้นใหม่ เพื่อให้โรงงานนั้นสามารถใช้ประโยชน์ ได้เหมือนเดิม

หลักการชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามความเป็นจริงนี้ เป็นหลักชดเชยค่า สินไหมทดแทนตามสัญญาประกันวินาศภัย ไม่สามารถนำไปใช้กับการประกันชีวิตได้

2.4 หลักการรับช่วงสิทธิ (Principle of Subrogation)

เนื่องจากสัญญาประกันภัยเป็นสัญญาเพื่อการชดเชยค่าเสียหายตามความเป็นจริง เมื่อผู้รับประกันภัยได้จ่ายค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยแล้ว ผู้รับประกันภัยย่อม ได้สิทธิทุกอย่างที่ผู้เอาประกันภัยมีอยู่ หมายถึง การที่ผู้รับประกันภัยเข้าไปใช้สิทธิทั้งปวงของผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ เท่ากับจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้รับประกันภัยได้จ่ายไป ด้วยอำนาจของกฎหมาย ในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนที่ได้จ่ายไปแล้วคืนจาก บุคคลภายนอก ซึ่งเป็นผู้ก่อวินาศภัยนั้นที่จะต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่ตนได้กระทำขึ้น ตามกฎหมาย

ซึ่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 880 บัญญัติว่า “ถ้าความวินาศภัยนั้นได้เกิดขึ้นเพราะการกระทำของบุคคลภายนอกไซ้ ผู้รับประกันภัยได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนไปเป็นจำนวนเพียงใด ผู้รับประกันภัยย่อมเข้ารับช่วงสิทธิของผู้เอาประกันภัยและของผู้รับประกันโยชน์ซึ่งมีต่อบุคคลภายนอกนั้น

ถ้าผู้รับประกันภัยได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนไปแต่เพียงบางส่วนไซ้ ท่านห้ามมิให้ผู้รับประกันภัยนั้นใช้สิทธิของตนให้เสื่อมเสียสิทธิของผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันโยชน์ในการที่จะเรียกร้องเอาค่าสินไหมทดแทนจากบุคคลภายนอกเพื่อเศษแห่งจำนวนวินาศนั้น

2.5 หลักการเฉลี่ย (Principle of Contribution)

หลักเกณฑ์นี้เป็นสิ่งสนับสนุนการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเป็นจริง เช่นเดียวกับหลักการรับช่วงสิทธิและหลักการในข้อนี้ใช้เฉพาะกับสัญญาประกันวินาศภัยเท่านั้น อย่างไรก็ตาม หลักการเฉลี่ยนี้จะเกิดขึ้นเมื่อประกอบด้วยองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

2.5.1 มีกรมธรรม์ประกันวินาศภัยสองฉบับหรือมากกว่านั้น

2.5.2 กรมธรรม์นั้นต้องคุ้มครองภัยชนิดเดียวกัน

2.5.3 กรมธรรม์นั้นต้องคุ้มครองส่วนได้เสียอันเดียวกันของผู้เอาประกันภัย

2.5.4 กรมธรรม์นั้นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุที่เอาประกันภัยเดียวกัน

2.5.5 ทุกกรมธรรม์ต้องมีผลบังคับในเวลาที่เกิดความเสียหาย

หลักการเฉลี่ยนี้มีความมุ่งหมายให้ผู้รับประกันภัยในวัตถุที่เอาประกันภัยอันเดียวกัน ความเสี่ยงภัยอันเดียวกันและส่วนได้ส่วนเสียอันเดียวกัน ต้องรับผิดชอบในส่วนของความเสียหายที่ผู้รับประกันภัยแต่ละคนมีอยู่ตามสัญญาประกันภัยแต่ละฉบับเป็นอัตราส่วนกับจำนวนเงินที่ตนได้รับประกันภัยไว้ ฉะนั้น แม้ผู้เอาประกันภัยจะมีกรมธรรม์หลายฉบับ เมื่อมีการจ่ายค่าสินไหมทดแทน ผู้เอาประกันภัยก็ยังคงได้รับค่าสินไหมทดแทนรวมกันแล้วเท่ากับความเสียหายที่เกิดขึ้นจริงเท่านั้น

2.6 หลักสาเหตุใกล้ชิด (Principle of Proximate Cause)

เป็นหลักซึ่งกำหนดให้ผู้รับประกันภัยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องมาจากความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสาเหตุใกล้ชิดกับภัยที่ทำประกันภัยไว้

สาเหตุใกล้ชิด คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นต่อเนื่องไม่ขาดตอนและเป็นผลโดยตรงจากภัยที่ได้ระบุไว้ในสัญญาประกันภัย

สาระสำคัญของหลักสาเหตุใกล้ชิด ซึ่งผู้รับประกันภัยจะต้องชดใช้ค่า
สินไหมทดแทน มีดังนี้

2.6.1 ต้องมีภัยที่รับประกันภัยไว้เกิดขึ้นจริง

2.6.2 ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับวัตถุที่เอาประกันภัยเป็นผลโดยตรงจากภัยที่
ระบุไว้ในสัญญาประกันภัย

2.6.3 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นต่อเนื่องกันโดยไม่ขาดตอน

2.6.4 ในกรณีที่มีภัยหลายชนิดเกิดขึ้นไม่พร้อมกัน ภัยชนิดแรกไม่ว่าจะ
ก่อให้เกิดความเสียหายมากหรือน้อยจะต้องเป็นสาเหตุใกล้ชิด แม้ว่าภัยที่เกิดขึ้นทีหลังจะทำให้
เกิดความเสียหายกับวัตถุที่เอาประกันภัยมากกว่าก็ตาม

หลักสาเหตุใกล้ชิดนี้ นำมาใช้กับการรับประกันภัยเพื่อพิจารณาว่าความ
เสียหายที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากหรือเป็นผลโดยตรงอันใกล้ชิดของภัยที่กรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครอง
หรือไม่ เช่น เกิดไฟไหม้บ้านหลังหนึ่ง พนักงานดับเพลิงต้องฉีดน้ำสกัดไฟไปยังบ้านที่อยู่
ข้างเคียงซึ่งได้เอาประกันอัคคีภัยไว้ เพื่อไม่ให้ไฟลามมาไหม้ทำให้ทรัพย์สินในบ้านนั้นได้รับความ
เสียหาย ซึ่งเมื่อพิจารณาตามความหมายของหลักสาเหตุใกล้ชิด จะเห็นได้ว่าความเสียหายที่เกิด
จากการฉีดน้ำเป็นเหตุการณ์ต่อเนื่องไม่ขาดตอน และเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากไฟไหม้บริษัทผู้รับ
ประกันภัยจึงต้องชดใช้ค่าเสียหายนั้นให้ แม้ว่าจะเป็นความเสียหายที่เกิดจากน้ำก็ตาม เพราะถือ
ว่าความเสียหายนั้นเป็นผลโดยตรงจากไฟไหม้ ซึ่งเป็นภัยที่เอาประกันภัยไว้

3. บุคคลที่เกี่ยวข้องในสัญญาประกันภัย

3.1 ผู้เอาประกันภัย

ผู้เอาประกันภัยเป็นคู่สัญญาประกันภัยซึ่งมีหน้าที่เปิดเผยความจริง อันเป็น
สาระสำคัญต่อการพิจารณาของผู้รับประกันภัยว่าจะรับประกันภัยได้หรือไม่ ตลอดจนมีหน้าที่
ชำระเบี้ยประกันภัยตามจำนวนที่ได้ตกลงไว้ในสัญญาประกันภัย และเมื่อเกิดความเสียหาย
ขึ้นกับวัตถุที่เอาประกันภัยไว้ ผู้เอาประกันภัยก็มีสิทธิในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตาม
ความเสียหายที่แท้จริง

3.2 ผู้รับประกันภัย

ผู้รับประกันภัยเป็นคู่สัญญาประกันภัยซึ่งมีหน้าที่พิจารณารับประกันภัยอย่าง
ระมัดระวังและรอบคอบ มีสิทธิรับเบี้ยประกันภัย และมีหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเมื่อเกิด

วินาศภัยขึ้น ดังที่ระบุไว้ในสัญญาประกันภัยในการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนนั้นอาจชดใช้เป็นเงินสด ซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพเดิม หรือจัดหาของใหม่ที่มีสภาพคล้ายกันมาทดแทนของที่ได้รับ ความเสียหายก็ได้

3.3 ผู้รับประกันภัย

เป็นบุคคลภายนอกสัญญาประกันภัยที่มีสิทธิเข้ารับประกันภัยในค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยนั้นตามข้อตกลงระหว่างผู้เอาประกันภัยกับผู้รับประกันภัย ดังนั้นเมื่อมีผู้รับประกันภัยตามกรรมธรรม์ประกันภัยแล้ว ผู้เอาประกันภัยจะไม่มีสิทธิได้รับค่าสินไหมทดแทนตามกรรมธรรม์ประกันภัยอีกต่อไป

3.4 ผู้รับโอนทรัพย์สินที่เอาประกันภัย

ไม่ว่าจะเป็นการโอนโดยอำนาจของกฎหมาย เช่น เจ้าของทรัพย์สินที่เอาประกันภัยถึงแก่กรรมทรัพย์สินดังกล่าวย่อมตกแก่ทายาท หรือนิติกรรมใดๆ เช่น การโอนทรัพย์สินที่เอาประกันภัยโดยการขาย สิทธิของผู้เอาประกันภัยตามสัญญาประกันภัยย่อมโอนไปยังผู้รับโอนทรัพย์สินนั้นด้วย

3.5 ผู้รับช่วงทรัพย์สินที่เอาประกันภัย

คือ ผู้รับจ้างอง ผู้รับจ่านำ หรือผู้ทรงบุริมสิทธิในทรัพย์สินที่เอาประกันภัย ฉะนั้น กฎหมายกำหนดให้สิทธิจ้างอง สิทธิจ่านำ หรือบุริมสิทธิในทรัพย์สินที่เอาประกันภัยครอบคลุมไปถึงเงินค่าสินไหมทดแทนที่ผู้รับประกันภัยจะจ่ายให้แก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันภัย ดังนั้น ผู้รับประกันภัยจะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้รับช่วงทรัพย์สินก่อนให้ผู้มีสิทธิอื่นๆ

3.6 ผู้ได้รับความเสียหายจากการกระทำของผู้เอาประกันภัย

เป็นบุคคลภายนอกสัญญาประกันภัยที่มีสิทธิได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยอันเนื่องมาจากได้รับความเสียหายจากการกระทำของผู้เอาประกันภัย ไม่ว่าจะเป็นความรับผิดชอบตามสัญญาหรือความรับผิดชอบละเมิดก็ตาม

4. หน้าที่ของผู้รับประกันภัย

สัญญาประกันภัยเป็นสัญญาต่างตอบแทน โดยคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายต่างมีหน้าที่ต่อกันและกันโดยหน้าที่ที่สำคัญของผู้รับประกันภัย ได้แก่

4.1 หน้าที่ในการออกกรมธรรม์ประกันภัย

หน้าที่ของผู้รับประกันภัยในกรณีดังกล่าว ป.พ.พ. มาตรา 867 วรรคสอง และ วรรคสาม ได้บัญญัติรองรับว่า ให้ส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัยอันมีเนื้อความต้องตามสัญญาอันแก่ผู้เอาประกันภัยฉบับหนึ่ง

กรมธรรม์ประกันภัยต้องลงลายมือชื่อผู้รับประกันภัย และมีรายการดังต่อไปนี้

- 1) วัตถุประสงค์เอาประกันภัย
- 2) ภัยใดซึ่งผู้รับประกันภัยรับเสี่ยง
- 3) ราคาแห่งมูลประกันภัย ถ้าหากได้กำหนดกันไว้
- 4) จำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัย
- 5) จำนวนเบี้ยประกันภัย และวิธีส่งเบี้ยประกันภัย
- 6) ถ้าหากสัญญาประกันภัยมีกำหนดเวลา ต้องลงเวลาเริ่มต้นและเวลาสิ้นสุดไว้ด้วย
- 7) ชื่อหรือยี่ห้อของผู้รับประกันภัย
- 8) ชื่อหรือยี่ห้อของผู้เอาประกันภัย
- 9) ชื่อของผู้รับประกันภัย โฆษน์ ถ้าจะมี
- 10) วันทำสัญญาประกันภัย
- 11) สถานที่และวันที่ได้ทำกรมธรรม์ประกันภัย

4.2 หน้าที่ในการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

เมื่อวินาศภัยหรือความเสียหายเกิดขึ้นเป็นผลโดยตรงจากภัยที่ได้รับประกันภัยไว้ ผู้รับประกันภัยต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับค่าสินไหมทดแทนตามความเสียหายที่แท้จริง เพื่อให้วัตถุประสงค์เอาประกันภัยกลับคืนสู่สภาพเดิมก่อนที่จะเกิดวินาศภัย อย่างไรก็ตาม หลักการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเสียหายที่แท้จริงนั้น จะนำมาใช้ได้เฉพาะการประกันภัยที่เกี่ยวกับทรัพย์สินหรือความรับผิดที่สามารถประเมินค่าเป็นเงินได้ และต้องเป็นกรมธรรม์ประกันภัยที่ไม่ได้กำหนดจำนวนเงินชดใช้แน่นอนไว้ล่วงหน้า

5. ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้รับประกันภัย

เมื่อเกิดวินาศภัยขึ้นตามสัญญา ผู้รับประกันภัยมีหน้าที่ต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้ผู้เอาประกันภัย หรือผู้มีสิทธิได้รับค่าสินไหมทดแทนตามที่ได้ตกลงกันไว้ในสัญญาประกันภัย แต่ผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายในกรณีต่อไปนี้ คือ

5.1 โดยผลของสัญญา

ผู้รับประกันภัยอาจกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดชอบไว้ในกรมธรรม์ประกันภัยหรือใบสลักหลัง

5.2 โดยผลของกฎหมาย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 879

ผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบในกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นจาก

- 1) ความทุจริต หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประกันภัย
- 2) ความไม่สมประกอบในเนื้อแห่งวัตถุที่เอาประกันภัยอันเกิดจากสาเหตุตามธรรมชาติของวัตถุนั้น เช่น เนื้อที่เน่าเสียเพราะการเก็บไว้นานเกินไป หรือไฟที่เกิดจากการระอุอันเนื่องมาจากการสะสมความร้อนในตัวของมันเอง เป็นต้น

6. อายุความ

มาตรา 882 บัญญัติว่า “ในการเรียกให้ใช้ค่าสินไหมทดแทน ท่านห้ามมิให้ฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันวินาศภัย

ในการเรียกให้ใช้หรือให้คืนเบี้ยประกันภัย ท่านห้ามมิให้ฟ้องคดีเมื่อพ้นเวลาสองปีนับแต่วันซึ่งสิทธิเรียกให้ใช้หรือคืนเบี้ยประกันภัยถึงกำหนด”